

การกำกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ปริญญานิพนธ์

ของ

พิรมนต์ สอนดี

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ

มีนาคม 2550

การกำกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ปริญญานิพนธ์

ของ

พริมนต์ สอนดี

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ

มีนาคม 2550

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี เป็นเพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร.วรพิตย์ มีมาก ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ และอาจารย์ ดร.สุชาติ ผิวงามกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ท่านทั้งสองได้เสียสละเวลาอันมีค่าเพื่อให้คำปรึกษาแนะนำในการจัดทำงานวิจัยนี้ทุกขั้นตอน อีกทั้งทำให้ผู้วิจัยได้รับประสบการณ์ในการทำงานวิจัยเกี่ยวกับบริษัท ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและรู้ถึงคุณค่าของงานวิจัยที่จะช่วยพัฒนาให้การค้ากับดูแลกิจการที่ดีของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเป็นไปอย่างมีคุณค่ามากขึ้น และท่านทั้งสองยังเป็นแบบฉบับของอาจารย์ที่ทุ่มเทให้กับศิษย์และงานด้านวิชาการอย่างไม่เหน็ดเหนื่อย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

นอกจากนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านที่ให้ความรู้แก่ผู้วิจัยในการศึกษาตามหลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ซึ่งทำให้ผู้วิจัยรู้ว่าการศึกษาระดับปริญญาโทของผู้วิจัยมิได้สิ้นสุดลงเพียงการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ให้สำเร็จลงได้ หากผู้วิจัยได้ซึมซับเอากระบวนการเรียนรู้ตลอดระยะเวลา 3 ปี ที่ผ่านมา ให้กลายเป็นการเรียนรู้ที่ต้องสืบเนื่องต่อไปอย่างไม่สิ้นสุด และจะต้องนำเอาความรู้นั้นไปยังประโยชน์ให้แก่ผู้อื่นๆ ต่อไปอีกด้วยจะสมตามเจตนารมณ์ของรัฐประศาสนศาสตร์อย่างสมบูรณ์

ท้ายสุดผู้วิจัยขอขอบพระคุณ พ่อ แม่ พี่ น้อง และเพื่อนๆ ทุกคนที่ให้ทั้งกำลังใจ และกำลังใจที่ดีเยี่ยมตลอดระยะเวลาที่ศึกษาและทำงานวิจัย

พิรมนต์ สอนดี

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	5
ความสำคัญของการวิจัย	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
กรอบแนวคิดในการวิจัย	7
สมมติฐานในการวิจัย	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
ทฤษฎีและแนวความคิดที่เกี่ยวข้อง	8
ทฤษฎีเกี่ยวกับธรรมาภิบาล	8
ทฤษฎีเกี่ยวกับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม.....	22
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	24
3 วิธีดำเนินการวิจัย	47
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	47
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	48
การเก็บรวบรวมข้อมูล	50
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล	51
4 การนำเสนอผลของข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล	52
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	52
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	52
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	53

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอจากการวิจัย	89
สรุปผลการวิจัย	90
อภิปรายผล	111
ข้อเสนอจากการวิจัย.....	118
ข้อเสนอในการวิจัยครั้งต่อไป	123
บรรณานุกรม	124
ภาคผนวก	128
ประวัติย่อผู้วิจัย	135

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	เกณฑ์กำหนดวิสาหกิจขนาดย่อม	23
2	เกณฑ์กำหนดวิสาหกิจขนาดกลาง	23
3	แสดงจำนวนและคำร้อยละเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของคณะกรรมการและผู้ ตรวจสอบภายใน	53
4	การวิเคราะห์โครงสร้างของธุรกิจมีอิทธิพลต่อการกำกับดูแลกิจการที่ดี จำแนก ตามขนาดธุรกิจ	56
5	การวิเคราะห์โครงสร้างของธุรกิจมีอิทธิพลต่อการกำกับดูแลกิจการที่ดี จำแนก ตามประเภทธุรกิจ	60
6	การวิเคราะห์โครงสร้างหน่วยตรวจสอบภายในมีอิทธิพลต่อการกำกับดูแลกิจการ ที่ดี จำแนกตามลักษณะการทำงาน	64
7	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการกำกับดูแลกิจการที่ดี	68
8	การวิเคราะห์โครงสร้างของธุรกิจมีอิทธิพลต่อการกำกับดูแลกิจการที่ดี จำแนก ตามขนาดธุรกิจ	72
9	การวิเคราะห์โครงสร้างของธุรกิจมีอิทธิพลต่อการกำกับดูแลกิจการที่ดี จำแนก ตามประเภทธุรกิจ	76
10	ค่าสถิติการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างหน่วยตรวจสอบภายในกับ หลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี	81
11	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการกำกับดูแลกิจการที่ดี	85

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	7
2 หลักการสำคัญของธรรมาภิบาล.....	16
3 การแสดงผลการวัดระดับการมีธรรมาภิบาล.....	16

การกำกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

บทคัดย่อ
ของ
พรมนต์ สอนดี

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ
มีนาคม 2550

พรมนต์ สอนดี. (2550). การกำกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์
แห่งประเทศไทย. ปรินูญานพนธ์ รม.ม. (นโยบายสาธารณะ). กรุงเทพฯ:

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม: รศ.ดร.วรพิตย์
มีมาก,อาจารย์ ดร.สุชาติ ผิงงาม.

การศึกษาวิจัยเรื่องการกำกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์
แห่งประเทศไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาโครงสร้างของธุรกิจ, โครงสร้างหน่วยตรวจสอบภายใน
ผลต่อการกำกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (mai)

กลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัยครั้งนี้เป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 คณะกรรมการบริหารและผู้
ตรวจสอบภายใน จำนวน 35 คน และส่วนที่ 2 คือ แบบแสดงรายการประจำปี (แบบ 56-1)
จำนวน 36 บริษัท โดยใช้สถิติการวิเคราะห์แบบ Pearson Correlation และ One – way Anova
ทดสอบค่าที (t-test) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (mai) ที่มีขนาด
ธุรกิจแตกต่างกันมีผลต่อการกำกับดูแลกิจการที่ดีแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และประเภท
ธุรกิจที่แตกต่างกันมีผลต่อการกำกับดูแลกิจการที่ดีไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และ
โครงสร้างหน่วยตรวจสอบภายในที่แตกต่างกันมีผลต่อการกำกับดูแลกิจการที่ดีไม่แตกต่างกัน ที่
ระดับนัยสำคัญ 0.05

GOOD CORPORATE GOVERNANCE IN THE STOCK EXCHANGE OF THAILAND.

AN ABSTRACT

BY

PIRAMON SONDEE

Presented in Partial Fulfillment of the Requirement for the
Master of Public Administration Degree in Public Policy
at Srinakharinwirot University

March 2007

Piramon Sondée. (2007). *GOOD CORPORATE GOVERNANCE IN THE STOCK EXCHANGE OF THAILAND*. Master thesis, M.P.A. (Public Policy). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee : Assoc. Prof. Dr. Worapit Meemak, Dr. Suchart Phiu-ngarm.

The purpose of this thesis is to study business structure and organization of internal audit affecting good corporate governance in Market for Alternative Investment :mai

The samples are 35 audit committees and internal auditors. Data are collected from both questionnaires and annual registration statement (form 56-1), and analyzed through Pearson correlation and One-way Anova.

The results are as follows:

Business structure has influence to good corporate governance;

Structure of Internal Audit Office has influence to good corporate governance;

Components of good corporate governance have significant correlation among each other.

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เป็นนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พ.ศ. 2517 ทำหน้าที่ในการอำนวยความสะดวกและส่งเสริมการระดมทุนระยะยาวที่มีประสิทธิภาพ เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย และเป็นศูนย์กลางในการซื้อขายแลกเปลี่ยนหลักทรัพย์ประเภทต่างๆ ที่ออกโดยบริษัทที่จดทะเบียนกับตลาดหลักทรัพย์ รวมทั้งให้บริการอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ดำเนินงานในรูปแบบขององค์กรที่มีได้มุ่งหวังผลกำไร โดยได้เริ่มเปิดการซื้อขายหลักทรัพย์เป็นครั้งแรก เมื่อวันที่ 30 เมษายน 2518 ปัจจุบัน การดำเนินงานของตลาดหลักทรัพย์อยู่ภายใต้พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 (ศุภชัย ศรีสุชาติ 2547: 36) นอกจากนี้ตลาดหลักทรัพย์ยังได้จัดตั้ง ตลาดหลักทรัพย์ใหม่ (Market for Alternative Investment : MAI) เพื่อเป็นแหล่งเงินทุนระยะยาวให้แก่ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม สนับสนุนการร่วมลงทุนของธุรกิจเงินร่วมลงทุนเพื่ออำนวยความสะดวกจากหนี้เป็นทุนระหว่างสถาบันการเงิน หรือผู้ร่วมทุนรายใหม่และลูกหนี้ รวมทั้งเพื่อเป็นการเพิ่มทางเลือกในการลงทุนให้แก่ผู้ลงทุนด้วย โดยตลาดหลักทรัพย์ใหม่ เริ่มเปิดการซื้อขายหลักทรัพย์เมื่อวันที่ 17 กันยายน 2544 (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. 2547:9 - 10) ภายใต้การบริหารงานของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เพื่อเปิดโอกาสบริษัทในระดับ SMEs มีทางเลือกในการระดมทุนเพิ่มขึ้น (ศุภชัย ศรีสุชาติ. 2547:44-45) และได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ ก.ล.ด. เมื่อวันที่ 11 พฤศจิกายน 2541 ให้จัดตั้งตลาดหลักทรัพย์ใหม่ขึ้น เพื่อเป็นตลาดรองและเป็นแหล่งระดมทุนสำหรับบริษัทขนาดกลางและขนาดเล็กที่อาจยังมีคุณสมบัติไม่พร้อมที่จะเข้าระดมทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย แต่มีความต้องการที่จะเข้าสู่กระบวนการเป็นบริษัทจดทะเบียน ตลาดหลักทรัพย์ใหม่ได้มีการเปิดอย่างเป็นทางการในวันที่ 21 มิถุนายน 2542 หลังจากนั้น ได้ดำเนินการเพื่อเตรียมความพร้อมในการบริหารงาน และแผนการตลาดเพื่อชักชวนให้บริษัทในกลุ่มธุรกิจที่มีการเติบโตสูงและธุรกิจที่มีศักยภาพมาเข้าร่วมเป็นบริษัทจดทะเบียน (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.2547:45-46) และในปี 2548 ได้มีการเปลี่ยนชื่อจากตลาดหลักทรัพย์ใหม่ เป็นตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (mai)

ตามข้อมูลสถิติ ณ วันที่ 31 พฤษภาคม 2549 พบว่า ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยแยกออกเป็น 2 ตลาด คือ ตลาดหลักทรัพย์ (SET)มีปริมาณการซื้อขาย 54,150 ล้านหน่วย มีมูลค่าการซื้อขายรวม 308,001.32 ล้านบาท และตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (mai) มีปริมาณการซื้อขาย 683 ล้านบาท มีมูลค่าการซื้อขายรวม 2,182.82 ล้านบาท มีการซื้อขายหลักทรัพย์

จำแนกตามกลุ่มผู้ลงทุน ประกอบด้วย ผู้ลงทุนต่างประเทศ มีมูลค่าการซื้อขาย 128,411.74 ล้านบาท ผู้ลงทุนสถาบัน มีมูลค่าการซื้อขาย 35,800.33 ล้านบาท และผู้ลงทุนรายย่อย มีมูลค่าการซื้อขาย 145,972.06 ล้านบาท โดยมีมูลค่าการซื้อขายรวมทั้งสิ้น 310,184.14 ล้านบาท จากข้อมูลสถิติดังกล่าว จะเห็นได้ว่ามูลค่าการซื้อขายของผู้ลงทุนในกลุ่มต่างๆ ที่เข้ามาทำการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ฯ (SET) และตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (mai) เป็นจำนวนมาก ดังนั้นหน้าที่และความรับผิดชอบที่สำคัญของตลาดหลักทรัพย์อีกอย่างหนึ่งก็คือ การออกมาตรการและบังคับใช้กฎระเบียบต่างๆ เพื่อคุ้มครองผลประโยชน์ของผู้ลงทุน โดยกำกับดูแลให้การซื้อขายหลักทรัพย์ดำเนินการไปอย่างเป็นระเบียบ โปร่งใส ยุติธรรม ให้บริษัทสมาชิกดำเนินธุรกิจการเป็นนายหน้าซื้อขายหลักทรัพย์อย่างถูกต้องได้มาตรฐาน มีจรรยาบรรณ ให้บริษัทจดทะเบียน มีการเปิดเผยข้อมูลที่โปร่งใส ครบถ้วน และเผยแพร่ข้อมูลที่บริษัทจดทะเบียนเปิดเผยนั้น ไปสู่ผู้ลงทุนอย่างทั่วทันเหตุการณ์ เพื่อประกอบการตัดสินใจลงทุนและเพิ่มความเชื่อมั่นของผู้ลงทุนต่อการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. 2547:13 - 14) ดังนั้นมาตรการหรือกฎระเบียบดังกล่าว จึงสร้างความน่าเชื่อถือ และความน่าไว้วางใจให้กับผู้ลงทุนมากยิ่งขึ้น บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ที่จะทำการซื้อขายหุ้นหรือเพิ่มทุนเพื่อใช้ในการขยายธุรกิจ แต่ไม่มีมาตรฐานหรือไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบดังกล่าว ตลาดหลักทรัพย์ก็จะประกาศให้มีการลงโทษนายหลักทรัพย์ชั่วคราวได้ จนกว่าบริษัทนั้นจะปฏิบัติตามที่ตลาดหลักทรัพย์กำหนดซึ่งข้อมูลในเดือน พฤษภาคม 2549 ตลาดหลักทรัพย์ได้มีการเพิกถอนหลักทรัพย์จดทะเบียน มูลค่าการซื้อขาย 161,653.81 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 52.12 ของมูลค่าการซื้อขายรวมทั้งสิ้น ณ เดือน พฤษภาคม 2549 โดยมีการเพิกถอนหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ฯ (SET) เป็นมูลค่า 8,521.28 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 5.27 ของมูลค่าการเพิกถอนหลักทรัพย์และตลาดตราสารหนี้ (BEX) เป็นมูลค่า 153,132.53 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 94.73 ของมูลค่าการเพิกถอนหลักทรัพย์

จากข้อมูลดังกล่าวจะเห็นได้ว่าบริษัทที่ได้จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์จำนวนหนึ่งที่ไม่ได้ปฏิบัติตามข้อบังคับที่ตลาดหลักทรัพย์กำหนด มีผลทำให้กลุ่มของผู้ลงทุนในบริษัทดังกล่าวต้องได้รับความเสียหายจากการลงทุนเป็นมูลค่าหลายล้านบาท ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นหลักทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ (SET) มากกว่าบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (mai) แต่ถ้าเราไม่ให้ความสำคัญกับบรรษัทภิบาลในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (mai) ย่อมส่งผลกระทบต่อกลุ่มผู้ลงทุนประเภทต่างๆ ที่มีความประสงค์จะเข้ามาลงทุนแต่ยังไม่ทราบถึงระดับการให้ความสำคัญขององค์กรในเรื่องดังกล่าว ถ้าเป็นในตลาดหลักทรัพย์ของประเทศต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นของสหรัฐอเมริกา เยอรมนี รัสเซีย ออสเตรเลีย สิงคโปร์ และอื่นๆ ต่างก็ให้ความสำคัญกับ

บรรษัทภิบาลอย่างมาก โดยเฉพาะสหรัฐอเมริกามีการประกาศเป็นกฎหมายที่บังคับใช้มีการกำหนดโทษด้วยหากไม่ปฏิบัติตาม ซึ่งแตกต่างจากของประเทศไทยที่เป็นเพียงประกาศหรือข้อบังคับที่ใช้ภายในแต่ไม่มีความเข้มงวด ประกอบด้วย ประกาศตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ฉบับลงวันที่ 28 มิถุนายน พ.ศ. 2542 เรื่อง คุณสมบัติและขอบเขตการดำเนินงานของคณะกรรมการตรวจสอบ (ฉบับที่ 1) พ.ศ. 2542 ได้ยกเลิกประกาศฉบับเดิมที่ลงวันที่ 19 มกราคม พ.ศ. 2541 โดยให้มีการปรับปรุงคุณสมบัติและขอบเขตการดำเนินงานของคณะกรรมการตรวจสอบ (Audit Committee) เพื่อให้บริษัทมีระบบการกำกับดูแลกิจการที่ดี (Good Governance) ได้มาตรฐานและเป็นไปในแนวทางที่ถูกต้องตามความในข้อ 5 (8) 8.1 แห่งข้อบังคับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เรื่อง หลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการเกี่ยวกับการรับและเพิกถอนหลักทรัพย์จดทะเบียน ลงวันที่ 12 มีนาคม 2536 และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือข้อกำหนดของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอย่างเคร่งครัด เพื่อให้บริษัทที่มีความประสงค์จะจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์นั้น มีการกำกับดูแลที่ดี ตามมาตรฐานสากล ดังนั้นทางคณะกรรมการบรรษัทภิบาลแห่งชาติ สภาธุรกิจตลาดทุนไทย ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และ ก.ล.ต. ได้ร่วมกันจัดงานสัมมนาเรื่อง "ทัศนธนาคารโลกต่อ CG ไทย และทิศทางในอนาคต" เมื่อวันที่ 26 ต.ค. 2548 เพื่อชี้แจงผลการประเมินการปฏิบัติตามมาตรฐานสากลด้านบรรษัทภิบาล (Corporate Governance - Reports on the Observance of Standards and Codes : CG-ROSC) ที่ประเมินโดยธนาคารโลก และนำเสนอแนวทางการพัฒนาบรรษัทภิบาล หรือ CG ในอนาคต การสัมมนาดังกล่าวได้รับความสนใจจากผู้บริหารของบริษัทจดทะเบียน บริษัทหลักทรัพย์ บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน และผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน กว่า 400 คน ผลการประเมินด้านบรรษัทภิบาล (CG-ROSC) ของตลาดทุนไทยโดยธนาคารโลก ปรากฏว่า ประเทศไทยจัดอยู่ในกลุ่มที่ถือว่าสอบผ่านเกณฑ์ตามมาตรฐานสากลในระดับที่น่าพอใจ ถึง 69% และสอบผ่านเกณฑ์ แต่ควรได้รับการปรับปรุงเพิ่มเติม 31% โดยไม่มีเรื่องใดต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน แสดงให้เห็นว่าปัจจุบันประเทศไทยให้ความสำคัญกับเรื่องบรรษัทภิบาลในระดับหนึ่ง หากได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนองค์กรที่ให้ความสำคัญกับบรรษัทภิบาลหรือธรรมาภิบาล (Good Corporate Governance) เพื่อสร้างคุณค่าให้กับองค์กรอย่างยั่งยืน จากการประเมินดังกล่าว ทำให้เราเห็นว่าการที่องค์กรระหว่างประเทศให้ความสำคัญกับบรรษัทภิบาลมากกว่าผลประโยชน์หรือผลตอบแทนสูงสุดของแต่ละองค์กรในระยะสั้น แต่เห็นคุณค่าขององค์กรที่มีความโปร่งใสในการดำเนินธุรกิจ โดยเฉพาะตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ ซึ่งเป็นตลาดหลักทรัพย์ที่มุ่งส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเข้ามาระดมทุนในตลาดหลักทรัพย์ หากไม่ให้ความสำคัญกับการกำกับดูแลกิจการที่ดีหรือบรรษัทภิบาลแล้ว ก็จะทำให้องค์กรไม่น่าเชื่อถือหรือไม่ลงทุนในสายตานักลงทุนชาวต่างประเทศ

ดังนั้นตลาดหลักทรัพย์ได้จัดตั้งศูนย์พัฒนาการกำกับดูแลกิจการบริษัทจดทะเบียน (Corporate Governance Center) โดยมุ่งหวังให้บริษัทจดทะเบียนมีการพัฒนาระบบบรรษัทภิบาล เพื่อเพิ่มคุณค่าให้กิจการอย่างยั่งยืนในระยะยาว ซึ่งจะเป็นผลดีต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม (ศูนย์พัฒนาการกำกับดูแลกิจการบริษัทจดทะเบียน.2549:ออนไลน์) เพื่อให้นักลงทุนมีความมั่นใจในระบบการบริหารงานของบริษัท ว่ามีความโปร่งใสตรวจสอบได้ สำหรับหน้าที่ในการตรวจสอบนั้น ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนได้กำหนดให้เป็นหน้าที่ของผู้ตรวจสอบภายในขององค์กร คอยทำหน้าที่สอดส่องดูแลการปฏิบัติงานตามขั้นตอนที่ผู้บริหารหรือตัวเจ้าหน้าที่เป็นผู้กำหนดขึ้น นอกจากนี้ตลาดหลักทรัพย์ได้เสนอหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี 15 ข้อ ให้แก่บริษัทจดทะเบียน เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติในขั้นเริ่มแรกและกำหนดให้บริษัทจดทะเบียนทุกบริษัทต้องเปิดเผยการปฏิบัติตามหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี 15 ข้อ ตั้งแต่วันระยะเวลาบัญชีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 2545 เป็นต้นไป เพื่อให้บริษัทจดทะเบียนสามารถนำหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีไปปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม ดังนั้นตลาดหลักทรัพย์ได้จัดตั้ง ศูนย์พัฒนาการกำกับดูแลกิจการบริษัทจดทะเบียน (Corporate Governance Center) ขึ้น เมื่อเดือนกรกฎาคม 2545 เพื่อทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการให้คำปรึกษา และแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการให้แก่กรรมการและผู้บริหาร ของบริษัทจดทะเบียน (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. 2549: ออนไลน์)

ตามรายละเอียดที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับการให้ความสำคัญกับหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี (Good Corporate Governance) ในด้านต่าง ๆ ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (mai) เนื่องจากนักลงทุนส่วนใหญ่ที่เป็นคนไทยไม่ค่อยให้ความสำคัญกับเรื่องบรรษัทภิบาลหรือ หลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี (Good Corporate Governance) ทั้งในเรื่องของสิทธิของผู้ถือหุ้น ความเสมอภาคของผู้ถือหุ้น บทบาทของผู้มีส่วนได้เสีย การเปิดเผยข้อมูลและความโปร่งใส ความรับผิดชอบของคณะกรรมการและความเป็นอิสระล้วนแต่เป็นนโยบายที่คณะกรรมการบริษัทหรือคณะกรรมการอิสระเป็นผู้กำหนดร่วมกัน ส่วนใหญ่จะเป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ที่มีสิทธิและเสียงข้างมากที่จะกำหนดนโยบายต่างๆ ให้กับพวกพ้องได้ ซึ่งไม่เป็นผลดีต่อผู้ลงทุนรายย่อยในด้านความโปร่งใส น่าเชื่อถือ ขององค์กร ดังนั้นเพื่อที่จะได้ทราบถึงปัญหาของการกำหนดนโยบายภายในของบริษัทฯ ดังกล่าวเกี่ยวกับผู้ถือหุ้น ผู้มีส่วนได้เสีย และคณะกรรมการของบริษัท ตลอดจนโครงสร้างของธุรกิจและโครงสร้างของหน่วยตรวจสอบภายในที่ส่งผลต่อการกำกับดูแลกิจการที่ดี ในฐานะที่เป็นเครื่องมือของผู้บริหาร เพื่อนำความรู้ที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ไปใช้ในการกำหนดนโยบายด้านการกำกับดูแลกิจการที่ดี โครงสร้างของธุรกิจและโครงสร้างของหน่วยตรวจสอบภายใน ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (mai) เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุง แก้ไขข้อบกพร่อง และพัฒนาการกำกับดูแลกิจการที่ดีขององค์กร

ให้เหมาะสมกับโครงสร้างทางธุรกิจและโครงสร้างหน่วยตรวจสอบภายในของตนเอง เพื่อสร้างความเชื่อมั่นและน่าเชื่อถือในการลงทุนให้กับนักลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาโครงสร้างของธุรกิจ ที่มีผลต่อการกำกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (mai)
2. เพื่อศึกษาโครงสร้างของหน่วยตรวจสอบภายใน ที่มีผลต่อการกำกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (mai)
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของการกำกับดูแลกิจการที่ดีต่อบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (mai)

ความสำคัญของการวิจัย

1. เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายและดัชนีชี้วัดในการกำกับดูแลกิจการที่ดี ของบริษัทที่จดทะเบียน ในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (mai) ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
2. เพื่อใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมและสนับสนุนให้ธุรกิจต่างๆ ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (mai) ให้ความสำคัญกับการกำกับดูแลกิจการที่ดีและนำไปใช้อย่างเหมาะสม
3. เพื่อใช้เป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหารของบริษัทที่จดทะเบียน ในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (mai) สามารถนำไปใช้ในการบริหารองค์กรให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มุ่งศึกษาเฉพาะบริษัทที่จดทะเบียน ในตลาดหลักทรัพย์เอเอ็ม เอ ไอ (mai)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ศึกษาเฉพาะบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอเอ็ม เอ ไอ (mai) ซึ่งเป็นธุรกิจขนาดกลาง จำนวน 36 บริษัท (ข้อมูล ณ วันที่ 31 พฤษภาคม 2549)

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือ คณะกรรมการบริหาร และผู้ตรวจสอบภายใน ของแต่ละบริษัท ที่เข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (mai) จำนวน 35 คน และแบบแสดงรายการประจำปี (แบบ 56-1) ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (mai)

3. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ ที่ใช้ในการศึกษาวิจัยเรื่องการกำกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ครั้งนี้ มีจำนวน 2 ประเภท ประกอบด้วย

3.1 โครงสร้างธุรกิจของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์

3.2 โครงสร้างหน่วยตรวจสอบภายใน ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์

ตัวแปรตาม ได้แก่ การกำกับดูแลกิจการที่ดี จำนวน 15 ข้อ ตามหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

นิยามคำศัพท์เฉพาะ

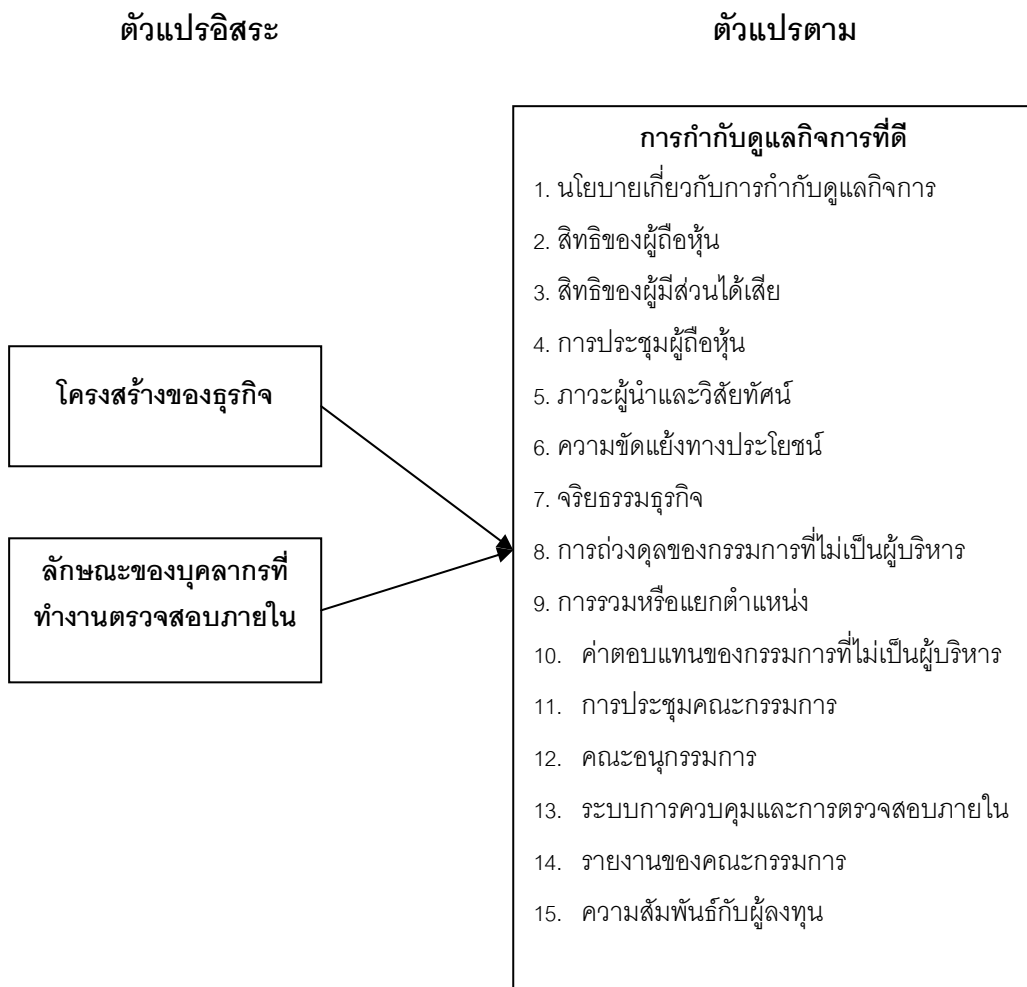
1. การกำกับดูแลกิจการที่ดี หมายถึง หลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี 15 ข้อ ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ที่กำหนดให้บริษัทจดทะเบียน เพื่อนำไปปฏิบัติ

2. บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดฯ หมายถึง วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้ามาระดมทุน โดยการเสนอขายหลักทรัพย์ต่อประชาชนในตลาดทุนเช่นเดียวกับธุรกิจขนาดใหญ่ เพื่อเป็นการสนับสนุนแหล่งเงินทุนระยะยาว ในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ

3. โครงสร้างของธุรกิจ หมายถึง ขนาดของทุนที่จดทะเบียน และประเภทของธุรกิจที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (mai)

4. ลักษณะของบุคลากรที่ทำงานหน่วยตรวจสอบภายใน หมายถึง ลักษณะของบุคลากรที่ทำงานหน่วยตรวจสอบภายใน ตำแหน่งงาน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

1. โครงสร้างของธุรกิจที่แตกต่างกันมีผลทำให้การกำกับดูแลกิจการที่ดีแตกต่างกัน
 - 1.1 ขนาดของธุรกิจที่แตกต่างกันมีผลทำให้การกำกับดูแลกิจการที่ดีแตกต่างกัน
 - 1.2 ประเภทธุรกิจที่แตกต่างกันมีผลทำให้การกำกับดูแลกิจการที่ดีแตกต่างกัน
2. ความคิดเห็นที่ความแตกต่างกันระหว่างบุคลากรตรวจสอบภายในกับบุคลากรตรวจสอบภายนอก เกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการที่ดี
3. มีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่เป็นองค์ประกอบของการกำกับดูแลกิจการที่ดี

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำมาเสนอตามลำดับหัวข้อต่อไปนี้

- ทฤษฎีเกี่ยวกับบรรษัทภิบาล
- ทฤษฎีเกี่ยวกับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
- งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ทฤษฎีเกี่ยวกับบรรษัทภิบาล

ความหมายของบรรษัทภิบาล

องค์การสหประชาชาติ ให้ความหมายเอาไว้ว่า ธรรมภิบาล คือ การมีส่วนร่วมของประชาชนและสังคมอย่างเท่าเทียมกัน และมีคำตอบพร้อมเหตุผลที่สามารถชี้แจงกันได้ ดังนั้น ธรรมภิบาลจึงมีความสำคัญต่อการอยู่ร่วมกันของมนุษย์เพราะเป็นหลักพื้นฐานในการสร้างความเป็นอยู่ของคนในสังคมทุกประเทศให้มีการพัฒนาที่เท่าเทียมกัน และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น การดำเนินการนี้ต้องเกิดจากความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อกระจายอำนาจให้เกิดความโปร่งใส (สุวกิจ ศรีปัดถา. 2545:9; อ้างอิงจาก สถาบันพระปกเกล้า. 2544:7)

ธนาคารโลก (World Bank) ให้ความหมายว่า เป็นลักษณะและวิถีทางของการที่อำนาจถูกใช้ไปในการจัดการทรัพยากรทางเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศเพื่อการพัฒนาโดยนัยของความหมาย ต้องการให้มีการใช้อำนาจทางการเมืองเพื่อจัดการงานของบ้านเมืองด้วยการให้บริการสาธารณะที่มีประสิทธิภาพ ด้วยระบบที่ยุติธรรมและกระบวนการทางกฎหมายที่เป็นอิสระเพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปตามสัญญา มีฝ่ายบริหารที่โปร่งใส ระบบราชการที่เคารพสิทธิของพลเมือง ฝ่ายนิติบัญญัติที่มีความรับผิดชอบ และสื่อเสรีที่ทำหน้าที่ตรวจสอบได้อย่างอิสระ (ทิพวรรณ วุฑฒิสาร. 2545:5, อ้างอิงจาก นฤมล ทับจุมพล:2541:122)

องค์การ UNESCAP ได้ให้ความหมายคำว่า "governance" และคำว่า "Good Governance" ไว้ดังนี้

การปกครอง (Governance) หมายถึง สิ่งที่มาจากระบบการตัดสินใจที่จะกระทำและสิ่งที่ตัดสินใจเพิ่มเติมว่าจะกระทำหรือไม่กระทำ

การปกครองที่ดี มี 8 ลักษณะ คือ การมีส่วนร่วม (participatory) การปฏิบัติตามกฎหมาย (rule of law) ความโปร่งใส(transparency) ความรับผิดชอบ (responsiveness) ความสอดคล้อง (consensus oriented) ความเสมอภาค (equity and inclusiveness) การมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล (effectiveness and efficiency) และความรับผิดชอบต่อหน้าที่(accountability) เพื่อให้มั่นใจว่ามีการทุจริตน้อยที่สุด ข้อมูลที่ได้นำไปใช้ในทางบัญชี ซึ่งเป็นผลให้เกิดการตัดสินใจที่จะกระทำ เพื่อตอบสนองความต้องการของสังคม (unescap:2006)

องค์กรเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา หรือ Organization for Economic Co-operation and Development (OECD) ได้ออกแนวทางการกำกับดูแลกิจการที่ดีสำหรับรัฐวิสาหกิจ ซึ่งถือเป็นมาตรฐานสากลฉบับแรกที่เกิดขึ้นเพื่อรัฐวิสาหกิจโดยเฉพาะ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาระบบที่ดีสำหรับการกำกับดูแลรัฐวิสาหกิจและช่วยภาครัฐในการประเมินและปรับปรุงบทบาทหน้าที่ของตนเองในฐานะเจ้าของรัฐวิสาหกิจ แนวทางดังกล่าวประกอบด้วย

1 การแข่งขันบนพื้นฐานที่เท่าเทียมกันระหว่างรัฐวิสาหกิจและผู้ประกอบการเอกชน ในอุตสาหกรรมที่เปิดให้มีการแข่งขันเสรีรัฐวิสาหกิจและผู้ประกอบการเอกชนควรแข่งขันกันภายใต้กติกาที่เสมอภาคกัน รัฐวิสาหกิจไม่ควรได้รับสิทธิพิเศษใด ๆ ตลอดจนการเข้าถึงแหล่งเงินของรัฐวิสาหกิจควรเป็นไปตามเงื่อนไขตลาดปกติ

2 วัตถุประสงค์การดำเนินงานที่ขัดแย้งกันของรัฐวิสาหกิจ ภาครัฐควรกำหนดวัตถุประสงค์การดำเนินงานของรัฐวิสาหกิจให้ชัดเจน หากรัฐวิสาหกิจมีภารกิจในการบริการสาธารณะนอกเหนือจากขอบเขตภารกิจปกติ ก็ควรกำหนดภาระหน้าที่และความรับผิดชอบเหล่านั้นอย่างชัดเจนไว้ในกฎหมาย และควรเปิดเผยให้สาธารณชนทราบ รวมถึงต้นทุนที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงานสาธารณะนั้นซึ่งใช้งบประมาณของรัฐ (ศูนย์พัฒนาการกำกับดูแลกิจการบริษัทจดทะเบียน.2549:18 – 19)

3 หน้าที่ความเป็นเจ้าของของภาครัฐ รัฐควรกำหนดนโยบายความเป็นเจ้าของที่ชัดเจน และรัฐไม่ควรแทรกแซงการบริหารงานประจำวันของรัฐวิสาหกิจ

4 การเปิดเผยข้อมูลและโปร่งใส รัฐวิสาหกิจควรเปิดเผยข้อมูลตามหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี และเพิ่มเติมในประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้องกับรัฐในฐานะเจ้าของซึ่งควรเปิดเผยต่อสาธารณชน

5 ความรับผิดชอบต่อคณะกรรมการ และความเป็นอิสระ คณะกรรมการของรัฐวิสาหกิจ ควรมีความรับผิดชอบต่อผลการประกอบการของรัฐวิสาหกิจ และควรมีความรับผิดชอบต่อผู้ถือหุ้นทุกราย ทำหน้าที่โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ที่ดีที่สุดขององค์กร คณะกรรมการ

ควรปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างเป็นอิสระ (ศูนย์พัฒนาการกำกับดูแลกิจการบริษัทจดทะเบียน. 2549:10 – 12)

เจริญ เจษฎาวัลย์ (2545:37) ได้สรุปองค์ประกอบของ Good Governance ตามกรอบแนวคิดของ The Asian Development Bank เอาไว้ดังนี้

- Accountability
- Participation
- Predictability
- Transparency

องค์ประกอบดังกล่าวจะต้องมีความเชื่อมโยงซึ่งกันและกัน

เดือนเด่น นิคมบริรักษ์ (2542:2-4) ให้ความหมาย ธรรมชาติของภาคเอกชน หมายถึง การมีบรรษัทภิบาล (corporate governance) ที่ดี คือ มีการบริหารจัดการธุรกิจที่เป็นธรรมและโปร่งใส โดยผู้ที่มีอำนาจบริหารจัดการธุรกิจนั้น ๆ มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่และผลการกระทำของตนต่อผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียกับบริษัท (Stakeholders) ทุกฝ่าย รวมถึงผู้ถือหุ้น เจ้าหนี้ พนักงาน รัฐ ลูกค้า ตลอดจนประชาชนทั่วไป คณะกรรมการ (Board) มีหน้าที่ตรวจสอบการดำเนินงานของฝ่ายบริหาร (Management) ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และนโยบายของบริษัท โดยธรรมชาติของภาคเอกชนที่ดีนั้นมียุทธศาสตร์สำคัญ 3 ประการคือ

1. ความรับผิดชอบ (Accountability) หมายถึง ความรับผิดชอบต่อกรรมการและผู้บริหารต่อผู้ถือหุ้น กรรมการในฐานะที่เป็นตัวแทนของผู้ถือหุ้น มีหน้าที่ตรวจสอบการทำงานของฝ่ายบริหาร (Monitor) และความถูกต้องของบัญชี (Auditing) ในขณะที่ผู้บริหารมีความรับผิดชอบต่อผลการดำเนินงานของบริษัท ในการประกอบหน้าที่ของทั้งกรรมการและผู้บริหารนั้น จะต้องคำนึงถึงภาระและหน้าที่ที่มีต่อผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียกับธุรกิจรายอื่นๆ ด้วย

2. ความโปร่งใส (Transparency) หมายถึง ความโปร่งใสในการบริหารธุรกิจ เพื่อให้ผู้ถือหุ้นจะมีความมั่นใจว่า การดำเนินธุรกิจนั้น จะไปในทิศทางที่ก่อให้เกิดผลประโยชน์สูงสุดแก่ผู้ถือหุ้น การดำเนินธุรกิจที่มีความโปร่งใสนั้นควรมีลักษณะสำคัญบางประการ เช่น

- 2.1 มีโครงสร้างของกรรมการที่มีความเป็นอิสระจากผู้บริหาร
- 2.2 เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับฐานะการเงิน รายละเอียดเกี่ยวกับการทุจริตที่ผู้บริหารหรือกรรมการมีส่วนได้ส่วนเสียกับบริษัท ตลอดจนข้อกำหนดว่าด้วยธรรมาภิบาลของบริษัท
- 2.3 มีระบบบัญชีที่มุ่งเพื่อให้ข้อมูลที่ถูกต้อง ชัดเจน และทันการณ์ แก่ผู้ลงทุน (ผู้ถือหุ้น) และการตรวจสอบบัญชีที่ได้มาตรฐาน (Audit Committee)

2.4 มีการวางข้อกำหนดประพฤติกกรรมของกรรมการและผู้บริหาร (Code of Conduct)

2.5 หลีกเลี่ยงการถือหุ้นไขว้ Cross หรือ Interlocking Share-holding เพื่อที่จะป้องกันมิให้เป้าหมายในการประกอบธุรกิจและบริหารงานบิดเบือนไปจากการแสวงหาผลประโยชน์สูงสุดให้แก่ผู้ถือหุ้นของบริษัทฯ

3. ความเสมอภาค (Equity) หมายถึง การที่ผู้ถือหุ้นรายย่อยมีสิทธิที่จะได้รับผลประโยชน์จากการประกอบธุรกิจเท่าเทียมกับผู้ถือหุ้นรายใหญ่ การที่ผู้ถือหุ้นรายย่อยจะได้รับการปฏิบัติที่เป็นธรรมเท่าใดนั้นขึ้นอยู่กับความสามารถที่จะปกป้องผลประโยชน์ของตนเองได้ (Minority shareholders rights) ซึ่งขึ้นอยู่กับ

3.1 สิทธิของผู้ถือหุ้นในการออกเสียงในการเลือกตั้งกรรมการ ในการเปลี่ยนแปลงหรือปลดกรรมการสิทธิในการมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายสำคัญของธุรกิจ ซึ่งจะถูกกำหนดในกฎหมายมหาชน

3.2 ขีดความสามารถของผู้ถือหุ้นรายย่อยการเข้าถึงข่าวสารข้อมูลของบริษัท (Access to Information)

สรุปได้ว่าบริษัทที่มีหลักธรรมาภิบาล จะมีกรรมการและผู้บริหารที่ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ และสุจริต มีขั้นตอนและวิธีการดำเนินงานที่โปร่งใส สอบทานได้ และให้ความเป็นธรรมแก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับบริษัททุกรายอย่างเท่าเทียมกัน

ถวิลวดี บุรีกุล (2546:18; อ้างอิงจาก ถวิลวดี บุรีกุลและคณะ, 2545) ธรรมาภิบาล เป็นเรื่องของหลักการบริหารแนวใหม่ที่มุ่งเน้นหลักการ โดยมีใช้หลักการที่เป็นรูปแบบทฤษฎีการบริหารงาน แต่เป็นหลักการทำงาน ซึ่งหากมีการนำมาใช้เพื่อบริหารงานแล้ว จะเกิดความเชื่อมั่นว่าจะนำมาซึ่งผลลัพธ์ที่ดีที่สุดคือ ความเป็นธรรม, ความสุจริต, ความมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ในที่นี้จึงขอเสนอรายละเอียดของการพัฒนาดัชนีวัดธรรมาภิบาลบนพื้นฐานของหลักการทั้ง 6 หลักการของสถาบันพระปกเกล้า ดังต่อไปนี้

1. ด้านหลักนิติธรรม (Rules of Laws) ประกอบด้วยหลัก 7 หลักการ คือ

1.1 หลักการแบ่งแยกอำนาจเป็นพื้นฐานที่สำคัญของหลักนิติธรรม แสดงให้เห็นถึงการอยู่ร่วมกันของการแบ่งแยกอำนาจ การตรวจสอบอำนาจและการถ่วงดุลอำนาจ

1.2 หลักการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ เป็นพื้นฐานของ “ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์” อันเป็นหลักการสำคัญตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ

1.3 หลักความชอบด้วยกฎหมายของฝ่ายตุลาการและฝ่ายปกครอง เป็นการจำกัดสิทธิของประชาชนมีผลมาจากกฎหมายที่ได้รับความเห็นชอบจากตัวแทนของประชาชน โดยฝ่าย

ตุลาการจะต้องไม่พิจารณาพิพากษาเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ให้แตกต่างไปจากบทบัญญัติของกฎหมาย ฝ่ายตุลาการมีความผูกพันที่จะต้องใช้กฎหมายอย่างเท่าเทียมกัน

1.4 หลักความชอบด้วยกฎหมายในทางเนื้อหา เป็นหลักที่เรียกร้องให้ฝ่ายนิติบัญญัติ หรือฝ่ายปกครองที่ออกกฎหมายลำดับรอง กำหนดหลักเกณฑ์ในทางกฎหมายให้เป็นไปตามหลัก ความแน่นอนของกฎหมาย หลักห้ามมิให้กฎหมายมีผลย้อนหลัง และหลักความพอสมควรแก่เหตุ

1.5 หลักความเป็นอิสระของผู้พิพากษา สามารถทำภาระหน้าที่ในทางตุลาการได้โดย ปราศจากการแทรกแซงใดๆ โดยวางอยู่บนพื้นฐานของความอิสระจาก 3 ประการ กล่าวคือ ความ อิสระจากคู่ความ ความอิสระจากรัฐ และความอิสระจากสังคม

1.6 หลัก “ไม่มีความผิด และไม่มีโทษโดยไม่มีความหมาย” เมื่อไม่มีข้อบัญญัติทาง กฎหมายให้เป็นความผิดแล้วจะเอาผิดกับบุคคลนั้นๆ ไม่ได้

1.7 หลักความเป็นกฎหมายสูงสุดของรัฐธรรมนูญ หมายความว่า รัฐธรรมนูญได้รับการ ยอมรับให้เป็นกฎหมายที่อยู่ในลำดับที่สูงสุดในระบบกฎหมายของรัฐนั้น และหากกฎหมายที่อยู่ใน ลำดับที่ต่ำกว่าขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญกฎหมายดังกล่าวย่อมไม่มีผลบังคับ

2. ด้านหลักคุณธรรม (Ethics) ประกอบด้วยหลักการสำคัญ 3 หลักการ คือ หน่วยงาน ปลอดการทุจริต หน่วยงานปลอดจากการทำผิดวินัย และหน่วยงานปลอดจากการจำผิดมาตรฐาน วิชาชีพนิยมและจรรยาบรรณ เมื่อพิจารณาเรื่องของคุณธรรมจึงควรพิจารณาเรื่องดังต่อไปนี้

2.1 องค์ประกอบคุณธรรมหรือพฤติกรรมที่พึงประสงค์ที่ปลอดจากการไม่ปฏิบัติตาม กฎหมายอย่างโจ่งแจ้งหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมายน้อยลง

2.2 องค์ประกอบคุณธรรมหรือพฤติกรรมที่พึงประสงค์ที่ปลอดจากการปฏิบัติที่น้อย กว่าหรือไม่ดีเท่าที่กฎหมายกำหนดหรือปฏิบัติเช่นนั้นน้อยลง

2.3 องค์ประกอบคุณธรรมหรือพฤติกรรมที่พึงประสงค์ที่ปลอดจากการปฏิบัติที่ มากกว่าที่กฎหมายกำหนด หรือปฏิบัติเช่นนั้นน้อยลง

2.4 องค์ประกอบคุณธรรมหรือพฤติกรรมที่พึงประสงค์ที่ปลอดจากการปฏิบัติตาม เจตนารมณ์ของกฎหมาย แต่ใช้วิธีการที่ผิดกฎหมาย หรือปฏิบัติเช่นนั้นน้อยลง

3. ด้านความโปร่งใส (Transparency) ประกอบด้วยหลักการย่อย 4 หลักการ คือ

3.1 ความโปร่งใสด้านโครงสร้าง ประกอบด้วยพฤติกรรมต่อไปนี้

3.1.1 มีการตรวจสอบภายในที่เข้มแข็ง เช่น มีคณะกรรมการตรวจสอบ คณะกรรมการสอบสวน เป็นต้น

3.1.2 โปร่งใส เห็นระบบงานทั้งหมดได้อย่างชัดเจน

3.1.3 ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม รับรู้การทำงาน

- 3.1.4 มีเจ้าหน้าที่มาด้วยระบบคุณธรรม มีความสามารถสูงมาอยู่ใหม่มากขึ้น
- 3.1.5 มีการตั้งกรรมการหรือหน่วยงานตรวจสอบขึ้นมาใหม่
- 3.1.6 มีฝ่ายบัญชีที่เข้มแข็ง
- 3.2 ความโปร่งใสด้านให้ทุน ประกอบด้วยพฤติกรรม ต่อไปนี้
 - 3.2.1 มีค่าตอบแทนพิเศษในการปฏิบัติงานเป็นผลสำเร็จ
 - 3.2.2 มีค่าตอบแทนเพิ่มสำหรับการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ
 - 3.2.3 มีค่าตอบแทนพิเศษให้กับเจ้าหน้าที่ที่ซื่อสัตย์
 - 3.2.4 มีมาตรฐานเงินเดือนสูงพอเพียงกับค่าใช้จ่าย
- 3.3 ความโปร่งใสด้านการให้โทษ ประกอบด้วยพฤติกรรม ต่อไปนี้
 - 3.3.1 มีระบบการตรวจสอบที่มีประสิทธิภาพ
 - 3.3.2 มีวิธีการพิจารณาโทษผู้ทำผิดอย่างยุติธรรม
 - 3.3.3 มีการลงโทษจริงจัง หนักเบาตามเหตุแห่งการกระทำผิด
 - 3.3.4 มีระบบการฟ้องร้องผู้กระทำผิดที่มีประสิทธิภาพ
 - 3.3.5 หัวหน้างานลงโทษผู้ทุจริตอย่างจริงจัง
 - 3.3.6 มีการปรามผู้ส่อทุจริตให้เลิกความพยายามทุจริต
 - 3.3.7 มีกระบวนการยุติธรรมที่รวดเร็ว
- 3.4 ความโปร่งใสด้านการเปิดเผยข้อมูล ประกอบด้วยพฤติกรรมต่อไปนี้
 - 3.4.1 ประชาชนได้เข้ามารับรู้ การทำงานของคณะกรรมการตรวจสอบ
 - 3.4.2 ประชาชนและสื่อมวลชนมีส่วนร่วมในการจัดซื้อ จัดหา การให้สัมปทาน การออกกฎระเบียบ และข้อบังคับต่างๆ
 - 3.4.3 ประชาชน สื่อมวลชน และองค์กรพัฒนาเอกชน ได้มีโอกาสควบคุมฝ่ายบริหารโดยวิธีการต่างๆ มากขึ้น
 - 3.4.4 มีการใช้กลุ่มวิชาชีพภายนอกเข้ามาร่วมตรวจสอบ
- 4. หลักการมีส่วนร่วม (Participation) หลักการสำคัญ 4 หลักการ คือ
 - 4.1 ระดับการให้ข้อมูล เป็นระดับต่ำสุดและเป็นวิธีการที่ง่ายที่สุดของการติดต่อสื่อสารระหว่างผู้วางแผนโครงการกับประชาชน และยังเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็นหรือเข้ามาเกี่ยวข้องใดๆ
 - 4.2 ระดับการเปิดรับความคิดเห็นจากประชาชน เป็นระดับขั้นที่สูงกว่าระดับแรก กล่าวคือ ผู้วางแผนโครงการเชิญชวนให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นเพื่อให้ได้ข้อมูลมากขึ้นและประเด็นในการประเมินข้อดีข้อเสียชัดเจนยิ่งขึ้น

4.3 ระดับการวางแผนร่วมกัน และการตัดสินใจ เป็นระดับขั้นที่สูงกว่าการปรึกษาหารือ กล่าวคือ เป็นเรื่องการมีส่วนร่วมที่มีขอบเขตกว้างมากขึ้น มีความรับผิดชอบร่วมกันในการตัดสินใจ และวางแผนเตรียมโครงการ และเตรียมรับผลที่จะเกิดขึ้นจากการดำเนินโครงการ

4.4 ระดับการพัฒนาศักยภาพในการมีส่วนร่วม สร้างความเข้าใจให้กับสาธารณชน เป็นระดับขั้นที่สูงที่สุดของการมีส่วนร่วม คือเป็นระดับที่ผู้รับผิดชอบโครงการได้ตระหนักถึงความสำคัญและประโยชน์ที่จะได้รับจากการมีส่วนร่วมของประชาชนและได้มีการพัฒนาสมรรถนะหรือขีดความสามารถในการมีส่วนร่วมของประชาชนให้มากขึ้นจนอยู่ในระดับที่สามารถมีส่วนร่วมได้อย่างเต็มที่ และเกิดประโยชน์สูงสุด

5. หลักสำนึกรับผิดชอบ (Accountability) เป็นคุณสมบัติหรือทักษะที่บุคคลพึงแสดงออกเพื่อเป็นเครื่องชี้ว่าได้ยอมรับในภารกิจที่ได้รับมอบหมายและนำไปปฏิบัติด้วยความรับผิดชอบ ประกอบด้วยหลักการย่อยดังนี้

5.1 การมีเป้าหมายที่ชัดเจน

องค์กรจะต้องทำการกำหนดเป้าหมายวัตถุประสงค์ของการปฏิบัติ การสร้างวัฒนธรรมใหม่ให้ชัดเจนว่าต้องการบรรลุอะไรและเมื่อไรที่ต้องการเห็นผลลัพธ์นั้น

5.2 ทุกคนเป็นเจ้าของร่วมกัน

จากเป้าหมายที่ได้กำหนดเอาไว้ ต้องประกาศให้ทุกคนได้รับรู้และเกิดความเข้าใจถึงสิ่งที่ต้องการบรรลุ และเงื่อนไขเวลาที่ต้องการให้เห็นผลงาน เปิดโอกาสให้ทุกคนได้เป็นเจ้าของโครงการสร้างวัฒนธรรมนี้ร่วมกัน

5.3 การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ

ความสำเร็จของการสร้างวัฒนธรรมสำนึกรับผิดชอบอยู่ที่ความสามารถของหน่วยงานในการสื่อสารสร้างความเข้าใจให้เกิดขึ้นในองค์กร

5.4 การจัดการพฤติกรรมที่ไม่เอื้อการทำงานอย่างไม่หยุดยั้ง

หน่วยงานต้องมีมาตรการในการจัดการกับพฤติกรรมต่อต้านการเปลี่ยนแปลง ดังกล่าวเพื่อให้ทุกคนเกิดจากยอมรับแนวความคิดและเทคโนโลยีใหม่ๆ

5.5 การมีแผนการสำรอง

ต้องมีการวางแผนฟื้นฟูที่สามารถสื่อสารให้ทุกคนในองค์กรได้ทราบและเข้าใจถึงแผนและนโยบายขององค์กร และที่สำคัญคือ ต้องมีการกระจายข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องสมบูรณ์อย่างเปิดเผย

5.6 การติดตามและประเมินผลการทำงาน

องค์กรจำเป็นต้องมีการติดตามและประเมินผลการทำงานเป็นระยะๆ อย่างสม่ำเสมอ เพื่อตรวจสอบดูว่า ผลงานนั้นเป็นไปตามมาตรฐานคุณภาพงานที่กำหนดไว้หรือไม่ ผลงานที่พบว่ายังไม่เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดต้องมีการดำเนินการแก้ไขในทันที ขณะที่ผลงานที่ได้มาตรฐานต้องได้รับการยอมรับยกย่องในองค์กร

6. หลักความคุ้มค่า (Value for Money) หลักการนี้คำนึงถึงประโยชน์สูงสุดแก่ส่วนรวมในการบริหารการจัดการและการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด สิ่งเหล่านี้เป็นผลในการปฏิบัติงานเกิดจากการใช้หลักธรรมาภิบาลนั่นเอง ประกอบด้วย

6.1 การประหยัด หมายถึง

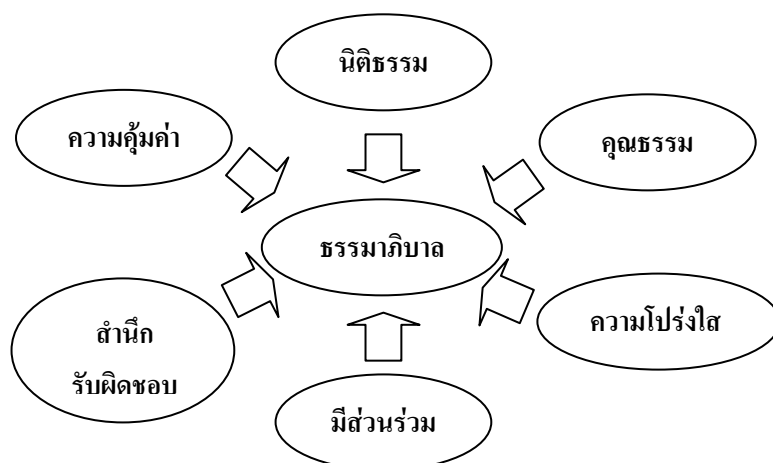
- 6.1.1 การทำงานและผลตอบแทนบุคลากรเป็นไปอย่างเหมาะสม
- 6.1.2 การมีผลผลิตหรือบริการได้มาตรฐาน
- 6.1.3 การมีการตรวจสอบภายในและการจัดทำรายงานการเงิน
- 6.1.4 การมีการใช้เงินอย่างมีประสิทธิภาพ

6.2 การใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด หมายถึง

- 6.2.1 มีการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ
- 6.2.2 มีการพัฒนาทรัพยากรบุคคล
- 6.2.3 มีการใช้ผลตอบแทนตามผลงาน

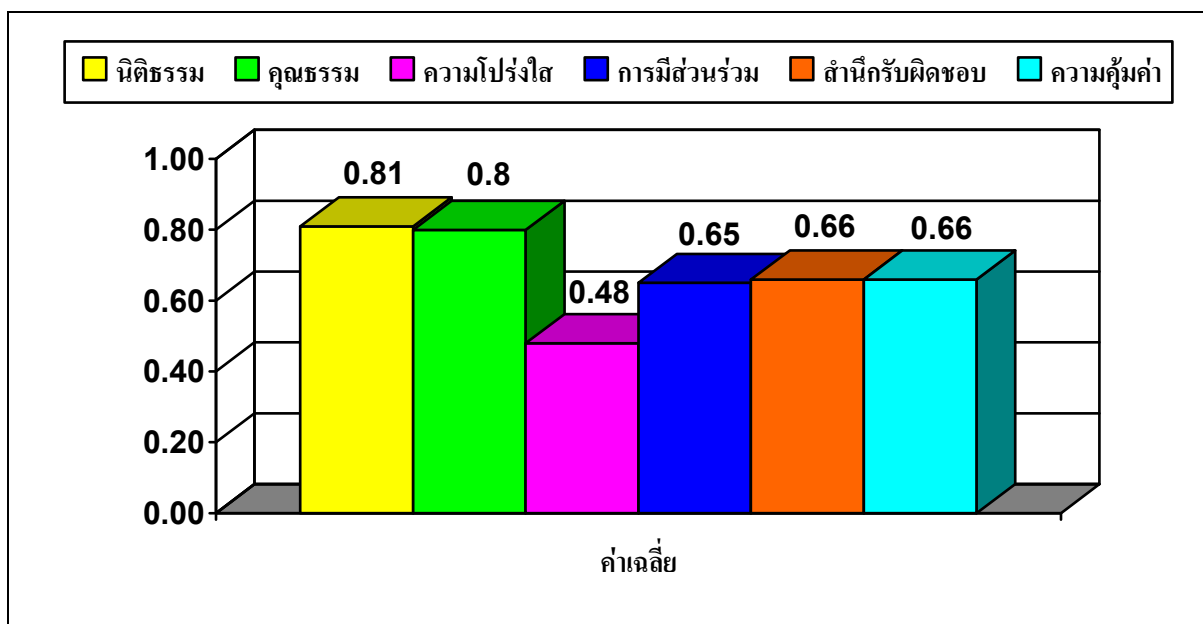
6.3 ความสามารถในการแข่งขัน หมายถึง

- 6.3.1 การมีนโยบาย แผน วิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าหมาย
- 6.3.2 การมีการเน้นผลงานด้านบริการ
- 6.3.3 การมีการประเมินผลการทำงาน
- 6.3.4 ผู้บริหารระดับสูงมีสภาวะผู้นำ

ภาพประกอบ 2 หลักความสำคัญของธรรมาภิบาล

หน่วยงานที่ต้องการใช้หลักการบริหารแนวใหม่ที่มุ่งสร้างธรรมาภิบาลสามารถประยุกต์ใช้ได้และวัดระดับการมีธรรมาภิบาลของหน่วยงานตนได้ โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งจากผู้ให้บริการและผู้รับบริการ ตลอดจนรวบรวมข้อมูลที่มีอยู่แล้วในหน่วยงานไปสร้างตัวชี้วัดและนำไปทดสอบจริงในหน่วยงาน และสามารถแสดงผลให้เข้าใจได้ง่าย ทำให้ผู้บริหารสามารถนำไปปรับปรุงแก้ไขการทำงานของหน่วยงานให้มีธรรมาภิบาลมากขึ้นได้

ภาพประกอบ 3 การแสดงผลการวัดระดับการมีธรรมาภิบาล

ศนิพร จันทรสถาพร (2549:19-26 ;อ้างอิงจาก สมาคมผู้ตรวจสอบภายในแห่งประเทศไทย. 2546 : 4) ได้กำหนดประเด็นหลักของการกำกับดูแลกิจการที่ดี ไว้ 4 ประการดังนี้

1. ความยุติธรรม (Fairness)

ผู้บริหารจะต้องมีความยุติธรรมและคุณธรรมต่อผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายไม่ว่าจะเป็นกรรมการ พนักงาน ลูกค้า เป็นต้น ทุกคนต้องได้รับการปฏิบัติที่เป็นธรรม

2. ความโปร่งใส (Transparency)

คณะกรรมการและผู้บริหารงานควรบริหารงานด้วยความโปร่งใส มีการเปิดเผยข้อมูลที่ถูกต้อง ครบถ้วน ชัดเจน เชื่อถือได้ ทันท่วงทีและสม่ำเสมอ เพื่อให้ผู้ลงทุนภายนอกสามารถประเมินผลการดำเนินงานและความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องได้

3. ความรับผิดชอบตามหน้าที่ (Accountability)

คณะกรรมการควรต้องรับผิดชอบต่อผู้ถือหุ้นในการดำเนินงานของบริษัทให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้และเป็นไปตามระเบียบที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นกฎหมายเกี่ยวกับบริษัท การทำงานหรือสิ่งแวดล้อม ฯลฯ

4. การรู้จักภาระหน้าที่ (Responsibility)

คณะกรรมการควรจะปฏิบัติหน้าที่ที่กำหนดทุกประการด้วยความตั้งใจและรับผิดชอบต่อกรรมการทุกคนควรจะต้องเข้าประชุมอย่างสม่ำเสมอและปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถ

หลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2545) ได้กำหนดหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีสำหรับบริษัทจดทะเบียน ปี 2549 ประกอบด้วยหลักการและแนวปฏิบัติที่ดีเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการ แต่ไม่รวมถึงเรื่องที่ถูกกฎหมายกำหนดให้ปฏิบัติไว้ชัดเจนแล้ว ซึ่งเนื้อหาแบ่งเป็น 5 หมวด ได้แก่

1. สิทธิของผู้ถือหุ้น หมายถึง ผู้ถือหุ้นมีสิทธิในความเป็นเจ้าของโดยควบคุมบริษัทผ่านการแต่งตั้งคณะกรรมการให้ทำหน้าที่แทนตนและมีสิทธิในการตัดสินใจเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญของบริษัท บริษัทจึงควรส่งเสริมให้ผู้ถือหุ้นได้ใช้สิทธิของตน

2. การปฏิบัติต่อผู้ถือหุ้นอย่างเท่าเทียมกัน หมายถึง ผู้ถือหุ้นทุกราย ทั้งผู้ถือหุ้นที่เป็นผู้บริหารและผู้ถือหุ้นที่ไม่เป็นผู้บริหาร รวมทั้งผู้ถือหุ้นต่างชาติ ควรได้รับการปฏิบัติที่เท่าเทียมกันและเป็นธรรม ผู้ถือหุ้นส่วนน้อยที่ถูกละเมิดสิทธิควรมีโอกาสได้รับการชดเชย

3. บทบาทของผู้มีส่วนได้เสีย หมายถึง ผู้มีส่วนได้เสียควรได้รับการดูแลจากบริษัทตามสิทธิที่มีตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง คณะกรรมการควรพิจารณาให้มีกระบวนการส่งเสริมให้เกิดความ

ร่วมมือระหว่างบริษัทกับผู้มีส่วนได้เสียในการสร้างความมั่งคั่ง ความมั่นคงทางการเงินและความยั่งยืนของกิจการ

4. การเปิดเผยข้อมูลและความโปร่งใส หมายถึง คณะกรรมการควรดูแลให้บริษัทเปิดเผยข้อมูลสำคัญที่เกี่ยวข้องกับบริษัท ทั้งข้อมูลทางการเงินและข้อมูลที่มีใช้ข้อมูลทางการเงินอย่างถูกต้อง ครบถ้วน ทันเวลา โปร่งใส ผ่านช่องทางที่เข้าถึงข้อมูลได้ง่าย มีความเท่าเทียมกันและน่าเชื่อถือ

5. ความรับผิดชอบของคณะกรรมการ หมายถึง คณะกรรมการมีบทบาทสำคัญในการกำกับดูแลกิจการเพื่อประโยชน์สูงสุดของบริษัท คณะกรรมการมีความรับผิดชอบต่อผลการปฏิบัติหน้าที่ต่อผู้ถือหุ้นและเป็นอิสระจากฝ่ายจัดการ

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้จัดทำและเผยแพร่รายงานการกำกับดูแลกิจการฉบับปรับปรุง สิงหาคม 2544 เพื่อเป็นจุดเริ่มต้นให้บริษัทมีการนำแนวทางดังกล่าวไปปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม ตลาดหลักทรัพย์จึงได้เลือกหลักการของการกำกับดูแลกิจการที่ดีจำนวน 15 ข้อ เพื่อให้บริษัทสามารถนำไปถือปฏิบัติในขั้นเริ่มแรก และเปิดเผยการปฏิบัติตามหลักการดังกล่าวรวมทั้งเหตุผลที่ไม่สามารถปฏิบัติตามได้ (ถ้ามี) ในแบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี (แบบ 56-1) และรายงานประจำปีของบริษัท ซึ่งหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีทั้ง 15 ข้อ มีรายละเอียดดังนี้ (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย:2545)

1. นโยบายเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการ ซึ่งคณะกรรมการควรจัดทำรายงานเป็นลายลักษณ์อักษรเกี่ยวกับนโยบายหลักการกำกับดูแลกิจการของบริษัทไว้ อาทิ

- 1.1. สิทธิและความเท่าเทียมกันของผู้ถือหุ้นและผู้มีส่วนได้เสีย
- 1.2. คณะกรรมการ-โครงสร้าง บทบาท หน้าที่ความรับผิดชอบ และความเป็นอิสระ
- 1.3. การเปิดเผยข้อมูลและความโปร่งใส
- 1.4. การควบคุมและบริหารความเสี่ยง
- 1.5. จริยธรรมธุรกิจ

พร้อมทั้งเปิดเผยในรายงานประจำปีให้ผู้ถือหุ้นและผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายได้ทราบโดยทั่วกัน

2. ผู้ถือหุ้น : ควรสิทธิและความเท่าเทียมกันคณะกรรมการควรอำนวยความสะดวกโดยจัดกระบวนการประชุมผู้ถือหุ้นในลักษณะที่สนับสนุนให้มีการปฏิบัติต่อผู้ถือหุ้นทุกรายอย่างเท่าเทียมกันในการเข้าประชุม และละเว้นการกระทำใดๆ ที่เป็นการจำกัดโอกาสการศึกษาสารสนเทศของบริษัทและการเข้าประชุมของผู้ถือหุ้น

3. สิทธิของผู้มีส่วนได้เสียกลุ่มต่างๆ ในระบบการกำกับดูแลมีผู้มีส่วนได้เสียหลายกลุ่มด้วยกัน ที่สำคัญได้แก่ กลุ่มลูกค้า ฝ่ายจัดการรวมลูกจ้าง คู่ค้า ผู้ถือหุ้น หรือผู้ลงทุน ผู้สอบบัญชี

อิสระ ภาครัฐ และชุมชนที่บริษัทตั้งอยู่ กลุ่มผู้มีส่วนได้เสียอื่นได้แก่ สหภาพ คู่แข่ง และเจ้าหนี้ เป็นต้น แต่ละกลุ่มมีวัตถุประสงค์และความคาดหวังที่ต่างจากกิจการ

คณะกรรมการควรรู้ถึงสิทธิของผู้มีส่วนได้เสีย ได้แก่ ลูกจ้าง คู่ค้า ชุมชน คู่แข่ง เจ้าหนี้ เป็นต้น ตามที่กฎหมายกำหนดและดูแลให้มั่นใจว่าสิทธิดังกล่าวได้รับการคุ้มครองและปฏิบัติด้วยดี

4. การประชุมผู้ถือหุ้น ประธานที่ประชุมควรจัดสรรเวลาให้เหมาะสมและส่งเสริมให้ผู้ถือหุ้นมีโอกาสโดยเท่าเทียมกัน ในการแสดงความเห็นและตั้งคำถามใดๆ ต่อที่ประชุมตามระเบียบวาระการประชุม และเรื่องที่เสนอ

5. ภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ คณะกรรมการควรมีภาวะผู้นำ วิสัยทัศน์ และมีความเป็นอิสระในการตัดสินใจ เพื่อประโยชน์สูงสุดของบริษัทและผู้ถือหุ้นโดยรวม

6. ความขัดแย้งของผลประโยชน์ คณะกรรมการ ฝ่ายจัดการ และผู้ถือหุ้นควรพิจารณาจัดปัญหาความขัดแย้งของผลประโยชน์อย่างรอบคอบ ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต อย่างมีเหตุมีผล และเป็นอิสระภายในกรอบจริยธรรมที่ดี ตลอดจนจนมีการเปิดเผยข้อมูลอย่างครบถ้วน เพื่อผลประโยชน์ของบริษัทโดยรวมเป็นสำคัญ

7. จริยธรรมธุรกิจ คณะกรรมการควรส่งเสริมให้จัดทำแนวทางเกี่ยวกับจริยธรรมธุรกิจ เพื่อให้กรรมการและลูกจ้างทุกคนได้ทราบ และเข้าใจถึงมาตรฐานการปฏิบัติตนตามที่บริษัทและผู้ถือหุ้นคาดหวังรวมทั้งเฝ้าสังเกตให้มีการปฏิบัติตามอย่างจริงจัง

8. การถ่วงดุลของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร มีข้อเสนอให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการที่เป็นอิสระหนึ่งในสามของจำนวนกรรมการทั้งคณะและอย่างน้อย 3 คน ทั้งนี้คุณสมบัติของกรรมการที่เป็นอิสระให้พิจารณาโดยใช้แนวทางเดียวกันกับคุณสมบัติของกรรมการตรวจสอบตามประกาศตลาดหลักทรัพย์

9. การรวมหรือแยกตำแหน่ง คณะกรรมการและผู้ถือหุ้นควรมีเสรีที่จะเลือกวิธีที่เหมาะสมที่สุดกับบริษัท โดยอาจรวมบทบาทของประธานกรรมการกับของผู้จัดการใหญ่อยู่ในตำแหน่งเดียวกัน หรือแยกกันโดยให้กรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหารที่เป็นอิสระเป็นประธานกรรมการก็ได้

ไม่ว่าจะเลือกวิธีใดควรมีการแยกอำนาจ หน้าที่ระหว่างกันให้ชัดเจน โดยไม่ให้คนใดคนหนึ่งมีอำนาจโดยไม่จำกัด

10. ค่าตอบแทนของกรรมการและผู้บริหาร ระดับและองค์ประกอบค่าตอบแทนแก่กรรมการควรเพียงพอที่จะจูงใจและรักษากรรมการที่มีคุณภาพตามที่ต้องการ แต่ควรหลีกเลี่ยงการจ่ายที่เกินสมควร

ค่าตอบแทนของกรรมการควรจัดให้อยู่ในลักษณะที่เปรียบเทียบกับระดับที่ปฏิบัติอยู่ในอุตสาหกรรม รวมถึงประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากกรรมการแต่ละคน

กรรมการที่เป็นผู้บริหารควรได้รับค่าตอบแทนที่เชื่อมโยงกับผลการดำเนินงานของบริษัทและผลปฏิบัติงานของกรรมการแต่ละคน

10.1. ค่าตอบแทนของผู้จัดการใหญ่และผู้บริหารระดับสูง ควรกำหนดตามหลักการและนโยบายที่คณะกรรมการกำหนดเพื่อประโยชน์สูงสุดของบริษัทระดับค่าตอบแทนเป็นเงินเดือน โบนัส และผลตอบแทนจูงใจในระยะยาวควรเป็นไปในแนวเดียวกันกับผลงานของบริษัทและการปฏิบัติงานของผู้บริหารแต่ละคน

10.2. การกำหนดค่าตอบแทนเป็นเรื่องเกี่ยวกับผลประโยชน์ของกรรมการโดยตรง จึงควรดำเนินการด้วยความโปร่งใสและได้รับอนุมัติจากผู้ถือหุ้น

11. การประชุมคณะกรรมการ ควรกำหนดการประชุมไว้ล่วงหน้าเป็นประจำในการประชุม ประธานกรรมการควรส่งเสริมให้มีการใช้ดุลยพินิจที่รอบคอบและจัดสรรเวลาไว้อย่างเพียงพอที่ฝ่ายจัดการจะเสนอเรื่องและมากพอที่กรรมการจะอภิปรายปัญหาสำคัญกันอย่างรอบคอบโดย ทัวกัน

12. คณะอนุกรรมการ คณะกรรมการควรจัดให้มีคณะอนุกรรมการชุดต่างๆ เพื่อช่วยศึกษาในรายละเอียดและกลั่นกรองงานตามความจำเป็นของสถานการณ์ โดยเฉพาะ คณะอนุกรรมการตรวจสอบ และคณะอนุกรรมการกำหนดค่าตอบแทน โดยกำหนดนโยบายและกรอบงานไว้อย่างชัดเจน

13. ระบบการควบคุมและการตรวจสอบภายใน คณะกรรมการควรจัดทำ รักษาไว้ และ ทบทวนระบบการควบคุมทั้งการควบคุมทางการเงิน การดำเนินงาน และการกำกับดูแลการปฏิบัติงาน (Compliance controls) ตลอดจนการจัดการความเสี่ยงและการให้ความสำคัญกับ สัญญาด้านสิ่งแวดล้อมล่วงหน้าและรายการผิดปกติทั้งหลาย คณะกรรมการควรจัดให้มีงานตรวจสอบ ภายในแยกเป็นหน่วยงานหนึ่งของบริษัท

14. รายงานของคณะกรรมการ คณะกรรมการควรทำรายงานอธิบายถึงความรับผิดชอบ ของตนในการจัดทำรายงานทางการเงิน โดยแสดงความคู่กันไปกับรายงานของผู้สอบบัญชีไว้ใน รายงานประจำปี

15. ความสัมพันธ์กับผู้ลงทุน คณะกรรมการควรดูแลให้มั่นใจว่าบริษัทได้เปิดเผย สารสนเทศที่สำคัญของบริษัทอย่างถูกต้องทันเวลา และโปร่งใส โดยควรจัดให้มีหน่วยงาน หรือ ผู้รับผิดชอบงานเกี่ยวกับ “ผู้ลงทุนสัมพันธ์” เพื่อเป็นตัวแทนในการสื่อสารกับผู้ลงทุนที่เป็นสถาบัน ผู้ ถือหุ้นรวมทั้งนักวิเคราะห์ทั่วไปและภาครัฐที่เกี่ยวข้อง

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2547) ได้ออกมาตรการและบังคับใช้กฎระเบียบต่างๆ เพื่อคุ้มครองผลประโยชน์ของผู้ลงทุนโดยกำกับดูแลให้การซื้อหลักทรัพย์ดำเนินไปอย่างเป็นระเบียบ โปร่งใส ยุติธรรม มาตรการดังกล่าวมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

1. พัฒนาคุณภาพของบริษัทจดทะเบียน ตลาดหลักทรัพย์ได้กำหนดให้บริษัทจดทะเบียนพัฒนาคุณภาพของบริษัท ทั้งด้านระบบการควบคุมดูแลและตรวจสอบภายใน การจัดทำรายงานทางการเงินตามมาตรฐานการบัญชีที่เป็นที่ยอมรับทั่วไป และเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับฐานะทางการเงินและผลการดำเนินงานอย่างถูกต้อง ครบถ้วน โปร่งใสและน่าเชื่อถือ เพื่อให้ผู้ลงทุนทราบและใช้ประกอบการพิจารณาตัดสินใจลงทุน

2. เพิ่มประโยชน์ตอบแทนจากการลงทุน ตลาดหลักทรัพย์มีนโยบายส่งเสริมให้มีการเพิ่มผลประโยชน์ตอบแทนจากการลงทุน เพื่อดึงดูดให้ผู้ลงทุนมีความสนใจในการเข้ามาลงทุนในหลักทรัพย์มากขึ้น เช่น การให้สิทธิการจองซื้อหุ้นเพิ่มทุน เป็นต้น

3. เสริมสร้างเสถียรภาพและสภาพคล่องในการซื้อขายหลักทรัพย์ ตลาดหลักทรัพย์ได้พยายามใช้มาตรการต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมให้กลไกตลาดมีบทบาทและทำหน้าที่ได้อย่างสมบูรณ์ยิ่งขึ้น เช่น การนำมาตรการหยุดพักการซื้อขายหลักทรัพย์ชั่วคราว กรณีมีเหตุการณ์ไม่ปกติเกิดขึ้น เพื่อให้ผู้ลงทุนมีเวลาได้ตรวจสอบข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้อง หรือการปรับช่วงการเปลี่ยนแปลงของราคาหลักทรัพย์ระหว่างกัน (Ceiling & Floor) เพื่อให้ราคาซื้อขายหลักทรัพย์เปลี่ยนแปลงตามกลไกตลาด และสะท้อนปัจจัยพื้นฐานได้ดียิ่งขึ้น

4. กำกับดูแลการซื้อขายหลักทรัพย์ให้ยุติธรรมและน่าเชื่อถือ เพื่อคุ้มครองผลประโยชน์ของผู้ลงทุน และสร้างความโปร่งใสในกระบวนการซื้อขายหลักทรัพย์ ตลาดหลักทรัพย์ได้พัฒนาระบบติดตามและตรวจสอบการซื้อขายหลักทรัพย์ด้วยคอมพิวเตอร์ (Automated Tools for Market Surveillance: ATOMS) เพื่อช่วยให้การติดตามสภาพการซื้อขายหลักทรัพย์และสังเกตพฤติกรรมการซื้อขาย รวมทั้งวิเคราะห์และตรวจสอบในการซื้อขายหลักทรัพย์ที่มีการเคลื่อนไหวผิดปกติอาจเกิดขึ้นจากการสร้างราคา หรือการใช้ข้อมูลภายในเพื่อประโยชน์ในการซื้อขาย

5. พัฒนาช่องทางการเผยแพร่ข้อมูลและจัดกิจกรรมส่งเสริมความรู้ให้แก่ผู้ลงทุน ตลาดหลักทรัพย์ได้พัฒนาช่องทางการเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับการซื้อขายหลักทรัพย์ ข้อมูลบริษัทจดทะเบียนและงบการเงิน ให้มีรูปแบบหลากหลายและสะดวกต่อการใช้งานของผู้ลงทุน ทั้งเอกสารสิ่งพิมพ์ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ประเภทต่างๆ ทั้ง On-line Internet และ CD-ROM นอกจากนี้ยังมีการฝึกอบรม สัมมนาในหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ เพื่อให้ผู้ลงทุนมีพื้นฐานความรู้ที่จำเป็นในการวิเคราะห์และตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ได้อย่างมีเหตุผลเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมและศักยภาพของตนเอง

2. ทฤษฎีเกี่ยวกับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

พระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. 2543 ได้ให้ความหมายของคำว่า

วิสาหกิจ หมายถึง กิจการผลิตสินค้า กิจการให้บริการ กิจการค้าส่ง กิจการค้าปลีก หรือกิจการอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา

กิจการผลิตสินค้าหมายความครอบคลุมถึง การผลิตที่เป็นลักษณะของการประกอบ การอุตสาหกรรมทุกประเภท โดยความหมายที่เป็นสากลของการผลิตก็คือการเปลี่ยนรูปวัตถุดิบให้เป็น

ผลิตภัณฑ์ชนิดใหม่ด้วยเครื่องจักรกล หรือเคมีภัณฑ์ โดยไม่คำนึงว่างานนั้นทำโดยเครื่องจักรหรือด้วยมือ ทั้งนี้กิจการผลิตสินค้าในที่นี้รวมถึงการแปรรูปผลิตผลการเกษตรอย่างง่ายที่มีลักษณะเป็นการอุตสาหกรรม การผลิตที่มีลักษณะเป็นวิสาหกิจชุมชน และการผลิตที่เป็นการประกอบอุตสาหกรรมในครัวเรือนด้วย

กิจการบริการ หมายความว่า ครอบคลุมถึง การศึกษา การสุขภาพ การบันเทิง การขนส่ง การก่อสร้างและอสังหาริมทรัพย์ การโรงแรมและที่พัก การภัตตาคาร การขายอาหาร การขายเครื่องดื่มของภัตตาคารและร้านอาหาร การให้บริการเช่าสิ่งบันเทิงและการพักผ่อนหย่อนใจ การให้บริการส่วนบุคคล บริการในครัวเรือน บริการที่ให้กับธุรกิจ การซ่อมแซมทุกชนิด และการท่องเที่ยว และธุรกิจที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการท่องเที่ยว

กิจการค้าส่งและค้าปลีก หมายถึง การให้บริการเกี่ยวกับการค้า โดยที่การค้าส่ง หมายถึง การขายสินค้าใหม่และสินค้าใช้แล้วให้แก่ ผู้ค้าปลีก ผู้ใช้ในงานอุตสาหกรรม งานพาณิชย์กรรม สถาบันผู้ใช้ในงานวิชาชีพ และรวมทั้งการขายให้แก่ผู้ค้าส่งด้วยตนเอง ส่วนการค้าปลีก หมายถึง การขายโดยไม่มีการเปลี่ยนรูปสินค้าทั้งสินค้าใหม่และสินค้าใช้แล้วให้กับประชาชนทั่วไปเพื่อการบริโภค หรือการใช้ประโยชน์เฉพาะส่วนบุคคลในครัวเรือน การค้าในที่นี้มีความหมายรวมถึง การเป็นนายหน้าหรือตัวแทนการซื้อขาย สถานบริการน้ำมัน และสหกรณ์ผู้บริโภค

เกณฑ์กำหนดวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเป็นเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นตามประกาศกฎกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่องกำหนดจำนวนการจ้างงานและมูลค่าสินทรัพย์ถาวรของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. 2545 ซึ่งลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 20 กันยายน 2545 โดยใช้การจ้างงานและสินทรัพย์ถาวรเป็นตัวกำหนดเกณฑ์มาตรฐานดังนี้

ตาราง 1 เกณฑ์กำหนดวิสาหกิจขนาดย่อม

ประเภทกิจการ	การจ้างงาน (คน)	สินทรัพย์ถาวร (ล้านบาท)
ผลิตสินค้า	ไม่เกิน 50	ไม่เกิน 50
บริการ	ไม่เกิน 50	ไม่เกิน 50
ค้าส่ง	ไม่เกิน 25	ไม่เกิน 50
ค้าปลีก	ไม่เกิน 15	ไม่เกิน 30

ที่มา: <http://www.sme.go.th/DesktopPage.aspx?pid=35&tabid=2406>

ตาราง 2 เกณฑ์กำหนดวิสาหกิจขนาดกลาง

ประเภทกิจการ	การจ้างงาน (คน)	สินทรัพย์ถาวร (ล้านบาท)
ผลิตสินค้า	51-200	เกินกว่า 50 แต่ไม่เกิน 200
บริการ	51-200	เกินกว่า 50 แต่ไม่เกิน 200
ค้าส่ง	26-50	เกินกว่า 50 แต่ไม่เกิน 100
ค้าปลีก	16-30	เกินกว่า 30 แต่ไม่เกิน 60

ที่มา: <http://www.sme.go.th/DesktopPage.aspx?pid=35&tabid=2406>

จำนวนการจ้างงาน ให้พิจารณาจากหลักฐานการแสดงจำนวนการจ้างงานที่ได้จัดทำขึ้นตามที่กฎหมายกำหนด

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549) ได้กำหนดเป้าหมายหลักการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมใน 4 ด้าน คือ ด้านการเติบโตของเศรษฐกิจ ด้านการยกระดับคุณภาพชีวิต ด้านการบริหารจัดการที่ดี และด้านการลดความยากจน ดังนั้นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมซึ่งเป็นวิสาหกิจที่มีจำนวนสูงที่สุดถึงกว่าร้อยละ 98 ของวิสาหกิจทั้งหมดของประเทศ จึงจำเป็นที่จะต้องสร้างบทบาทของการดำเนินธุรกิจที่ตอบสนองต่อเป้าหมายของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549) ดังนี้

1) ด้านการเติบโตของเศรษฐกิจ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต้องมีอัตราการเติบโตที่สอดคล้องและสนับสนุนเป้าหมายของการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 และจะต้องสามารถมีส่วนเสริมสร้างการจ้างงานเพื่อรองรับการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศดังกล่าวได้

2) ด้านการยกระดับคุณภาพชีวิต วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจะมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาทักษะและการเรียนรู้ของแรงงาน มีการฝึกอบรมเพิ่มเติมเพื่อให้มีความรู้สูงขึ้น รวมทั้งการกำหนดอัตราค่าจ้างให้สอดคล้องกับความสามารถของแรงงาน

3) ด้านการบริหารจัดการที่ดี ต้องให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีการเรียนรู้ระบบการบริหารจัดการสมัยใหม่ มีระบบธรรมาภิบาล และมีการนำระบบบัญชีธุรกิจที่เหมาะสมมาใช้

4) ด้านการลดความยากจน วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต้องเติบโตสอดคล้องกับชุมชนและท้องถิ่นเพื่อเป็นฐานรากของเศรษฐกิจในชุมชนและท้องถิ่น

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบรรษัทภิบาลหรือการกำกับดูแลกิจการที่ดีในต่างประเทศนั้น มีการศึกษาไว้อย่างมากมาย ซึ่งแต่ละประเทศก็ให้ความสนใจในแต่ละด้านที่แตกต่างกัน ทางผู้วิจัยขอนำผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อสนับสนุนการศึกษาดังต่อไปนี้

เวเฟล (Vafes.1999) ได้ทำการวิจัยเรื่องความสำคัญของคณะกรรมการบริษัทที่มีความสัมพันธ์ต่อผลการดำเนินงานของบริษัท โดยใช้ความถี่ในการประชุมคณะกรรมการเป็นตัวแทนของกิจกรรมหรือการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ และใช้ผลการดำเนินงานของบริษัทเป็นตัวชี้วัดความสำคัญของกิจกรรมของคณะกรรมการดังกล่าว การวิจัยครั้งนี้ใช้การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นบริษัทจดทะเบียนขนาดใหญ่วัดจากยอดขายรวม จำนวน 307 บริษัท ในช่วงปี ค.ศ. 1990 – 1994 การทดสอบใช้ทั้งสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เพื่อบรรยายลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง และทดสอบความสัมพันธ์โดยวิธีการวิเคราะห์ทางสถิติแบบภาคตัดขวาง (Cross-Sectional Analysis) (จรรีวรรณ ครูกระโทก: 2548:33)

ไคเออร์, แดนี ออลันด์ (Krier,Danie Alan.2001) การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการปรับปรุงการกำกับดูแล และการคาดการณ์ตลาดทางการเงิน ในศตวรรษที่ 20 ว่าการปรับปรุงการกำกับดูแล สามารถอธิบายการจัดการและคาดการณ์, การปฏิบัติที่มีการปรับปรุงเพื่อเข้าตลาดที่สงบเพื่อหลีกเลี่ยงผลกระทบที่เกิดจากมูลค่าหุ้น ก่อนปี 1984 มีการปรับปรุงบริษัทกว่า 167 บริษัทในสหรัฐอเมริกา หลังจากนั้นในปี 1991 และ 1993 มีการไม่เห็นด้วยในปี 1994 โครงสร้างการกำกับ

ดูแลองค์กร, การเงิน การบัญชี และธุรกิจที่เกี่ยวข้องซึ่งสัญญาณมีผลกระทบต่อการปรับปรุงองค์กร ในราคาตลาด ตลาดหลักทรัพย์จะมีหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการกำกับดูแล ดังนั้นโครงสร้างการกำกับดูแลองค์กรจึงถูกเปลี่ยนแปลงในช่วงเวลาที่มีคณะทำงานหรือความเห็นของผู้บริหารตลาดหลักทรัพย์ และนโยบายของผู้บริหาร โดยมีผลประโยชน์ตอบแทนจากการเพิ่มขึ้นของราคาหุ้น พื้นฐานสำคัญของการประเมินความปลอดภัย การปรับโครงสร้าง การระมัดระวัง โดยคณะกรรมการพิจารณา ที่ให้ความสอดคล้องกับการคิดที่เหนือกว่าการบริหารจัดการที่ดี คือ การติดต่อให้ชมรมการเงินผ่านช่องทางการสื่อสารของธุรกิจ ที่สำคัญในการปรับโครงสร้างให้ตรงกับการเปลี่ยนแปลงระหว่างสังคมเหล่านี้ จะต้องเกี่ยวกับการคาดการณ์, การสรรหาบุคคล ที่มีอำนาจระหว่างบริษัทและตลาดหลักทรัพย์

ลอร่า เอฟ, แคปเปอร์ และอินเซา เลฟ (Leora F. Klapper ; Inessa Love. 2002) ได้ศึกษาเรื่องของการกำกับดูแลกิจการ ว่าเป็นการปกป้องนักลงทุนและผลการปฏิบัติงานที่ปรากฏในตลาดหลักทรัพย์ การศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นการเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างกฎหมายและการเงิน ซึ่งเป็นเครื่องมือในการป้องกันสำหรับนักลงทุน และมุ่งเน้นที่ความแตกต่างระหว่างกฎหมายระหว่างประเทศและกฎหมายภายในประเทศ แคปเปอร์และเลฟได้ขยายงานวิจัยฉบับนี้ และเตรียมศึกษาระดับของการกำกับดูแลกิจการ ที่เข้ามามีบทบาทระหว่างตลาดและความเข้าใจเกี่ยวกับสถานะแวดล้อมภายใต้การกำกับดูแลกิจการมากกว่าสิ่งอื่น จากประสบการณ์ในทดสอบการกำกับดูแลกิจการจะพบว่าดีกว่าการบริหารมีความสัมพันธ์ เป็นอย่างมากในการปฏิบัติและการประเมินตลาด ทางผู้แต่งมีการเตรียมข้อมูลแสดงระดับการกำกับดูแลกิจการปรากฏลำดับความสำคัญระหว่างประเทศมากกว่ากฎหมายสิ่งแวดล้อมที่มีความอ่อนแอ จึงมีข้อเสนอแนะว่าบริษัทสามารถนำกฎหมายที่ไม่มีผลบังคับใช้แล้วบางส่วน และบังคับให้ปฏิบัติตามการกำกับดูแลกิจการที่ดี และเป็นการคุ้มครองนักลงทุนให้เชื่อถือ ทางผู้แต่งได้ทดสอบระดับการกำกับดูแลกิจการและการปฏิบัติงาน ซึ่งปรากฏว่าอยู่ในระดับต่ำกว่าในประเทศที่มีกฎหมายสิ่งแวดล้อมในระดับที่อ่อน โดยเสนอแนะให้ปรับปรุงระบบกฎหมายเกี่ยวกับสิทธิพิเศษสำหรับผู้บริหารหรือผู้ที่กำหนดนโยบาย

ลีรอย อี โบเคิล (LeRoy E. Bookal.2002) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการบริหารงานของบริษัทด้านพลังงาน ผลการวิจัยพบว่า หลังจากที่เกิดความผิดพลาดในบริษัทด้านพลังงาน และบริษัทอื่นๆ ความล้มเหลวในการตรวจสอบบัญชีถือว่าเป็นความเสียหายของวิชาชีพของการทำบัญชี แต่บริษัทเหล่านี้ไม่มีทางเลือกอื่น ดังนั้นคณะกรรมการตรวจสอบและคณะกรรมการบริษัทจึงเริ่มให้ความสนใจกับผู้ตรวจสอบภายใน เพื่อช่วยเหลือในการตรวจสอบการกำกับดูแลกิจการที่ดีมากกว่าเดิม ทำให้ผู้ตรวจสอบภายในมีโอกาในการทำงานมากกว่าเดิม และทำให้บทบาทของการตรวจสอบ

ภายในดีขึ้น โดยเริ่มความต้องการให้การตรวจสอบภายในเข้าไปมีส่วนในโครงสร้างการกำกับดูแลกิจการ

ดังนั้น ทางสมาคมผู้ตรวจสอบภายในจึงกำหนดกลยุทธ์สำหรับผู้ตรวจสอบภายใน เพื่อให้การกำกับดูแลกิจการบรรลุตามวัตถุประสงค์ ในปีที่ผ่านมา มีการวางแผนกลยุทธ์สำหรับสมาคมผู้ตรวจสอบภายใน หนึ่งในนั้นเป็นแนวทางที่อาจจะกระทบต่อวิชาชีพตรวจสอบภายใน ในปีที่ผ่านมา จึงกำหนดแนวทางในวิชาชีพด้านเทคโนโลยีและความรับผิดชอบต่อ การเปลี่ยนแปลงขององค์กร เป็นสิ่งที่ผู้ตรวจสอบภายในมีความเชี่ยวชาญ ดังนี้

1. ความเชี่ยวชาญและความสามารถ
2. เทคโนโลยี
3. ความคิดเห็นทั้งหมด
4. กระบวนการหรือการเปลี่ยนแปลงการบริหาร

การเพิ่มคุณค่าของกระบวนการบริหาร ทางสมาคมผู้ตรวจสอบภายใน ได้กำหนดกลยุทธ์ เพื่อช่วยให้ผู้ตรวจสอบภายในสามารถนำวิชาชีพไปช่วยให้องค์กรบรรลุวัตถุประสงค์ของการกำกับดูแลกิจการที่ดี การปฏิบัติมีใช้เพียงแต่สมาคมผู้ตรวจสอบภายในเท่านั้น แต่ยังหมายถึงผู้ตรวจสอบภายในทั่วโลก ที่จะสร้างความเชื่อมั่นให้ในด้านการจัดการ คณะกรรมการตรวจสอบและสาธารณสุข ก่อนอื่นเราจะต้องเพิ่มคุณค่าให้กับการกำกับดูแลภายในได้สถานะแวดล้อมในการทำงานซึ่งมีส่วนช่วยด้วย ดังนี้

1. ความสัมพันธ์ในการทำงาน การกำกับดูแลที่ดีมีส่วนสัมพันธ์กับการทำงานที่มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานระหว่าง 4 กลุ่ม คือ ผู้บริหาร คณะกรรมการ ผู้ตรวจสอบบัญชีภายนอก และผู้ตรวจสอบภายใน ถ้าความเสี่ยงและการควบคุมมีการติดตามอย่างอิสระ

2. ความเป็นผู้นำ การตรวจสอบภายในจะต้องมีความเข้มแข็ง ผู้บริหารงานตรวจสอบควรทำงานอย่างมีประสิทธิภาพในกระบวนการบริหาร ประสิทธิภาพในความสัมพันธ์ในการทำงาน และความกล้าหาญ ประสิทธิภาพ และการพิจารณาตัดสิน

3. ความเป็นอิสระ หมายถึง ผู้ตรวจสอบภายในจะต้องมีความเป็นอิสระ ในการทำงาน การตรวจสอบบัญชีภายในและควรรายงานต่อคณะกรรมการตรวจสอบโดยตรง

4. มีความตื่นตัวและการแก้ปัญหา หมายถึง ผู้ตรวจสอบภายในต้องรักษาความเป็นอิสระ เป็นเครื่องมือที่ใช้แสดงสิ่งที่ผิด การแก้ปัญหาเราจะต้องเข้าใจธุรกิจและลักษณะของธุรกิจ

5. ความเป็นมืออาชีพ หมายถึง ผู้ตรวจสอบภายในสามารถส่งเสริมให้เกิดการกำกับดูแลกิจการที่ดี โดยต้องเชื่อมั่นว่าเรามีความเชี่ยวชาญในวิชาชีพ ยึดมั่นในหลักการและมาตรฐานของวิชาชีพ

6. ความก้าวหน้า หมายถึง การเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ในอดีตที่ล้มเหลว โดยวิเคราะห์ว่าอะไรเกิดขึ้นและเกิดขึ้นได้อย่างไร เพื่อว่าจะได้นำความรู้เหล่านี้ไปใช้และให้เกิดการยอมรับการจัดการ และนำไปปฏิบัติในวิชาชีพตรวจสอบภายใน

อิง และมาร์ค (Eng ; Mak. 2003) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการต่อการเปิดเผยข้อมูลโดยสมัครใจ ทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างบริษัทที่จดทะเบียนในประเทศสิงคโปร์ จำนวน 158 บริษัท โดยงานวิจัยนี้ได้ศึกษาผลกระทบของโครงสร้างความเป็นเจ้าของและองค์ประกอบเป็นส่วนต่างๆทั้งหมด ของผู้บริหารที่มีการเปิดเผยโดยสมัครใจ ผลการวิจัยพบว่า โครงสร้างความเป็นเจ้าของและองค์ประกอบของคณะกรรมการบริหารในระดับต่ำกว่าความเป็นเจ้าของของรัฐบาล ซึ่งมีความสัมพันธ์กับการเปิดเผยข้อมูลเพิ่มเติมอย่างมีนัยสำคัญ โดยวัดจากสัดส่วนของคณะกรรมการภายนอกส่งผลกระทบต่อเปิดเผยข้อมูลโดยสมัครใจ โดยลดการถือหุ้นของผู้บริหารและความเป็นเจ้าของของรัฐบาลหรือหน่วยงานภาครัฐที่มีความสัมพันธ์เพิ่มขึ้น ส่วนการเพิ่มขึ้นของคณะกรรมการอิสระที่มาจากภายนอกมีผลต่อการเปิดเผยข้อมูลลดลง ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้เนื่องจากความแตกต่างของบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการอิสระที่ถูกแต่งตั้งเพื่อรักษาผลประโยชน์ให้กับผู้มีส่วนได้เสียในบริษัท ซึ่งการเพิ่มขึ้นของคณะกรรมการอิสระทำให้มีความเป็นอิสระในการติดตามฝ่ายบริหารและได้รับข้อมูลโดยตรงจากฝ่ายบริหารมากกว่าการเปิดเผยข้อมูลและจากการศึกษาพบว่าบริษัทขนาดใหญ่ที่มีสัดส่วนของหนี้สินต่อสินทรัพย์รวมต่ำกว่าระดับที่มีการเปิดเผยข้อมูลมาก

คริสเตียน สแตนเจอร์ (Christian Strenger. 2004) ศึกษาเรื่องการใช้บรรษัทภิบาลในการกำกับดูแลกิจการที่ดีขององค์กร เป็นวิธีการที่ใช้สำหรับกำกับดูแลกิจการที่ดี ขององค์กร จากการวิจัยพบว่า การวิจัยสามารถยืนยันเรื่อง มาตรฐานการเรียกร้องของรัฐบาลทำให้มูลค่าตลาดสูงขึ้น เนื่องจากความซับซ้อนของการกำกับดูแลกิจการที่ดี เหตุผลจากความเสี่ยงในการประเมินราคาอย่างมีหลักเกณฑ์และการประเมินด้านปริมาณ โดยเริ่มจากการกำกับดูแลกิจการที่ดีในประเทศเยอรมัน บรรษัทภิบาลที่คะแนนการกำกับดูแลกิจการที่ดี ได้มีการพัฒนารูปแบบเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามที่ผู้วิเคราะห์และนักลงทุนให้คำจำกัดความ: ว่ามีรูปแบบมาตรฐาน, สามารถประยุกต์ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ, ใช้ประโยชน์ได้ไม่มีต้นทุนและประเมินโดยบริษัท รวมทั้งมีการเปรียบเทียบในประเทศเยอรมันเอง แต่ไม่ที่ยอมรับเท่าที่ควรในการใช้บรรษัทภิบาลที่คะแนนการกำกับดูแลกิจการที่ดีจากสถาบันการเงินแห่งชาติ แต่ได้ถูกปรับใช้รอบโลกตามความเหมาะสม และนำมาใช้ภายในประเทศ

เดเรอัส วอร์ซิค (Dariusz Wójcik. 2004) ได้ศึกษาการกำกับดูแลกิจการที่ดี: หลักฐานจากยุโรป .ในช่วงปี 2000 – 2003 โดยทำการศึกษาเปรียบเทียบการกำกับดูแลกิจการที่ดีและวัด

ค่าที่ประเทศทางยุโรปต้องการใช้ มีการจัดอันดับประเด็นสำคัญของการกำกับดูแลกิจการที่ดีสำหรับบริษัทขนาดใหญ่ของประเทศแถบยุโรปจำนวน 300 บริษัท จากประเทศ 17 พื้นโยบายการรวมกันของประเทศแถบยุโรปและมีจุดประสงค์ให้มีความสำคัญกับนโยบายกำกับดูแลกิจการที่ดี ในปี 2003 ประเทศแถบยุโรปมีความแตกต่างทั้งลักษณะภูมิประเทศ การกำกับดูแลกิจการที่ดีอย่างไรก็ตามการเปลี่ยนแปลงที่ปรากฏในประเทศแถบยุโรปสามารถนำมาเพิ่มเติมการบรรจบกันของการกำกับดูแลที่ดีในอนาคต

ลูเซียน อารายน์ เบบชุก กับมาร์ค เจ โร (Lucian Arye Bebchuk ; Mark J. Roe 2004) ได้กำหนดทฤษฎีความไว้วางใจในกรรมสิทธิ์ และการจัดการของบริษัท โดยพัฒนาทฤษฎีนี้ ต่อจากโครงสร้างของบริษัทในทางเศรษฐกิจที่มีวิธีการต่างๆ ที่แสดงข้อมูลให้เห็นทันเวลา

ประเภทแรก คือ โครงสร้าง เดิมเศรษฐกิจจะแสดงโครงสร้างบริษัทโดยตรง สำหรับความไว้วางใจเกี่ยวกับโครงสร้างนั้นอย่างมีประสิทธิภาพและมีปัญญาจากส่วนอื่นๆ โดยมีเหตุผล 2 ข้อ คือ ข้อแรกเป็นการปรับตัวจากความผิดพลาด ในส่วนของต้นทุน ลักษณะเครือข่ายในภายนอกผลกระทบจากการบริจาค และอื่น ๆ ที่ส่งผลให้โครงสร้างที่มีประสิทธิภาพขึ้นอยู่กับส่วนบนของโครงสร้างกับสิ่งที่บริษัทหรือบริษัทอื่นๆ ในสภาวะแวดล้อมเดิม ข้อที่สองโครงสร้างของบริษัทที่มีอำนาจ เนื่องจากมีปัญหาภายใน มีกลุ่มที่อยู่ภายใต้การควบคุมของโครงสร้างเดิม ที่มีสิ่งกระตุ้นและสามารถต่อต้านการเปลี่ยนแปลงที่จะเพิ่มความมีประสิทธิภาพ แต่จะลดผลประโยชน์ส่วนของผู้ที่เกี่ยวข้องของการควบคุม

ประเภทที่สอง คือ กฎ เดิมโครงสร้างของบริษัทยังมีผลกระทบต่อกฎของบริษัท ภายใต้โครงสร้างที่เลือก เหตุผล 2 ข้อ คือ ข้อแรก สถานที่ที่มีประสิทธิภาพและสิ่งที่กลุ่มการเมืองสนใจ ซึ่งกฎที่ถูกกฎหมายของประเทศต้องถูกเวลา แต่อาจถูกผู้มีอิทธิพลโน้มน้าวให้เป็นไปตามรูปแบบของบริษัทภายในประเทศนั้นๆ โดยสมมติว่าเป็นสิ่งที่ถูกกฎหมายและมีการเลือกอย่างมีประสิทธิภาพและควรจะเป็น ข้อที่สอง คือ รูปแบบของโครงสร้างบริษัท ที่อิทธิพล มีอำนาจ ทำให้กระบวนการทางการบริหาร กำหนดกฎของบริษัท

การวิเคราะห์ทำให้ทราบว่า ทำไมบริษัทจึงมีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจแตกต่างกันทั้งในส่วนของการบริหาร สามารถอธิบายว่าทำไมไม่มีการคำนึงถึงอำนาจหรืออิทธิพลของโลกาภิวัตน์ และความมีประสิทธิภาพ ความแตกต่างของปัญหาที่เกิดขึ้น ซึ่งสามารถที่จะเตรียมพื้นฐานสำหรับการพยากรณ์ความแตกต่างในอนาคตได้ การไว้วางใจเป็นสิ่งสำคัญในการบริหารบริษัททั้งหมดเกี่ยวกับการเปรียบเทียบความต้องการ เพื่อให้สังเกตเห็นวิธีการกำหนดรูปแบบในการบริหารและลักษณะความเป็นเจ้าของ แต่ละประเทศรอบโลก

หยู ไหล่ปิง (Xu, Liping. 2004) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ประเภทของผู้ถือหุ้น การกำกับดูแลองค์กร และการดำเนินงานของบริษัท โดยรวบรวมข้อมูลจากรายชื่อบริษัทของประเทศจีน ผลการวิจัยพบว่า มีประเภทของผู้ถือหุ้นอยู่ 4 ประเภท คือ กลุ่มที่หนึ่ง ผู้ถือหุ้นที่เข้ามาบริหารทรัพย์สินของบริษัท กลุ่มที่สองคือ ผู้ถือหุ้นที่เข้ามาในลักษณะของคณะกรรมการบริหาร กลุ่มที่สามคือ ผู้ถือหุ้นที่เข้ามาบริหารงานภายในบริษัท และผู้ถือหุ้นรายย่อย ซึ่งผู้ถือหุ้นแต่ละประเภทมีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานและลักษณะการกำกับดูแลองค์กรที่แตกต่างกัน คือ ผู้ถือหุ้นที่เข้ามาในลักษณะของคณะกรรมการบริหาร สามารถควบคุมบริหารงานได้เป็นอย่างดี โดยความตรงกันข้ามกับผู้ถือหุ้นที่เข้ามาบริหารทรัพย์สินของบริษัท ไม่มีการควบคุมการบริหารงานได้ และกลุ่มผู้ถือหุ้นที่เข้ามาบริหารงานภายในบริษัท ที่สามารถควบคุมการบริหารงานของบริษัทอยู่ในระดับกลาง โดยใช้การวิเคราะห์พฤติกรรมของผู้ถือหุ้น ที่ชอบความเสี่ยง, การปันผลตอบแทน และติดตามปัจจัยสำคัญที่มีความสัมพันธ์กัน ประสิทธิภาพของผู้ถือหุ้นในกลุ่มต่างๆ นอกจากนี้หยูยังศึกษาถึงลักษณะเฉพาะของผู้ถือหุ้นรายย่อย, ผู้ถือหุ้นของบริษัทมหาชน ในด้านการกำกับดูแลองค์กรและการดำเนินงานขององค์กรที่อยู่ในระดับต่ำกว่าการปฏิบัติที่ดีที่สุด แสดงให้เห็นว่าตัวแทนบริษัทขัดแย้งกับนักลงทุนภายนอก และการควบคุมจากผู้ถือหุ้นทำให้ประสิทธิภาพของบริษัทมหาชนต้องหยุดชะงัก ซึ่งแสดงให้เห็นความสำคัญของการออกเสียง โครงสร้าง ตลอดจนการมีผลบังคับให้ดำเนินการตามสิ่งที่กำหนด ในช่วงที่มีการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจจากการศึกษาเน้นบทบาทของสภาพแวดล้อมของกฎหมายที่มีประสิทธิภาพ และความเป็นเจ้าของ..

เหียน ชิน ไหว่ (Yen, Shih-Wei. 2005) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ของการกำกับดูแลองค์กร 3 ประการ คือ

ข้อแรกคือ ความปลอดภัยในการลงทุนและการรายงานผลกำไร ผลตอบแทนสูง ความเสี่ยงยิ่งสูง การควบคุมตัวแปรอายุ ขนาดและระดับความสัมพันธ์ที่เป็นบวกและสิ่งที่มีนัยสำคัญระหว่างการคืนทุนอย่างรวดเร็วและการกำกับดูแลกิจการที่ดียังไม่สามารถอธิบายได้อย่างสมบูรณ์ โดยการเสี่ยงเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการบริหาร เสนอแนะให้นำทฤษฎีมาตรฐานตัวแทนบริษัท ได้ศึกษาว่าการรายงานที่มีอัตราการคืนทุนสูงอย่างผิดปกติ (Gompers, Ishii และ Metrick, 2003) สำหรับการกำกับดูแลกิจการที่ดีมีสองปัจจัยคือ stock penny และ outliers ความเป็นจริงไม่ใช่ที่คืนผิดปกติ แนะนำว่ามั่นคงสูง-ระดับการเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการปกครองที่ดีไม่กำหนดราคาไว้และสามารถหลายอย่างออกไป

ข้อที่สองคือ โอกาสการเจริญเติบโตที่ส่งผลต่อการตัดสินใจ โครงสร้างการปกครองที่มั่นคง เมื่อการเจริญเติบโตในอนาคตสูงขึ้น โครงสร้างคณะกรรมการบริษัทที่ไม่เกี่ยวข้อง เมื่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจเป็นปกติ เพื่อหลีกเลี่ยงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมเกี่ยวกับการบริหาร

ความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการอิสระและการดำเนินงานของบริษัทที่ผสมผสานกัน :ซึ่งจะมีผลกระทบต่อการกำหนดประกาศต่างๆภายในบริษัทกับความแตกต่างของโครงสร้างคณะกรรมการบริหาร ชิน ไหว่Shih-Wei เสนอแนะว่าการปรับปรุงในด้านกฎหมายสามารถป้องกันผลประโยชน์ของผู้ถือหุ้นได้ แต่ตัวแทนบริษัทที่ควบคุม'ความต้องการมีเป้าหมายที่จะเพิ่มคณะกรรมการอิสระซึ่งความเป็นจริงอาจจะทำลายความมั่นคงและโอกาสการเจริญเติบโต

ข้อที่สามคือ การแก้ไขแบบจำลองมาตรฐานตัวแทนบริษัทที่จะอธิบายการพยากรณ์ภายใต้เงื่อนไขทางสังคมวิทยา-ทฤษฎีการชดเชยผู้บริหารที่พื้นฐาน เมื่อผู้บริหารระดับ CEO ของบริษัทอื่นๆ, มีความเกี่ยวข้องกับการผลตอบแทนของเขา .และไม่มีผลประโยชน์ที่เป็นตัวเงินของผู้บริหารก็ส่งผลกระทบต่อตัดสินใจของเขา เมื่อข้อตกลงในสัญญาเป็นสิ่งจูงใจสำหรับผู้บริหารระดับ CEO ภายใต้สถานการณ์หนึ่ง, แบบตัวอย่างสร้างการทำนายที่เหมาะสมของทฤษฎีการเปรียบเทียบเกี่ยวกับสังคม, ทฤษฎีการแลกเปลี่ยนทางสังคมและทฤษฎีความคล้ายคลึงกันทางสังคมแบบตัวอย่างนี้ยังจัดเตรียมทดสอบสิ่งที่เกี่ยวข้องกับวิถีและการทำนายของทฤษฎีการผลตอบแทนเกี่ยวกับสังคมเหล่านี้จะหยุด

โทมัส ฟิลิปโปนา (Thomas Philippona.2005) ได้ศึกษาการเรื่องการบริหารองค์กรต่อการกำกับดูแลกิจการที่ดี พบว่า การบริหารองค์กรที่ไม่ดีมีการตอบสนองต่อการกำกับดูแลองค์กรที่ดี จึงได้สร้างแบบจำลองการบริหารแบบลาดชันในการลงทุนที่สูงกว่าและผู้ถือหุ้นมากกว่าพอสมควรที่จะทนต่อพฤติกรรม ซึ่งแบบจำลองสามารถอธิบายความแตกต่างของผลตอบแทนโดยเฉลี่ย รวมทั้งพฤติกรรมในการจำหน่าย, การจ้างงาน และการลงทุนของบริษัท ที่มีคุณภาพของการบริหารแตกต่างกัน ผลจากการศึกษามีข้อเสนอแนะว่า ความขัดแย้งในการบริหาร สามารถอธิบายได้ถึงการรวมตัวกันได้อย่างรวดเร็ว

กิตติพงษ์ อูรพีพัฒน์พงศ์ (Kitipong Urapeepatanapong.2006) ได้ให้หลักการวิเคราะห์ความเสี่ยงขององค์กรโดยพิจารณาจากคามรับผิดชอบของผู้บริหาร ซึ่งประกอบด้วย ความรับผิดชอบต่อความผิดทางอาญา และเกี่ยวกับคดีแพ่ง สำหรับผู้บริหารของบริษัทจำกัด ส่วนหน้าที่ของผู้บริหารของบริษัทมหาชน มี 3 ประการคือ ความจงรักภักดี การร่วมมือ และการเอาใจใส่องค์กร จึงมีการกำหนดหลัก 10 ประการ เพื่อให้กับผู้บริหารมีความรู้ความเข้าใจและนำหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีไปใช้ในองค์กร นอกจากนี้มีการพิจารณาความเหมาะสมของกฎหมายมีรายละเอียดดังนี้

1 เกี่ยวกับความเข้าใจธุรกิจของบริษัท ดังนั้น คณะกรรมการควรจะทำการศึกษา และความสามารถ ความเข้าใจที่ดีของธุรกิจของบริษัท

2 ความเข้าใจกฎหมายและระเบียบ ข้อบังคับ โดยผู้บริหารควรจะศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจ รวมทั้งของสมาคมหรือบริษัท หรือทั้งสองอย่าง ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กำหนดกฎหมายเฉพาะ หรือคำสั่งของคณะกรรมการในการกำกับดูแลบริษัท

3 การกระทำอย่างซื่อสัตย์และในศรัทธาที่ดีสำหรับคุณประโยชน์ของบริษัทและผู้ถือหุ้นเป็นทั้งหมด คณะกรรมการควรจะปฏิบัติหน้าที่อย่างโปร่งใสและซื่อสัตย์ในศรัทธาที่ดี ความระมัดระวัง และรักษาคำมั่นสัญญา เพื่อให้บริษัทและผู้ถือหุ้นทั้งหมดเท่ากับคณะกรรมการของบริษัท ควรจะไม่ความเคารพเองตามที่แสดง ผู้ถือหุ้นหลักและถูกต้องการให้ยอมรับอย่างเคร่งครัดกับความละเอียดของการชุมนุมผู้ถือหุ้น และสิ่งที่เป็นภาระหน้าที่ใหม่สำหรับผลลัพธ์ของการปฏิบัติของหน้าที่ของเขาทั้งหลาย

4 การเข้าถึงข้อมูลอย่างเท่าเทียมกัน โดยคณะกรรมการบริษัทควรเตรียมการจัดทำข้อมูลที่ถูกต้องและครบถ้วน ภายในรอบระยะเวลาทางการเงินที่เหมาะสมให้กับผู้ถือหุ้นอย่างเท่าเทียมกัน

5 ความรู้ทางการเงิน คณะกรรมการบริษัทควรมีความรู้ที่เพียงพอและมีความเข้าใจเกี่ยวกับการเงินและระบบบัญชี สภาพการเงิน คณะกรรมการบริษัทควรมีความสามารถที่จะตรวจสอบความถูกต้องของงบการเงินด้วยตนเอง หรือได้รับความช่วยเหลือจากคณะกรรมการตรวจสอบบัญชีที่จะช่วยให้พวกเขาสามารถตัดสินใจที่จะใช้ในการปฏิบัติงานของบริษัท

6 การตั้งหน่วยงานควบคุม คณะกรรมการบริษัทควรจัดตั้งระบบการควบคุมภายใน และตรวจสอบบัญชีภายใน รวมทั้งและคณะกรรมการการตรวจสอบบัญชี เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของทั้งสองฝ่าย การคำนวณทางการเงินและการปฏิบัติตามกฎหมาย

7 ความเป็นอิสระในการตัดสินใจ ทางคณะกรรมการบริษัท ควรจะอุทิศเวลาในการจัดการ ทั้งของผู้บริหารของบริษัทและคณะกรรมการบริษัทควรมีความอิสระในการตัดสินใจเรื่องสาระสำคัญกับหนี้ และให้สนใจของผู้ถือหุ้นและบุคคลทำให้สิ่งที่น่าสนใจ

8 ผู้บริหารและรางวัลด้านการจัดการที่ถูกนำไปปฏิบัติ ทางคณะกรรมการบริษัท ควรจะประเมินอย่างมีประสิทธิภาพ และการจัดการสำหรับการนัดหมายหรือส่งเสริม ถ้าคณะกรรมการบริษัทปฏิบัติ งานของเขาทั้งหลายตามที่เป้าหมายควรจะประเมินงานด้วยตนเองเป็นปกติ และคำตอบแทนเหมาะสมอยู่กับที่สำหรับผู้บริหารและจัดการ

9 ความเหมาะสมและกฎของคณะกรรมการอิสระ ทางคณะกรรมการของบริษัท ควรจะให้กับสมาชิก โอกาสที่ผู้ถือหุ้นเข้ามามีส่วนร่วมในการแต่งตั้งคณะกรรมการอิสระ โดยคณะกรรมการบริษัทเสนอชื่อ เพื่อให้มีการเลือกตั้งและแนะนำผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อ ควรมีคุณสมบัติ

ในสาขาต่างๆ ของภาคธุรกิจ มีความซื่อตรงและกฎหมายในศรัทธาที่ดีและไม่มีผลประโยชน์ระหว่างบุคคล

10 ความมีจริยธรรมของคณะกรรมการบริษัท โดยคณะกรรมการบริษัทควรจะต้องเตรียมความพร้อมในเรื่องของหลักเกณฑ์ในเรื่องของจริยธรรม สำหรับผู้บริหาร เพื่อการจัดการและให้ลูกจ้างปฏิบัติตามหน้าที่ ซึ่งคณะกรรมการบริษัทควรจะต้องมีความต่อเนื่องในเรื่องของหลักเกณฑ์ในการจัดการและการปฏิบัติตามหลักของการกำกับดูแลที่ดี

พิเชษฐ สิทธิสมบัติ (2539) ได้ทำการศึกษาการลงทุนในหลักทรัพย์จากต่างประเทศในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า สัดส่วนเงินทุนระยะสั้นในรูปเงินลงทุนในหลักทรัพย์และบัญชี เงินบาทของผู้มีถิ่นที่อยู่นอกประเทศได้เพิ่มสูงขึ้น การที่กฎ ระเบียบในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้รับการผ่อนคลาย ทำให้ชาวต่างประเทศมีความสะดวกในการลงทุนมากขึ้น เป็น ผลให้มูลค่าการลงทุนในหลักทรัพย์จากต่างประเทศเพิ่มมากขึ้น เป็นลำดับ โดยมีลักษณะการลงทุนซึ่งไม่จำกัดอยู่เพียงในกระดาน ต่างประเทศเท่านั้น แต่ผู้ลงทุนยังเข้าไปซื้อขายหลักทรัพย์ใน กระดานหลักอีกด้วย ทั้งนี้ประเทศที่มีการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ แห่งประเทศไทยมากคือสิงคโปร์ รองลงมาคืออังกฤษ ฮอลแลนด์ สหรัฐอเมริกา เนเธอร์แลนด์และญี่ปุ่นตามลำดับ การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์ แห่งประเทศไทยกับปริมาณเงินลงทุนในหลักทรัพย์จากต่างประเทศ สุทธิและดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์ต่างประเทศ ผลปรากฏว่ามีปัญหาความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระ (Multicollinearity) และสหสัมพันธ์ของค่าคลาดเคลื่อน (Autocorrelation) ซึ่ง ได้แก้ไขปัญหาโดยการตัดตัวแปรอิสระบางตัวและการแปลงข้อมูล แล้วพบว่า มีเพียง 4 ปัจจัยคือปริมาณเงินลงทุนในหลักทรัพย์จาก ต่างประเทศสุทธิ ดัชนีสเตอร์ทโทม ดัชนีดาวโจนส์ และดัชนีนิเกอิ ที่มีอิทธิพลต่อดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอย่างมีนัยสำคัญ การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณเงินลงทุนในหลักทรัพย์ จากต่างประเทศสุทธิต่ออัตราดอกเบี้ยเงินฝากตัวสัญญาใช้เงิน อัตราเงินปันผลตอบแทนเฉลี่ยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และอัตราแลกเปลี่ยนบาทต่อดอลลาร์ พบว่าตัวแปรอิสระทั้งหมดที่ นำมาศึกษาไม่มีอิทธิพลต่อปริมาณเงินลงทุนในหลักทรัพย์จากต่าง ประเทศสุทธิ

สุนทร กัลยาณพิเศษ (2539) ได้ศึกษาการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยใช้แบบ จำลอง Arbitrage Pricing Theory (APT) จากการศึกษาพบว่า อัตราผลตอบแทนของตลาดมีอิทธิพล ต่อพฤติกรรมการณ์เคลื่อนไหวของอัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์ ทุกตัวที่ใช้ในการศึกษาอย่างเห็นได้ชัด ส่วนปัจจัยทางเศรษฐกิจ มหาภาคอื่นๆ ที่เหลือมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการณ์เคลื่อนไหวของ อัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเพียงไม่กี่หลักทรัพย์เท่านั้น ผลการประมาณค่าชดเชยความเสี่ยงอันเนื่องมาจาก ปัจจัยแบบ FLM พบว่าเมื่อพิจารณา

ค่าชดเชยความเสี่ยงอัน เนื่องมาจากปัจจัยทั้ง 9 ปัจจัย ร่วมกับน้ำหนักของปัจจัยดังกล่าว สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของอัตราผลตอบแทนส่วนเกินของ หลักทรัพย์ได้ร้อยละ 67.49 ส่วนแบบ MVM เมื่อพิจารณาค่าชดเชย ความเสี่ยงอันเนื่องมาจากปัจจัยทางเศรษฐกิจมหภาค ร่วมกับ น้ำหนักของปัจจัยดังกล่าวสามารถอธิบายได้ร้อยละ 37.51 ผลจากการนำอัตราผลตอบแทนที่คาดหวังของหลักทรัพย์ ไปใช้ในการตัดสินใจลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ สรุปได้ว่าแต่ละแบบ จำลองต่างก็มีข้อดี-ข้อด้อยที่แตกต่างกัน คือแบบจำลอง FLM มีความแม่นยำในการพยากรณ์อัตราผลตอบแทนที่คาดหวังของ หลักทรัพย์สูงกว่าแบบจำลอง MVM แต่เนื่องจากแบบจำลอง FLM ไม่สามารถระบุปัจจัยที่ใช้ในการอธิบายการเปลี่ยนแปลงของอัตรา ผลตอบแทนของหลักทรัพย์ ดังนั้นแบบจำลองนี้ จึงไม่สามารถแนะนำ กลยุทธ์ในการลงทุนให้แก่นักลงทุนได้ ส่วนแบบจำลอง MVM ถึงแม้ จะมีความแม่นยำในการพยากรณ์อัตราผลตอบแทนที่คาดหวังของ หลักทรัพย์ต่ำกว่าแบบจำลอง FLM แต่แบบจำลอง MVM นี้ก็มี ประสิทธิภาพมากกว่าในแง่ของการวางกลยุทธ์ในการลงทุน เนื่องจากสามารถระบุได้ว่าปัจจัยทางเศรษฐกิจมหภาคตัวใดที่มี อิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงของอัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์ ดังนั้นนักลงทุนจึงสามารถปรับกลยุทธ์ในการลงทุนตามสภาวะเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงได้

ธีระ เศรษฐเสถียร (2539) ศึกษาการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ของนักลงทุน รายย่อยในจังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่านักลงทุนรายย่อยส่วนใหญ่จะมีอายุระหว่าง 26 ปี ถึง 45 ปี ร้อยละ 60 ของนักลงทุนทั้งหมด เป็นเพศชาย สาเหตุสำคัญที่สุดที่นักลงทุนเข้ามาลงทุนในตลาด หลักทรัพย์เพื่อต้องการกำไรจากการซื้อขาย การวิเคราะห์ เพื่อตัดสินใจลงทุนของนักลงทุนจะอาศัยตัวแปรหลัก 4 ตัวแปร คือ ภาวะทางเศรษฐกิจ, ผลประกอบการของบริษัท, สถานการณ์ ทางการเมือง และการวิเคราะห์ทางเทคนิค ผู้มีระดับการ ศึกษาสูงมีแนวโน้มที่ใช้ข้อมูลมากกว่า (นักลงทุนที่มีการศึกษา ต่ำกว่า) ก่อนที่จะทำการตัดสินใจลงทุน นักลงทุนจะลงทุนในกลุ่มเงินทุนหลักทรัพย์ กลุ่มธนาคาร, กลุ่มสื่อสาร และกลุ่มอสังหาริมทรัพย์ คิดเป็นร้อยละ 49.25, 9.75, 9.50 และ 9.33 ของมูลค่าการลงทุนทั้งหมดตามลำดับ นักลงทุนรายย่อยประสบผลขาดทุนจากการลงทุนทุกกลุ่มอุตสาหกรรม ที่มีอยู่ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย อย่างไรก็ตามกลุ่มธนาคาร ขาดทุนเพียงร้อยละ 2.05 เท่านั้น ในขณะที่ขาดทุนในกลุ่มเงินทุน หลักทรัพย์ กลุ่มสื่อสาร และกลุ่มอสังหาริมทรัพย์มีการขาดทุนสูง ถึงร้อยละ 40.25, 56.8 และ 62.04 ตามลำดับ ซึ่งหมายความว่า การจัดการบริหารพอร์ตของนักลงทุนอยู่ในทิศทางที่ไม่ ถูกต้องและมีผลทำให้ผลการดำเนินงานของนักลงทุนอยู่ต่ำกว่า เกณฑ์เฉลี่ย

วิเชียร เชิดชูตระกูลทอง (2539) ทำการศึกษาเรื่อง การประหยัดจากขนาดของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ประเภทที่อยู่ อาศัยที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผลการศึกษา

พบว่า บริษัทอสังหาริมทรัพย์ประเภทที่อยู่อาศัยทั้งสองกลุ่มขนาดเล็กและกลุ่มบริษัทขนาดใหญ่ มีการประหยัดจากขนาดซึ่งแสดงให้เห็นโดยค่าของสัมประสิทธิ์การประหยัดจากขนาดที่มีค่าน้อยกว่า 1 อย่างไรก็ตามกลุ่มบริษัท ขนาดเล็กมีแนวโน้มของการประหยัดในขนาดการผลิตมากกว่า กลุ่มบริษัทขนาดใหญ่ โดยที่ค่าสัมประสิทธิ์ของการประหยัดขนาด ของบริษัทขนาดเล็กมีค่าเท่ากับ 0.7900 ซึ่งน้อยกว่าของบริษัท ขนาดใหญ่ที่มีค่าเท่ากับ 0.9628 ส่วนการศึกษาปัจจัยที่กำหนดการประหยัดจากขนาดการผลิตนั้นพบว่าต้นทุนการผลิตเป็นปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการประหยัด ในขนาดการผลิตมากที่สุด รองลงมาเป็นปัจจัยที่เป็นต้นทุนการ กระจายสินค้า ต้นทุนในการจัดการและ ต้นทุนค่าดอกเบี้ยตามลำดับ ข้อเสนอแนะทางนโยบายประการหนึ่งที่ได้จากการศึกษานี้ คือว่า เนื่องจากการประหยัดในขนาดการผลิตมีแนวโน้มจะเกิดกับ บริษัทที่มีขนาดการผลิตขนาดเล็ก มากกว่าบริษัทที่มีขนาดการผลิต ขนาดใหญ่ ดังนั้นบริษัทที่มีขนาดใหญ่จึงควรจะจำกัดหรือลดขนาด การผลิตให้เล็กลงมาเป็นขนาดที่เหมาะสมกว่าที่เป็นอยู่เพื่อที่จะ ให้บริษัทดังกล่าวได้ประโยชน์จาก ผลการประหยัดในขนาดการผลิตได้มากขึ้น

นิมนวล เขียวรัตน์ (2539) ทำการศึกษาผลกระทบของประกาศกำไรสุทธิทางบัญชีต่อราคา หลักทรัพย์ของ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กรณีความแตกต่างในความ พร้อมของข้อมูล ผลการวิจัยพบว่า ในช่วงเวลาที่ประกาศกำไรสุทธิต่ำ ไตรมาส ขาวผลกำไรซึ่งเป็น ทั้งข่าวดีและข่าวไม่ดีของ บริษัทจะมีผลกระทบในทางบวกต่อการตอบสนองของราคา หลักทรัพย์ โดยราคาหลักทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียนที่มี ปริมาณความพร้อมของข้อมูลน้อยกว่ามีขนาดของการ ตอบสนอง มากกว่า และจากการวิเคราะห์ความถดถอยของอัตราผลตอบแทน ที่ไม่ปกติกับกำไรที่ไม่ คาดหวังและปริมาณความพร้อมของ ข้อมูล พบว่าในกรณีข่าวผลกำไรเป็นข่าวดี (ข่าวไม่ดี) การ ตอบสนองของราคาหลักทรัพย์มีความสัมพันธ์ในทางบวก (ลบ) กับกำไรที่ไม่คาดหวัง และมีความสัมพันธ์ในทางลบกับปริมาณ ความพร้อมของข้อมูลอย่างมีนัยสำคัญ โดยมีมูลค่าตลาดของ กิจการเป็นปัจจัยที่สามารถใช้แทนปริมาณความพร้อมของ ข้อมูลของกิจการได้อย่างมีนัยสำคัญ ผลการวิจัยจึงเป็นหลักฐานแสดงว่า การประกาศกำไร สุทธิรายไตรมาสของบริษัทจดทะเบียนใน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้ให้ข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ลงทุน เมื่อ บริษัทจดทะเบียนมีความพร้อมของข้อมูลต่างกัน การตอบสนอง ของราคาหลักทรัพย์มีได้ขึ้นอยู่กับทิศทางของข่าวผล กำไร ซึ่งอาจเป็นผลมาจากราคาหลักทรัพย์ได้ตอบสนองเกินจริงต่อ ข่าวผลกำไรของบริษัทในช่วงเวลาก่อนประกาศกำไรอย่าง เป็นทางการ ประกอบกับผู้ลงทุนให้ความสำคัญต่อข่าวสาร อย่างอื่นของบริษัทมากกว่าข่าวผลกำไรในปัจจุบัน อย่างไรก็ตามผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าเมื่อบริษัทมีมูลค่า ตลาดของ กิจการสูงขึ้น ประโยชน์ของการประกาศกำไรสุทธิรายไตรมาส จะน้อยลง

อนุสิทธิ ไตรรงค์ทอง (2539) ศึกษา มาตรการทางกฎหมายในการขจัดความขัดแย้งทางผลประโยชน์ ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ จากศึกษาพบว่า บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เป็นบริษัท มหาชนที่ระดมทุนจากประชาชนมาใช้ในกิจการของบริษัท โดยผ่านการเสนอขายหลักทรัพย์ต่อประชาชน จึงจำเป็น ต้องมีมาตรการคุ้มครองดูแลประโยชน์ส่วนได้เสียของผู้ถือหุ้น ซึ่งเข้ามาลงทุนในหลักทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียน มิให้ได้รับความเสียหาย จากการที่บริษัทจดทะเบียนทำ รายการทางธุรกิจใด ๆ ที่มีความขัดแย้งทางผลประโยชน์ ระหว่างบริษัทจดทะเบียนกับผู้บริหาร หรือผู้ถือหุ้น รายใหญ่ ของบริษัทจดทะเบียนนั้น มาตรการที่กฎหมายกำหนดเพื่อเข้าตรวจสอบความ โปร่งใสของการทำรายการทางธุรกิจที่อาจมีความขัดแย้ง ทางผลประโยชน์ของบริษัทจดทะเบียนดังกล่าว คือ การกำหนด ให้บริษัทจดทะเบียนเปิดเผยข้อมูลต่อผู้ถือหุ้น และสาธารณชน ทัว ๆ ไป การกำหนดให้ผู้เชี่ยวชาญอิสระเข้ามาตรวจสอบ ให้ความเห็นในความถูกต้อง ยุติธรรม และความสมเหตุสมผลของ การทำรายการทางธุรกิจนั้น รวมทั้งการกำหนดให้มีกรรมการอิสระเข้ามาดูแลมิให้เกิดการกระทำการที่มีความขัดแย้งทาง ผลประโยชน์ขึ้นในบริษัทจดทะเบียนด้วย ซึ่งมาตรการเหล่านี้ ล้วนเป็นมาตรการเพื่อช่วยให้ผู้ถือหุ้นได้รับทราบข้อเท็จจริง และรายละเอียดของรายการทางธุรกิจที่อาจมีความขัดแย้ง ทางผลประโยชน์นั้นอย่างถ่องแท้ และสามารถประเมินความ ได้เปรียบเสียเปรียบของการกระทำดังกล่าวได้อย่างถูกต้อง ก่อนการตัดสินใจลงมติในที่ประชุมผู้ถือหุ้น เพื่อพิจารณา อนุมัติให้บริษัทจดทะเบียนทำรายการทางธุรกิจที่อาจมีความ ขัดแย้งทางผลประโยชน์นั้น สาเหตุสำคัญที่ทำให้มาตรการตรวจสอบความโปร่งใส ของการทำรายการทางธุรกิจที่อาจมีความขัดแย้งทางผลประโยชน์ ของบริษัทจดทะเบียน ไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควรจะเป็น ก็เพราะผู้ถือหุ้นซึ่งจะเป็นผู้ตัดสินใจลงมติดูแลให้ บริษัทจดทะเบียนทำรายการทางธุรกิจที่อาจมีความขัดแย้ง ทางผลประโยชน์ไม่สามารถประเมินความได้เปรียบเสียเปรียบ ความถูกต้องยุติธรรม และความสมเหตุสมผลของรายการทาง ธุรกิจนั้นได้ อันเนื่องมาจากข้อมูลที่เปิดเผยต่อผู้ถือหุ้น รวมทั้งรายงานความเห็นของผู้เชี่ยวชาญอิสระ เป็นข้อมูล เอกสารที่มีความสลับซับซ้อน ยากต่อการทำความเข้าใจของ ผู้ถือหุ้น อีกทั้งรูปแบบของรายการทางธุรกิจ และการบริหาร งานของบริษัทจดทะเบียน ซึ่งเป็นบริษัทมหาชนขนาดใหญ่ มีความสลับซับซ้อน ยากแก่การที่ผู้ถือหุ้นจะเข้าทำการตรวจ สอบดูแลได้ ประกอบกับพฤติกรรมของผู้ถือหุ้นที่ขาดความ เอาใจใส่ในการตรวจสอบดูแล การทำรายการทางธุรกิจ ที่อาจมีความขัดแย้งทางผลประโยชน์นั้นด้วย ฉะนั้นการที่จะให้ มาตรการตรวจสอบความโปร่งใสของรายการทางธุรกิจ ที่อาจมีความขัดแย้งทางผลประโยชน์มีประสิทธิภาพ นอกจาก จะต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้ถือหุ้นให้มีความสนใจเข้า ตรวจสอบดูแล ผลประโยชน์ของตนเองมากขึ้น รวมทั้งให้ผู้ ถือหุ้นรู้จักพึงพาท้องค์กรที่จัดตั้งขึ้นเพื่อดูแลสิทธิประโยชน์ของผู้ถือหุ้นแล้ว ควรจะต้องมีการพัฒนาระบบควบคุมภายใน ของบริษัทจดทะเบียนให้มีความเป็น

ระบบระเบียบ ตลอดจน พัฒนาบทบัญญัติว่าด้วยการกรรมการอิสระ ให้สามารถเข้ามา ควบคุมดูแล ระบบตรวจสอบภายในของบริษัทจดทะเบียนได้ อย่างแท้จริงเช่นเดียวกับหลักเกณฑ์เรื่อง คณะอนุกรรมการ ตรวจสอบของต่างประเทศ นอกจากนี้ควรที่จะได้มีการพัฒนา บทบัญญัติว่า ด้วยทรีดีเพื่อให้เป็นองค์กรที่เข้ามาช่วยเหลือ ผลประโยชน์ให้แก่ผู้ถือหุ้น รวมทั้งกำหนดให้มี เลขาธิการ บริษัท ในบริษัทจดทะเบียนด้วย

จิรยุทธ ทองนวล (2540) ศึกษา ปัญหาเกี่ยวกับการใช้ข้อมูลภายในซื้อขายหลักทรัพย์ตาม มาตรา 241 แห่งพระราชบัญญัติ หลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 จากการศึกษา กฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และแนวคำพิพากษาของประเทศสหรัฐอเมริกา ปรากฏว่า ศาลประเทศ สหรัฐอเมริกา ได้กำหนดองค์ประกอบของความเป็นสาระสำคัญของข้อเท็จจริงไว้ชัดเจน ส่วนการ พิสูจน์การใช้ข้อมูลภายในประเทศสหรัฐอเมริกามีได้มีบทบัญญัติ การพิสูจน์ไว้เป็นพิเศษ ภาระการ พิสูจน์จึงต้องเป็นไปตามหลักกฎหมายอาญาทั่วไป แต่ อย่างไรก็ตามประเทศสหรัฐอเมริกาได้มี บทบัญญัติเชิงป้องกัน โดยการเรียกคืนผลกำไรจาก บุคคลภายในที่เรียกว่า Short Swing โดยมีต้อง พิสูจน์ว่า บุคคลภายในซื้อขายหลักทรัพย์ โดยใช้ข้อมูลภายในหรือไม่ และจากการศึกษากฎหมายว่า ด้วยหลักทรัพย์ของสหราชอาณาจักร ปรากฏว่าได้บัญญัติการซื้อขายหลักทรัพย์โดยใช้ข้อมูลภายใน เป็นความผิดทางอาญา โดยมี บทบัญญัติกำหนดองค์ประกอบของข้อมูลภายในไว้อย่างชัดเจน ส่วน การพิสูจน์การใช้ข้อมูล ภายใน ก็เป็นไปตามหลักกฎหมายอาญาทั่วไป และมีมาตรการเสริมเป็น บทบัญญัติในเชิงป้องกัน การซื้อขายหลักทรัพย์โดยใช้ข้อมูลภายในเช่นเดียวกัน ส่วนการศึกษา กฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์ของประเทศญี่ปุ่น ได้กำหนดไว้ในกฎหมาย อย่างชัดเจนว่าลักษณะของ ข้อเท็จจริงใดบ้างที่ถือว่าเป็นสาระสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลง ราคาหลักทรัพย์ ส่วนการพิสูจน์การใช้ ข้อมูลภายใน ประเทศญี่ปุ่นก็ประสบปัญหาภาระการ พิสูจน์จึงได้มีบทบัญญัติในเชิงป้องกันการซื้อ ขายหลักทรัพย์ที่เรียกว่า Short Swing เช่นเดียวกับประเทศสหรัฐอเมริกา จากการศึกษากฎหมาย ของประเทศสหรัฐอเมริกาและสหราชอาณาจักรและประเทศญี่ปุ่นแล้ว เห็นว่า ประเทศดังกล่าวมี รายละเอียดบทบัญญัติกฎหมายแตกต่างกันบ้าง แต่ก็มีหลักการที่ สำคัญคล้าย ๆ กัน จึงได้นำ หลักการดังกล่าวมาเป็นแนวทางในการแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติ หลักทรัพย์และตลาด หลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 โดยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้ 1. กำหนดความหมายและรายละเอียดของ ข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลง ราคาหลักทรัพย์ไว้อย่างชัดเจน 2. กำหนด บทบัญญัติกฎหมายในลักษณะเชิงป้องกันมิให้มีการซื้อขายหลักทรัพย์ โดยใช้ข้อมูลภายใน

นันทิ กัลยาณพิเศษ (2540) ศึกษาเรื่องการสร้างและการบริหารกลุ่มสินทรัพย์ลงทุนที่ เหมาะสมสำหรับการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยช่วงปี พ.ศ. 2536 - 2539 ผล การศึกษาพบว่าการบริหารกลุ่มสินทรัพย์ลงทุนที่เหมาะสม ให้ผลตอบแทน 212.87% สำหรับ การ

ลงทุนในช่วงเวลา พ.ศ. 2536-2539 หรือเฉลี่ย 53.22 ต่อปี ขณะที่ผลตอบแทนของตลาดหลักทรัพย์เท่ากับ 12.78% หรือเฉลี่ยเท่ากับ 3.20% ต่อปี การวัดประสิทธิภาพการบริหารกลุ่มสินทรัพย์ลงทุนใช้วิธีการวัดตามแบบของ Sharpe คือ วัดผลตอบแทนส่วนเพิ่มต่อความเสี่ยงรวม และวิธีของ Treynor คือ วัดผลตอบแทนส่วนเพิ่มต่อ ความเสี่ยงที่เป็นระบบ ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มสินทรัพย์ลงทุนที่เหมาะสมที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ ดีกว่าตลาดหลักทรัพย์

สราวุธ มาสะพันธ์ (2540) ทำการศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการขึ้นเครื่องหมาย XD กับ การเปลี่ยนแปลงของราคาหลักทรัพย์ ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผลจากการศึกษาด้วยกราฟ พบว่า ราคาหุ้นส่วนใหญ่ จะปรับตัวได้ดีในช่วง 1-2 วัน ก่อนและหลังวันที่ตลาดหลักทรัพย์ขึ้นเครื่องหมาย XD เนื่องจากค่าเฉลี่ย Residual Term ของหุ้นจะมีค่าเป็นบวก และมีค่าสูงขึ้น กว่าวันที่ผ่านมา กล่าวคือ ถ้าราคาหุ้นปรับตัวได้ดีแล้ว ค่าเฉลี่ย Residual Term จะมีค่าสูงมาก ส่วนในวันที่ ตลาดหลักทรัพย์ขึ้นเครื่องหมาย XD หุ้นส่วนใหญ่มีแนวโน้ม การปรับตัวของค่าเฉลี่ย Residual Term ลดลงเป็นลบ และมีระดับต่ำกว่าวันที่ผ่านมา ส่วนผลของการศึกษาทางสถิติ สรุปได้ว่า ข่าวการขึ้นเครื่องหมาย XD ไม่มีผลต่อ การเคลื่อนไหวของราคาหลักทรัพย์อย่างมีนัยสำคัญ ณ ระดับความเชื่อมั่น 99% นอกจากนี้จากการศึกษาเกี่ยวกับการวิวัฒนาการของตลาดหลักทรัพย์ พบว่า ปัจจุบันตลาด หลักทรัพย์ได้ขยายตัวไปสู่ความเป็นสากลมากขึ้น เช่น การเปลี่ยนระบบการซื้อขายเป็นระบบคอมพิวเตอร์ การจัดตั้ง บริษัทศูนย์รับฝากหลักทรัพย์ (ประเทศไทย) จำกัด การพัฒนาระบบข้อบังคับเกี่ยวกับการรับหลักทรัพย์ และการเปิดเผยข้อมูล รวมถึงการกำหนดมาตรการต่าง ๆ เพื่อคุ้มครองผู้ลงทุน ในส่วนของการเจริญเติบโตด้านปริมาณ พิจารณาได้จากมูลค่าของการซื้อขายหลักทรัพย์ และจำนวน ของบริษัทจดทะเบียนที่เพิ่มขึ้น เป็นต้น

เทพณรงค์ นพกรวิเศษ (2540) ได้ศึกษาเรื่อง หลักการซื้อ -ขายทางเทคนิคกับการทดสอบสมมติฐานประสิทธิภาพ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผลจากการศึกษาพบว่า ปัจจัยทาง การเมืองภายใน ประเทศ ส่งผลกระทบต่อการตัดสินใจในการลงทุนในตลาด หลักทรัพย์มากขึ้นเป็นลำดับ โดยในช่วง 10 ปีแรกของการ ดำเนินการของตลาดฯ (พ.ศ. 2518 - 2530) ปัจจัยทาง การเมืองภายในประเทศยังส่งผลกระทบที่ไม่ชัดเจนมากนัก ปัจจัยที่มีผลกระทบอย่างมากในช่วงนี้ จะเป็นปัจจัยทางด้าน เศรษฐกิจเป็นส่วนใหญ่ ต่อเมื่อปี พ.ศ.2531 เป็นต้นมา ปัจจัยทางการเมืองภายในประเทศจึงเริ่มได้รับความสนใจ และทวีความสำคัญมากขึ้น รวมทั้งมีผลกระทบต่อการตัดสินใจ ลงทุนมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงที่มีเหตุการณ์ทาง การเมืองที่สำคัญ เช่น การปฏิวัติ รัฐประหาร, การเลือก ตั้ง, การยุบสภา, การลาออกจากรัฐมนตรีตำแหน่งที่สำคัญๆ เป็นต้น และในช่วงตั้งแต่ปี พ.ศ. 2537 - 2538 ดัชนีฯ ได้มี บทบาทในบางขณะที่สะท้อนถึงประสิทธิภาพทางเศรษฐกิจของ

รัฐบาลอย่างเด่นชัด รวมถึงได้มีการนำเอาดัชนีนี้ มาใช้ เป็นเครื่องมือทางการเมือง ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับ ภาพลักษณ์ของรัฐบาลด้วย

กาญจนา ตั้งภากรณ์ (2542) ทำการศึกษาเรื่อง ประสิทธิภาพของคณะกรรมการบริษัทที่มีต่อผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ผลการศึกษาพบว่า การที่คณะกรรมการมีลักษณะเป็นเครือญาติกันและสัดส่วนการถือหุ้นของคณะกรรมการ ที่มากกว่าหรือเท่ากับ 5 % จะมีอิทธิพลทางลบต่อผลการดำเนินงาน ส่วนสัดส่วนการถือหุ้น ของคณะกรรมการที่มากกว่าหรือเท่ากับ 15 % และ 50 % จะมีอิทธิพลทางบวกต่อผลการดำเนินงาน สำหรับ ขนาดคณะกรรมการ สัดส่วนกรรมการอิสระ กรรมการอิสระที่มากกว่าเกณฑ์ที่กำหนด กรรมการต่างประเทศ กรรมการที่มีตำแหน่งในบริษัทอื่น ไม่มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานของบริษัทอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ผลตอบแทนจากสินทรัพย์ช่วง 2 ปีที่ผ่านมาและขนาดของบริษัทมีอิทธิพลทางบวกต่อผลการดำเนินงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนผลตอบแทนจากสินทรัพย์ปีปัจจุบันและ 1 ปีที่ผ่านมา โอกาสในการ ลงทุนในอนาคตและจำนวนกิจการที่บริษัทประกอบธุรกิจ ไม่มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นการสนับสนุนบทบาทของกรรมการอิสระและการให้กรรมการมีส่วนร่วมในการเป็นเจ้าของบริษัท รวมถึงการส่งเสริมบทบาทของผู้ถือหุ้นรายย่อยและผู้มีส่วนได้เสียอื่น ๆ จะช่วยผลักดันให้เกิดการกำกับดูแลกิจการ ที่ดีขึ้นได้

อานนท์ ชนโมตรี (2542) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่กำหนดการเข้าสู่ตลาดหลักทรัพย์ : กรณีศึกษาธุรกิจประกันภัยและธุรกิจเงินทุนหลักทรัพย์ จากผลการศึกษาพบว่า การเข้าสู่ตลาดหลักทรัพย์ของทั้ง 2 ธุรกิจนั้นจะกระทำในช่วงที่ตลาดอยู่ในภาวะที่มีดัชนีราคาของตลาดหลักทรัพย์มีค่าสูง (Market Boom) ส่วนปัจจัยทางการเงินอื่น ๆ จะมีความแตกต่างกันไปตามลักษณะของธุรกิจ กล่าวคือ สำหรับธุรกิจประกันภัย ปัจจัยที่กำหนดการเข้า สู่ตลาดนอกจากปัจจัยทางด้านมูลค่าตลาดแล้ว อัตราการเจริญเติบโตของขนาดของสินทรัพย์ และอัตรา การเจริญเติบโตของกำไรสุทธิ ก็เป็นปัจจัยที่กำหนดการเข้าสู่ตลาดหลักทรัพย์ด้วย โดยเมื่ออัตราการเจริญ เติบโตของสินทรัพย์มีค่าสูงขึ้น แนวโน้มของการเข้าสู่ตลาดของธุรกิจก็จะเพิ่มมากขึ้น ซึ่งมีทิศทางที่ตรง ข้ามกับอัตราการเจริญเติบโตของกำไรสุทธิ โดยถ้าธุรกิจมีการเจริญเติบโตของ กำไรสุทธิมาก การเข้าสู่ตลาดหลักทรัพย์ของธุรกิจประกันภัยกลับจะมีแนวโน้มที่จะลดลงสำหรับ ธุรกิจเงินทุนหลักทรัพย์นั้น นอกจากปัจจัยทางด้านมูลค่าตลาดแล้ว ปัจจัยทางด้านอัตราผลตอบแทน ต่อขนาดของสินทรัพย์เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่กำหนดการเข้าสู่ตลาดหลักทรัพย์ โดยเมื่ออัตราผลตอบแทน ต่อขนาดของสินทรัพย์มีค่าสูงขึ้นแนวโน้มของการเข้าสู่ตลาดหลักทรัพย์ของธุรกิจเงินทุนหลักทรัพย์ก็จะเพิ่มสูงขึ้นตามไปด้วย

ไพโรนทร์ นาคจัน (2543) ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่กำหนดความล้มเหลวทางธุรกิจ กรณีศึกษา : บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ แห่งประเทศไทย ผลการศึกษาพบว่าอัตราส่วน

ทางการเงินที่มีความสามารถในการแยกกลุ่มบริษัท ตัวอย่างที่มีความมั่นคงทางการเงิน และกลุ่มบริษัทตัวอย่างที่ไม่มีความมั่นคงทางการเงินออกจากกันได้อย่างมีนัยสำคัญ ประกอบด้วย 4 อัตราส่วน โดยเรียงลำดับอัตราส่วน ที่ถูกคัดเลือกเข้าสมการเป็นอันดับแรกได้แก่ อัตราส่วนกำไร สะสมต่อสินทรัพย์รวม กำไร สุทธิ ขาดทุนสะสม อัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น เมื่อนำ อัตราส่วนทางการเงินทั้ง 4 อัตราส่วนดังกล่าวมาสร้างเป็นสมการจำแนก ประเภท ความสามารถในการพยากรณ์มีความแม่นยำในการพยากรณ์ร้อยละ 96.3 ซึ่งถือว่ามีความแม่นยำในการพยากรณ์สูง โดยมี Type I Error ร้อยละ 63.2 Type II Error ร้อยละ 0.30 ส่วนค่าจุดวิกฤตในการกำหนดความ มั่นคงทางการเงินเท่ากับ -2.02 ซึ่งหมายความว่าถ้าบริษัทใดมีค่าดัชนีวัดความมั่นคงน้อยกว่า -2.02 แสดงว่าบริษัทนั้น ไม่มีความมั่นคงทางการเงินหรือมีโอกาสในการถูกเพิกถอนจากตลาดหลักทรัพย์ ในอัตรา สูง ส่วนบริษัทใดมีค่าดัชนีวัดความมั่นคงมากกว่า -2.02 แสดงว่าบริษัทนั้นมีความมั่นคง ทางการเงิน

พัชรา สีสวรรณ (2543) ทำการศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างผู้ถือหุ้น และ ผลตอบแทนของหลักทรัพย์ของบริษัท จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผล การศึกษาพบว่า การถือหุ้นของผู้บริหารไม่ได้มีความสัมพันธ์ในลักษณะ เดียวกันโดยตลอดกับอัตรา ผลตอบแทนของผู้ถือหุ้น โดยพบว่าความสัมพันธ์ ระหว่างระดับการถือหุ้นของผู้บริหาร และ ผลตอบแทนของผู้ถือหุ้น ได้แบ่งออก เป็น 3 ระดับ คือ การถือหุ้น 0-25%, 25-75% และ 75% ขึ้นไป แต่เมื่อ ทำการศึกษาผลกระทบโดยควบคุมปัจจัยทางด้านขนาดของบริษัทและอัตรา ส่วนหนี้ต่อทุน พบว่า การถือหุ้นของผู้บริหารนั้นไม่ได้มีผลกระทบกับอัตรา ผลตอบแทนของผู้ถือหุ้นนั้นโดยตรง กล่าวคือ การถือหุ้นของผู้บริหารที่ แตกต่างกัน มีผลกระทบต่ออัตราส่วนการหมุนเวียนของสินทรัพย์ ทั้งหมด ซึ่งเป็นส่วนประกอบส่วนหนึ่งของอัตราผลตอบแทนของผู้ถือหุ้น จากการวิเคราะห์ Du Pont Analysis นอกจากนี้พบว่า การถือหุ้นของ ผู้บริหารไม่ได้สะท้อนผลกระทบในผลตอบแทนส่วนเกิน ของหลักทรัพย์

ผกามาศ เอื้องอุดม (2543) ทำการศึกษาเรื่อง ผลกระทบของขนาดของคณะกรรมการ องค์ประกอบของคณะกรรมการ และการถือหุ้น ของคณะกรรมการที่มีต่อผลการดำเนินงานของ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ แห่งประเทศไทยจากผลการศึกษาพบว่าโครงสร้าง คณะกรรมการบริษัทจดทะเบียนในประเทศไทย ไม่มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานของบริษัทยกเว้น กรรมการที่เป็นชาวต่างประเทศ ที่มีอิทธิพลทางบวกกับผลการดำเนินงานของบริษัท ในปี พ.ศ.2541 และในช่วง วิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจพบว่าผลการดำเนินงานของบริษัทในอดีตมีอิทธิพลต่อ โครงสร้างคณะกรรมการ กล่าวคือผลการดำเนินงานที่ไม่ดีในอดีตจะทำให้มี การเพิ่มจำนวน กรรมการในคณะกรรมการของบริษัท เช่นเดียวกับสัดส่วนกรรมการ อิสระที่เพิ่มขึ้น สำหรับสัดส่วน

การถือหุ้นของบริษัทของกรรมการที่มา จากบุคคลภายในนั้นพบว่าผลการดำเนินงานของบริษัทในอดีตมีอิทธิพลทางบวก กับสัดส่วนการถือหุ้นของบริษัทของกรรมการที่มาจากบุคคลภายในในปี พ.ศ. 2539 แต่ในช่วงวิกฤตการณ์เศรษฐกิจในปี 2541 กลับไม่พบความสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญ ทางสถิติ ระหว่างผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ทั้งหมดของบริษัทกับสัดส่วนการถือหุ้น ของบริษัทของกรรมการที่มาจากบุคคลภายใน แต่พบว่าโอกาสการลงทุนของบริษัท มีอิทธิพลทางบวกกับสัดส่วนการถือหุ้น ของบริษัทของกรรมการที่มาจากบุคคลภายใน ซึ่งสามารถสรุปได้ว่าผลการดำเนินงานของบริษัทในอดีตจะส่งผลให้เกิด การปรับเปลี่ยนโครงสร้างคณะกรรมการบริษัทจดทะเบียน

กาญจนา สุทธิชัยาพิพัฒน์ (2544) ทำการศึกษาเรื่อง ศึกษาการกำกับดูแลบริษัทที่ดีโดย คณะกรรมการตรวจสอบ : กรณีศึกษากรรมการตรวจสอบของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผลการศึกษาสรุป ได้ว่า (1) แนวทางปฏิบัติจากตลาดหลักทรัพย์ส่วนใหญ่ สอดคล้องกับแนวทางปฏิบัติสากล ยกเว้นรายละเอียดบางประการในหัวข้อที่เกี่ยวกับภูมิหลังหน้าที่ ความรับผิดชอบ และการประเมินคณะกรรมการตรวจสอบนั้นไม่ได้กำหนดไว้ในประกาศของตลาดหลักทรัพย์ แต่ไว้กล่าวไว้ในแนวทางปฏิบัติที่ดีของคณะกรรมการตรวจสอบ (2) การปฏิบัติกิจกรรม ของกลุ่มตัวอย่างพบว่าการปฏิบัติตามประกาศตลาดหลักทรัพย์ (3) การปฏิบัติ กิจกรรมของกลุ่ม ตัวอย่างส่วนใหญ่สอดคล้องกับแนวทางปฏิบัติที่เป็นสากล ยกเว้น การสอบทานขอบเขตการ ปฏิบัติงานของผู้ตรวจสอบภายในการสอบทานการตั้งสำรองที่ เพียงพอในงบการเงินการสอบทาน ผลต่างที่มีนัยสำคัญระหว่างประมาณการกับข้อมูล ที่เกิดจริงการติดต่อสื่อสารกับผู้สอบบัญชีอย่าง สม่ำเสมอและสอบทานแผนอัตรา กำลังของฝ่ายตรวจสอบภายในมีการปฏิบัติในอัตราที่ต่ำ (4) ปัญหาในการปฏิบัติ ภารกิจ คือ คณะกรรมการตรวจสอบเป็นเรื่องใหม่จึงต้องใช้เวลาในการพัฒนา แนวทาง ที่จะส่งเสริมการปฏิบัติงานของคณะกรรมการตรวจสอบคือส่งเสริมให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง เข้าใจถึงความสำคัญของคณะกรรมการตรวจสอบและส่งเสริมให้มีการกำกับ ดูแลโดยวิธีอื่นร่วมด้วย ได้แก่การแต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาและคณะกรรมการ พิจารณาผลตอบแทน

สุรศักดิ์ ไชยธนกิจ (2547) ศึกษาทฤษฎีการศึกษาในแนวทางบูรณาการทฤษฎีกิจการเชิง เศรษฐศาสตร์ สังคมวิทยา และนิติศาสตร์สร้างเป็นทฤษฎีกิจการเชิงบูรณาการ ได้กรอบทฤษฎีใหม่ ซึ่งไม่เคยปรากฏมาก่อนทั้งในและต่างประเทศ โดยชี้ว่าปัจจัยที่เป็นองค์ประกอบสำคัญของกิจการคือ โครงสร้างเชิงชั้น ตลาดภายในและวัฒนธรรมองค์กร โดยปัจจัยทั้งสามคือรากฐานขององค์ประกอบ ธรรมชาติของกิจการได้แก่ขีดความสามารถเชิงอำนาจ อำนาจการควบคุมและฉันทามติทาง วัฒนธรรมตามลำดับ การประสานองค์ประกอบทั้งสามอย่างสมดุลนำไปสู่ปรากฏการณ์ธรรมชาติ ในกิจการทั้งหลาย ซึ่งสามารถพบได้ทั้งในบริบทของสหรัฐฯและเยอรมนี โดยในขณะที่ยังฉันทามติ สังคมสหรัฐฯยอมรับบริษัทมหาชนในฐานะทรัพย์สินส่วนรวม ทำให้สังคมสหรัฐฯมีแรงผลักดันให้เกิด

อำนาจการควบคุมจากภายนอกและสังคมเยอรมนียอมรับบริษัทมหาชนในฐานะทรัพย์สินร่วมทำให้กิจการของเยอรมนีจำเป็นต้องใช้กลไกอำนาจภายในเป็นสิ่งสร้างความสมดุล ส่วนสังคมไทยนั้นมีประวัติศาสตร์บริษัทมหาชนที่สั้น และขาดรากฐานชั้นทามติธรรมมาภิบาลที่ยอมรับบริษัทมหาชนในฐานะทรัพย์สินส่วนรวมหรือทรัพย์สินร่วม เป็นผลให้ขาดแรงผลักดันจากสังคมในการสร้างอำนาจการควบคุมทั้งภายในหรือภายนอก การขาดดุลอำนาจทำให้บริษัทมหาชนโดยทั่วไปของไทย มีระดับธรรมาภิบาลบริษัทต่ำกว่าบริษัทมหาชนของสหรัฐฯและเยอรมนี ผลการวิเคราะห์ตามกรอบทฤษฎีธรรมาภิบาลบริษัทตรีมิติ สอดคล้องกับข้อเท็จจริงที่ปรากฏ ยืนยันความน่าเชื่อถือของกรอบทฤษฎีอย่างไรก็ตามรูปแบบจำลองแบบตรีเมิตินั้นเพียงยืนยันของความสมดุลของอำนาจขององค์ประกอบว่าเป็นเงื่อนไขไปสู่การเกิดธรรมาภิบาลบริษัท ไม่อาจยืนยันการเกิด Pareto optimality แต่น่าเชื่อว่าการให้ระบบเศรษฐกิจอยู่ในระดับ Suboptimium เป็นอย่างน้อย

นฤพร ชีวนันทพรชัย (2547) การศึกษาเรื่อง ศึกษานโยบายและแผนการสื่อสารเพื่อความ เป็นบรรษัทภิบาลของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กรณีศึกษา บริษัทเงินทุน ธนชาติ จำกัด(มหาชน) เป็นการศึกษาถึงกระบวนการกำหนดนโยบายและแผนการสื่อสาร เรื่อง “บรรษัทภิบาล” ตลอดจนกระบวนการถ่ายทอดนโยบายสู่ระดับพนักงานระดับผู้รับนโยบายบริษัทใน ส่วนของการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทศนคติ และพฤติกรรมการปฏิบัติงานตามแนวทางเรื่องบรรษัทภิบาล มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาถึงนโยบาย และแผนการสื่อสารภายในองค์กร เพื่อสร้างความเป็น บรรษัทภิบาลของบริษัทเงินทุน ธนชาติ จำกัด (มหาชน) ตลอดจนศึกษาถึงการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทศนคติ และพฤติกรรมของพนักงานในองค์กร ที่มีต่อนโยบายและแผนการสื่อสาร เพื่อความ เป็นบรรษัทภิบาลของบริษัทเงินทุน ธนชาติ จำกัด(มหาชน) การวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบประสาณวิธี ระหว่างวิธีการวิจัยแบบคุณภาพ (Qualitative Research) และวิธีการวิจัยแบบเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ผลการศึกษาแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่หนึ่งเป็นของผู้บริหารระดับสูงของบริษัทฯ ที่มีต่อการกำหนดนโยบายและแผนการ สื่อสารเรื่อง “บรรษัทภิบาล” พบว่า

1. ในด้านนโยบายเรื่อง “บรรษัทภิบาล” มีการกำหนดเป็นนโยบายที่ชัดเจนของ บริษัทจากคณะกรรมการบริหารบริษัทฯ และเป็นนโยบายที่พนักงานทุกระดับชั้นในบริษัทฯ ตั้งแต่ ผู้บริหารระดับสูงตลอดจนถึงพนักงานระดับปฏิบัติการของบริษัทฯ ในทุกฝ่ายและทุกหน่วยงานต้อง ปฏิบัติตามแนวทางนโยบายเรื่อง “บรรษัทภิบาล”
2. ในด้านแผนงานเรื่อง “บรรษัทภิบาล” มีการกำหนดและวางแผนเพื่อให้สอดคล้อง กับนโยบายหลักของบริษัทฯเรื่อง “บรรษัทภิบาล” โดยให้ความสำคัญกับการวางแผนการสื่อสาร ประชาสัมพันธ์ภายในบริษัทฯ เป็นช่องทางหลักในการสื่อสารนโยบายเรื่อง “บรรษัทภิบาล” ไปสู่

พนักงานทุกระดับ ทุกฝ่าย และทุกหน่วยงาน ให้ได้รับทราบ ทั้งนี้เพื่อสร้างความพร้อมสำหรับความร่วมมือปฏิบัติตามแนวทางเรื่อง “บรรษัทภิบาล” โดยหน่วยงานทุกหน่วยงานต้องรับนโยบายเพื่อจัดทำแผนการสื่อสารเรื่อง “บรรษัทภิบาล” ถ่ายทอดไปยังพนักงานทุกคนตามหน้าที่ความรับผิดชอบในส่วนงานของตนทั้งโดยมีแผนงานที่เป็นลายลักษณ์อักษรและไม่เป็นลายลักษณ์อักษรตามแนวทางนโยบายบริษัท เรื่อง “บรรษัทภิบาล”

ส่วนที่สองเป็นส่วนของพนักงานระดับผู้รับนโยบายบริษัท เรื่อง “บรรษัทภิบาล” ในด้านการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะ และพฤติกรรม จากสื่อประชาสัมพันธ์ในองค์กรเรื่อง “บรรษัทภิบาล” พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุอยู่ระหว่าง 31-35 ปี มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี มีระยะเวลาการทำงานภายในบริษัท ระหว่าง 1-2 ปี เป็นส่วนใหญ่ และเคยเปิดรับข่าวสารประชาสัมพันธ์ภายในองค์กรเรื่อง “บรรษัทภิบาล” กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเรื่อง “บรรษัทภิบาล” มากที่สุด 3 อันดับแรก จากสื่อประชาสัมพันธ์ภายในองค์กรประเภทโปสเตอร์ติดในลิฟท์ บอร์ดประชาสัมพันธ์ และวารสารภายในบริษัท รวมทั้งมีความรู้เกี่ยวกับเรื่อง “บรรษัทภิบาล” อยู่ในระดับสูงมาก มีทัศนคติต่อเรื่อง “บรรษัทภิบาล” อยู่ในระดับเชิงบวกและมีพฤติกรรมการปฏิบัติงานตามแนวทางเรื่อง “บรรษัทภิบาล” อยู่ในระดับสูงมาก

เมื่อนำข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างมาทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรในการวิเคราะห์เชิงปริมาณ พบว่า

1. ลักษณะประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และระยะเวลาการทำงานภายในบริษัท มีความสัมพันธ์กับการเปิดรับข่าวสารประชาสัมพันธ์ภายในองค์กรเรื่อง “บรรษัทภิบาล”
2. ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ได้แก่ ตัวแปรเพศ อายุ และระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับความรู้เรื่อง “บรรษัทภิบาล” ของกลุ่มตัวอย่าง
3. ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ได้แก่ ตัวแปรเพศ และระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อเรื่อง “บรรษัทภิบาล” ของกลุ่มตัวอย่าง
4. ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ได้แก่ ตัวแปรเพศเป็นตัวแปรชนิดเดียวเท่านั้นที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการปฏิบัติงานตามแนวทางเรื่อง “บรรษัทภิบาล” ของกลุ่มตัวอย่าง
5. การเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ภายในองค์กรเรื่อง “บรรษัทภิบาล” จากสื่อประเภทวารสารภายในบริษัทมีความสัมพันธ์กับความรู้เรื่อง “บรรษัทภิบาล” ของกลุ่มตัวอย่างมากที่สุด
6. การเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ภายในองค์กรเรื่อง “บรรษัทภิบาล” จากสื่อประเภทการอบรม-สัมมนาเกี่ยวกับเรื่อง “บรรษัทภิบาล” มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อเรื่อง “บรรษัทภิบาล” ของกลุ่มตัวอย่างมากที่สุด

7. การเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ภายในองค์กรเรื่อง“บรรษัทภิบาล”จากสื่อประเภทบอร์ดประชาสัมพันธ์ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการปฏิบัติงานตามแนวทางเรื่อง“บรรษัทภิบาล”ของกลุ่มตัวอย่างมากที่สุด

8. ความรู้ในเรื่อง“บรรษัทภิบาล”ของกลุ่มตัวอย่าง มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับทัศนคติในเรื่อง“บรรษัทภิบาล”

9. ความรู้ในเรื่อง“บรรษัทภิบาล”ของกลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับพฤติกรรมการปฏิบัติงานตามแนวทางเรื่อง“บรรษัทภิบาล”

10. ทัศนคติต่อเรื่อง“บรรษัทภิบาล”ของกลุ่มตัวอย่าง มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับพฤติกรรมการปฏิบัติงานตามแนวทางเรื่อง“บรรษัทภิบาล”

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เสนอแนะให้มีการดำเนินการจัดทำแผนงานเพื่อการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับเรื่อง“บรรษัทภิบาล” โดยคำนึงถึงลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างที่มีเป้าหมายแตกต่างกัน ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และระยะเวลาการทำงานภายในบริษัท ซึ่งมีผลต่อการเปิดรับข่าวสารประชาสัมพันธ์ภายในองค์กรเรื่อง“บรรษัทภิบาล”นอกจากนั้นแล้วการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ดังกล่าว ต้องดำเนินการอย่างจริงจังและมีความต่อเนื่องสม่ำเสมอ โดยใช้สื่อประชาสัมพันธ์ประเภทต่างๆ ภายในองค์กรที่กลุ่มตัวอย่างให้ความสนใจ เพื่อให้ความรู้ ความเข้าใจเรื่อง“บรรษัทภิบาล” สามารถเข้าถึงกลุ่มตัวอย่างได้ และช่องทางในการจัดอบรมสัมมนาเรื่อง“บรรษัทภิบาล”เป็นช่องทางที่มีประสิทธิผลต่อการสร้างทัศนคติที่ดีให้กับกลุ่มตัวอย่าง ต่อนโยบายหลักของบริษัทฯ ในเรื่อง“บรรษัทภิบาล”อีกทั้งควรจะมีการผลิตสื่อประชาสัมพันธ์เรื่อง“บรรษัทภิบาล”ประเภทบอร์ดประชาสัมพันธ์ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่องเพื่อสร้างความตระหนักและเป็นการเน้นย้ำถึงนโยบายการดำเนินธุรกิจของบริษัทฯ ที่ยึดหลักการปฏิบัติตามแนวทางเรื่อง“บรรษัทภิบาล” ทั้งนี้เพื่อมีส่วนช่วยกระตุ้นด้านพฤติกรรมปฏิบัติงานของกลุ่มตัวอย่างให้เกิดความตระหนักถึงหน้าที่ความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานตามวัฒนธรรมองค์กรแบบบรรษัทภิบาลของบริษัทฯ อันเป็นนโยบายและแผนงานหลักในการดำเนินธุรกิจของบริษัทเงินทุน ธนชาติ จำกัด (มหาชน) ที่ได้มีการกำหนดขึ้นเป็นลายลักษณ์อักษรที่ชัดเจนจากผู้บริหารระดับสูงของบริษัทฯ

กรรณก ทิพรส และปพฤกษ์ อุตสาหะวานิชกิจ (2548:196) ได้ศึกษาเรื่อง บรรษัทภิบาลในประเทศไทย โดยสำรวจข้อมูลจากบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ผลจากการวิจัยพบว่าบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีคุณลักษณะของบรรษัทภิบาลอยู่ในระดับสูงอย่างมีสาระสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบริษัทในกลุ่มขึ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ เวชภัณฑ์และเครื่องสำอาง และการพิมพ์และสิ่งพิมพ์ ซึ่งมีคุณลักษณะของบรรษัทภิบาลด้านความรับผิดชอบต่อสังคมอยู่ในระดับสูงสุด แสดงให้เห็นว่า บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกลุ่ม

ดังกล่าวให้ความสำคัญกับบรรษัทภิบาลเป็นอย่างมาก ดังนั้นข้อมูลที่ได้จากการวิจัยเป็นประโยชน์สำหรับผู้บริหารเพื่อกำหนดคุณลักษณะสำคัญของบรรษัทภิบาลอย่างเหมาะสม และสามารถนำไปปฏิบัติ และใช้ประโยชน์จากคุณลักษณะสำคัญดังกล่าวให้ธุรกิจสามารถอยู่รอดและประสบความสำเร็จในตลาดการแข่งขัน

สุทธินันท์ พรหมสุวรรณ (2548:15) ได้ศึกษาเรื่อง การยอมรับหลักการบรรษัทภิบาลของผู้ถือหุ้น: ศึกษากรณีของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในตลาดหลักทรัพย์ใหม่ จากการวิจัยพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ อายุของผู้ถือหุ้นมีอายุ 50 ปีขึ้นไป ระดับรายได้ต่อเดือนมากกว่า 100,000 บาท และระยะเวลาที่ถือหุ้นมากกว่า 10 ปี ให้ระดับการยอมรับว่าหลักการบรรษัทภิบาลมีความสำคัญมากที่สุด นอกจากนี้ยังพบว่า ผู้ถือหุ้นในบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ใหม่ที่มีระดับรายได้ต่อเดือน 50,000 – 100,000 บาท ให้การยอมรับหลักการบรรษัทภิบาลของคณะกรรมการบริษัทจดทะเบียนมีความสำคัญแตกต่างกัน ดังนั้น ผู้ถือหุ้นในบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ใหม่ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา ระดับรายได้ต่อเดือน และระยะเวลาที่ถือหุ้นแตกต่างกันในระดับการยอมรับว่าหลักการบรรษัทภิบาลของคณะกรรมการตรวจสอบมีความสำคัญแตกต่างกันเฉพาะระดับรายได้ต่อเดือน ซึ่งผู้ถือหุ้นที่มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 100,000 บาท ให้การยอมรับว่าหลักการบรรษัทภิบาลมีความสำคัญมากที่สุด

จิรวรรณ ครูกระโทก (2548) ศึกษาปัจจัยภายในที่มีผลต่อการกำกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยใช้ข้อมูลจากแบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี (แบบ 56-1) และรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ระหว่างปี พ.ศ. 2544 – 2546 ซึ่งนำกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มบริษัทที่ได้รับผลการประเมินการกำกับดูแลกิจการดีเด่น และกลุ่มบริษัทที่ไม่ได้รับผลการประเมินการกำกับดูแลกิจการดีเด่น โดยการจับคู่ระหว่างบริษัทดังกล่าว จำนวน 121 คู่ เป็นจำนวน 242 บริษัท ใช้วิธีการศึกษาได้ใช้เทคนิคการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติก ผลการวิจัยสรุปได้ว่า สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระและกรรมการที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร และสายการบังคับบัญชาของหน่วยงานตรวจสอบภายใน เป็นปัจจัยที่มีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญในทิศทางเดียวกันกับการกำกับดูแลกิจการที่ดี ของบริษัทจดทะเบียน ซึ่งปัจจัยดังกล่าวเป็นปัจจัยที่สนับสนุนให้บริษัทจดทะเบียนมีการกำกับดูแลกิจการที่ดี การถือหุ้นของผู้ถือหุ้นที่เป็นผู้บริหารและกรรมการบริษัท และการกระจุยตัวของ การถือหุ้นเป็นปัจจัยที่มีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญในทิศทางตรงกันข้ามกับการกำกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัทจดทะเบียน ซึ่งเป็นปัจจัยที่ส่งผลให้บริษัทจดทะเบียนมีการกำกับดูแลกิจการที่ดีลดลง ส่วนความเป็นอิสระของประธานกรรมการและจำนวนครั้งของการประชุมคณะกรรมการ

บริษัทและกรรมการตรวจสอบเป็นปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการกำกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัทจดทะเบียน

สรุปงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาที่ผ่านมาแสดงให้เห็นว่า บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยส่วนใหญ่ยังไม่ค่อยให้ความสำคัญกับบรรษัทภิบาลหรือการกำกับดูแลกิจการที่ดี ดังจะเห็นได้จากผลงานวิจัยในอดีตแสดงให้เห็นว่า ผู้ถือหุ้นส่วนใหญ่ขาดความเอาใจใส่ในการตรวจสอบการดำเนินงานธุรกิจ จึงต้องกำหนดมาตรการทางกฎหมายที่กำหนดให้มีผู้เชี่ยวชาญอิสระเข้ามาตรวจสอบให้อย่างยุติธรรมและสมเหตุสมผลความโปร่งใส เพื่อไม่ให้เกิดความขัดแย้งในบริษัทที่จดทะเบียน, คณะกรรมการบริษัทที่เป็นเครือญาติและมีสัดส่วนการถือหุ้นในองค์กรจะส่งผลกระทบต่อการทำงานของบริษัท, ความมั่นคงทางการเงิน, โครงสร้างคณะกรรมการบริษัทจดทะเบียนในประเทศไทย ไม่มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานของบริษัทยกเว้นที่เป็นชาวต่างประเทศ, การให้ความสำคัญต่อคณะกรรมการตรวจสอบและการส่งเสริมให้มีการกำกับดูแลอื่น และสัดส่วนของคณะกรรมการอิสระและกรรมการที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร และสายการบังคับบัญชาของหน่วยงานตรวจสอบภายใน เป็นปัจจัยที่มีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญในทิศทางเดียวกับการกำกับดูแลกิจการที่ดี ดังนั้นจึงเลือกที่จะศึกษาตามแนวคิดการกำกับดูแลกิจการสำหรับรัฐวิสาหกิจ ของ OECD , ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และสมาคมผู้ตรวจสอบภายใน สามารถสรุปได้ดังนี้

1. สิทธิของผู้ถือหุ้น พิจารณาจากการกำหนดนโยบายของคณะกรรมการบริหารในการกำกับดูแลกิจการโดยคำนึงถึงสิทธิของผู้ถือหุ้น เช่น ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการเข้าประชุมและข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจแก่ผู้ถือหุ้น การอำนวยความสะดวกให้ผู้ถือหุ้นได้ใช้สิทธิในการเข้าประชุม

2. การปฏิบัติต่อผู้ถือหุ้นอย่างเท่าเทียมกัน พิจารณาจากการจัดการประชุมผู้ถือหุ้นในลักษณะที่สนับสนุนให้มีการปฏิบัติต่อผู้ถือหุ้นทุกรายอย่างเท่าเทียมกัน ผู้ถือหุ้นที่ไม่สามารถเข้าประชุมด้วยตนเอง สามารถใช้สิทธิออกเสียงโดยมอบฉันทะให้ผู้อื่นมาประชุมและออกเสียงลงมติแทน มาตรการป้องกันกรณีที่กรรมการและผู้บริหารใช้ข้อมูลภายในเพื่อหาผลประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่นในทางมิชอบ (Abusive self-dealing) กำหนดให้กรรมการบริษัทและผู้บริหารเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับส่วนได้เสียของตนและผู้ที่เกี่ยวข้อง

3. บทบาทของผู้มีส่วนได้เสีย พิจารณาจากนโยบายที่คณะกรรมการกำหนดให้มีการปฏิบัติต่อผู้มีส่วนได้เสียแต่ละกลุ่มโดยคำนึงถึงสิทธิของผู้มีส่วนได้เสียดังกล่าวตามกฎหมายหรือตามข้อตกลงที่มีกับบริษัท การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้เสียในการเสริมสร้างผลการดำเนินงาน มาตรการในการแจ้งเบาะแสต่อคณะกรรมการเกี่ยวกับการทำผิดกฎหมาย ความถูกต้องของรายงาน

ทางการเงิน ระบบการควบคุมภายในที่บกพร่อง หรือผิดจรรยาบรรณ และควรมีการคุ้มครองผู้แจ้งเบาะแสดังกล่าว การกำหนดนโยบายในการดูแลสิ่งแวดล้อมและสังคมอย่างชัดเจน

4. การเปิดเผยข้อมูลและความโปร่งใส พิจารณาจากการเปิดเผยข้อมูลสำคัญที่เกี่ยวข้องกับบริษัทตามเกณฑ์ที่กำหนดและผ่านช่องทางของตลาดหลักทรัพย์ฯ แบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี (แบบ 56-1) และรายงานประจำปี การรายงานนโยบายการกำกับดูแลกิจการที่ได้ให้ความเห็นชอบไว้โดยสรุปและผลการปฏิบัติตามนโยบายดังกล่าวผ่านช่องทางต่างๆ การรายงานความรับผิดชอบของคณะกรรมการต่อรายงานทางการเงินแสดงควบคู่กับรายงานของผู้สอบบัญชีในรายงานประจำปี การเปิดเผยบทบาทและหน้าที่ของคณะกรรมการชุดย่อย จำนวนครั้งของการประชุมและจำนวนคณะกรรมการที่เข้าประชุมในปีที่ผ่านมาและความเห็นจากการทำหน้าที่ การเปิดเผยนโยบายการจ่ายค่าตอบแทนกรรมการและผู้บริหารระดับสูง จำนวนเงินค่าตอบแทนของกรรมการแต่ละท่านได้รับ

5. ความรับผิดชอบต่อคณะกรรมการ และความเป็นอิสระ พิจารณาจากการโครงสร้างคณะกรรมการ จำนวนกรรมการที่ควรจะมีและองค์ประกอบที่ควรจะเป็นของคณะกรรมการด้วยความเห็นชอบที่ประชุมผู้ถือหุ้น จำนวนของคณะกรรมการอิสระ วาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการ บทบาท หน้าที่ และความรับผิดชอบต่อคณะกรรมการในการพิจารณาและให้ความเห็นชอบในเรื่องที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของบริษัท การเปิดเผยข้อมูลของรายการที่อาจมีความขัดแย้งของผลประโยชน์ให้ถูกต้อง ครบถ้วน การกำหนดระบบการควบคุมด้านการดำเนินงาน ด้านรายงานทางการเงิน และด้านการปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ และนโยบาย ของบริษัทหรือจัดให้มีบุคคลหรือหน่วยงานที่มีความเป็นอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ เป็นผู้รับผิดชอบในการตรวจสอบระบบดังกล่าวอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง การกำหนดการประชุมคณะกรรมการเป็นการล่วงหน้าและแจ้งให้กรรมการแต่ละคนทราบกำหนดการดังกล่าว มีเอกสารประกอบการประชุมควรส่งให้แก่กรรมการเป็นการล่วงหน้า จำนวนครั้งที่ประชุมเป็นไปตามความเหมาะสม

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากร และการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ คณะกรรมการบริหาร และผู้ตรวจสอบภายใน ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ใหม่ ซึ่งเป็นธุรกิจขนาดกลาง จำนวน 36 บริษัท (ข้อมูล ณ วันที่ 31 พฤษภาคม 2549)

2. การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ

คณะกรรมการบริหาร จำนวน 311 คน และผู้ตรวจสอบภายในของแต่ละบริษัท ที่เข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (mai) จำนวน 49 คน รวมทั้งสิ้น 360 คน

โดยมีขั้นตอนในการเลือกกลุ่มตัวอย่างดังนี้

2.1 กำหนดขนาดตัวอย่างกรณีไม่ทราบขนาดประชากรที่แท้จริงโดยใช้สูตร ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ ได้จำนวนตามตัวอย่างโดยใช้สูตร ดังนี้

$$n = \frac{Z^2 PQ}{d^2}$$

เมื่อ n คือ จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ

P คือ สัดส่วนของประชากรที่ผู้วิจัยต้องการสุ่ม

Z คือ ระดับความมั่นใจที่กำหนด หรือระดับนัยสำคัญทางสถิติ กำหนดไว้ 0.05

การแทนค่า

$$\begin{aligned} n &= \frac{1.96^2 \times 360}{0.05^2} \\ &= 55.319 \approx 55 \end{aligned}$$

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และแบบแสดงรายการประจำปี (แบบ 56-1) เพื่อเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการวิจัย ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดทำเครื่องมือตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. แบบสอบถาม (Questionnaire) ดังนี้

คณะกรรมการบริหาร และผู้ตรวจสอบภายในทั้งหมดของแต่ละบริษัท ที่เข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (mai) โดยแบ่งคำถามออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับคุณสมบัติส่วนบุคคลของคณะกรรมการบริหาร และผู้ตรวจสอบภายใน ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด สาขาวิชาที่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี อาชีพ ประสบการณ์ในวิชาชีพตรวจสอบภายใน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับธุรกิจขององค์กรที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (mai) ได้แก่ ขนาดของธุรกิจ และประเภทธุรกิจ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับโครงสร้างของหน่วยตรวจสอบภายใน ได้แก่ บุคลากรที่ทำการตรวจสอบให้กับบริษัท, โครงสร้างองค์การ และอัตรากำลัง

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับการนำหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีมาปฏิบัติ สร้างขึ้นโดยใช้มาตราวัดแบบ Rating Scale และกำหนดการนำหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด รวมคำถามทั้งหมด 32 ข้อ โดยเป็นคำถามที่ต้องการการตอบรับ (เชิงบวก) ทั้ง 32 ข้อ

2. การศึกษาจากเอกสาร (Document Research)

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาที่ได้มาจากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ซึ่งรวบรวมได้จากแบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี (แบบ 56-1) และรายงานประจำปี จำนวน 36 รายงาน โดยศึกษาและนำข้อมูลดังกล่าวมาสรุปจำแนกตามข้อความคำถามในแบบสอบถามเกี่ยวกับการนำหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีมาปฏิบัติ สร้างขึ้นโดยใช้มาตราวัดแบบ Rating Scale และกำหนดการนำหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี ออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด รวมคำถามทั้งหมด 32 ข้อ โดยเป็นคำถามที่ต้องการการตอบรับ (เชิงบวก) ทั้ง 32 ข้อ

การให้ค่าคะแนนแต่ละข้อในแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้กำหนดค่าคะแนนตามมาตราวัดของลิเคอร์ต์ (Likert Scale) เป็น 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์ให้คะแนน ดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนนข้อความเชิงบวก คือ

มากที่สุด	5	คะแนน
มาก	4	คะแนน
ปานกลาง	3	คะแนน
น้อย	2	คะแนน
น้อยที่สุด	1	คะแนน

เกณฑ์การให้คะแนนข้อความเชิงลบ คือ

มากที่สุด	5	คะแนน
มาก	4	คะแนน
ปานกลาง	3	คะแนน
น้อย	2	คะแนน
น้อยที่สุด	1	คะแนน

การแปลความหมายของคะแนนใช้คะแนนเฉลี่ยกลุ่มตัวอย่างเป็นเกณฑ์ในการแปลความหมายของคะแนน โดยกำหนดระดับการนำหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีมาปฏิบัติ ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ออกเป็น 5 ระดับ ตามสูตร ดังนี้

$$\begin{aligned}
 \text{อันตรายภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\
 &= \frac{5 - 1}{5} \\
 &= 0.8
 \end{aligned}$$

คะแนนเฉลี่ยที่กำหนดความหมายของระดับคะแนนที่ให้น้ำหนักความสำคัญต่อตัวแปรต่างๆ

ระดับคะแนน	ระดับการนำไปปฏิบัติ
1.00 – 1.80	น้อยที่สุด
1.81 – 2.60	น้อย
2.61 – 3.40	ปานกลาง
3.41 – 4.20	มาก
4.21 – 5.00	มากที่สุด

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่กำหนดความหมายของระดับความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	ระดับความสัมพันธ์
0.00 – 0.19	น้อยที่สุด
0.20 – 0.39	น้อย
0.40 – 0.59	ปานกลาง
0.60 – 0.79	มาก
0.80 – 1.00	มากที่สุด

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ ดำเนินการสร้างดังนี้

1. ศึกษาตำรา เอกสาร บทความ ทฤษฎีหลักการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดขอบเขตของการวิจัย และเครื่องมือในการวิจัย ให้ครอบคลุมตามความมุ่งหมายการวิจัย
2. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามจากเอกสาร สัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดขอบเขตและเนื้อหาแบบทดสอบ จะได้มีความชัดเจนตามความมุ่งหมายการวิจัยยิ่งขึ้น
3. นำข้อมูลที่ได้มาสร้างแบบสอบถาม เป็นฉบับร่างเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุง เพื่อให้ได้ข้อคำถามที่เข้าใจง่ายและตรงกับวัตถุประสงค์การวิจัยมากที่สุด
4. นำแบบสอบถามที่แก้ไขตามคำแนะนำแล้วไปตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity)
5. นำเสนอแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะไปทดสอบกับคณะกรรมการบริหาร และผู้ตรวจสอบภายในของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ mai จำนวน 36 บริษัท เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของ Cronbach (Cronbach, 1972: 126)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษา ประกอบด้วย

1. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) โดยเก็บจากแบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี (แบบ 56-1) รายงานประจำปี บทความ เอกสารงานวิจัย
2. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ผู้วิจัยดำเนินการจัดส่งแบบสอบถามให้กับบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (mai) ทางไปรษณีย์ แล้วให้ส่งกลับคืนโดยจะสอดซองติดแสตมป์จำหน่ายซองถึงผู้วิจัยเพื่อความสะดวกของผู้ตอบแบบสอบถาม

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผู้วิจัยทำหนังสือขอความอนุเคราะห์และความร่วมมือจากคณะกรรมการบริหาร และผู้ตรวจสอบภายใน ในการตอบแบบสอบถามพร้อมทั้งส่งและรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง
2. นำข้อมูลของคณะกรรมการบริหาร และผู้ตรวจสอบภายใน มาตรวจให้คะแนนตาม คำนวณน้ำหนักของตัวเลือกที่กำหนดไว้แล้วนำไปหาค่าเฉลี่ย และส่วนความเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยนำข้อมูลทั้งหมดไปวิเคราะห์ด้วย เครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป เอส พี เอส เอส – เอ็กซ์ (Statistical Package for Social Sciences หรือ SPSS)
3. นำข้อมูลของคณะกรรมการบริหาร และผู้ตรวจสอบภายใน กับแบบแสดงรายการประจำปี (แบบ 56-1) ที่ได้มาเปรียบเทียบกันว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	หมายถึง จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
Mean	หมายถึง ค่าเฉลี่ยกลุ่มตัวอย่าง
S.D.	หมายถึง ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
F	หมายถึง ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F-Distribution
t	หมายถึง ค่าที่ใช้ในการพิจารณา t-Distribution
Sig	หมายถึง ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
df	หมายถึง ชั้นของความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล และการแปลผลผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และนำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบคำอธิบาย ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอเป็น 2 ส่วน ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา จากแบบสอบถาม ได้แก่

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์โครงสร้างของธุรกิจมีอิทธิพลต่อการกำกับดูแลกิจการที่ดี

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ลักษณะของบุคลากรที่ทำงานตรวจสอบภายในมีอิทธิพลต่อการกำกับดูแลกิจการที่ดี

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา จากแบบแสดงรายการประจำปี (แบบ 56-1) ได้แก่

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์โครงสร้างของธุรกิจมีอิทธิพลต่อการกำกับดูแลกิจการที่ดี

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ลักษณะของบุคลากรที่ทำงานตรวจสอบภายในมีอิทธิพลต่อการกำกับดูแลกิจการที่ดี

ส่วนที่ 3 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามและแบบแสดงรายการประจำปี (แบบ 56-1)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาจากแบบสอบถาม

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

1. ข้อมูลส่วนบุคคล ของคณะกรรมการบริหารและผู้ตรวจสอบภายใน ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด สาขาวิชาที่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี ตำแหน่งงาน ประสบการณ์ในวิชาชีพตรวจสอบภายใน วิเคราะห์โดยการหาค่าความถี่และค่าร้อยละ ดังตาราง 3

ตาราง 3: แสดงจำนวนและค่าร้อยละเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของคณะกรรมการและผู้ตรวจสอบภายใน

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวนคน	ร้อยละ
1. เพศ		
1.1 ชาย	10	28.6
1.2 หญิง	25	71.4
รวม	35	100.0
2. อายุ		
2.1 อายุไม่เกิน 30 ปี	3	8.6
2.2 อายุ 31 – 35 ปี	19	54.3
2.3 อายุ 36 – 40 ปี	5	14.3
2.4 อายุ 41 – 45 ปี	2	5.7
2.5 อายุ 46 ปีขึ้นไป	6	17.1
รวม	35	100.0
3. ระดับการศึกษาสูงสุด		
3.1 ปริญญาตรี	23	65.7
3.2 สูงกว่าปริญญาตรี	12	34.3
รวม	35	100.0
4. สาขาวิชาที่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี		
4.1 การบริหาร	7	20.0
4.2 การบัญชี	22	62.9
4.3 การเงินการธนาคาร	1	2.9
4.4 เศรษฐศาสตร์	3	8.6
4.5 ด้านอื่นๆ	1	2.9
รวม	34	97.1

ตาราง 3 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวนคน	ร้อยละ
4.6 ไม่เปิดเผย	1	2.9
รวมทั้งสิ้น	35	100.0
5. ตำแหน่งงาน		
5.1 ผู้ตรวจสอบภายใน	17	48.6
5.2 ผู้บริหารงานตรวจสอบภายใน	5	14.3
5.3 คณะกรรมการบริหาร	9	25.7
5.4 คณะกรรมการตรวจสอบ	3	8.6
รวม	34	97.1
5.5 ไม่เปิดเผย	1	2.9
รวมทั้งสิ้น	35	100.0
6. ประสบการณ์ในวิชาชีพตรวจสอบภายใน		
6.1 ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5 ปี	17	48.6
6.2 6 – 10 ปี	15	42.9
6.3 11 – 15 ปี	1	2.9
6.4 16 – 20 ปี	1	2.9
รวม	34	97.1
6.5 ไม่เปิดเผย	1	2.9
รวมทั้งสิ้น	35	100.0

จากตาราง 3 สามารถอธิบายข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้างนี้ จำนวน 35 คน ดังต่อไปนี้

1) เพศ คณะกรรมการบริหารและผู้ตรวจสอบภายใน มีกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 35 คน พบว่ามีกลุ่มตัวอย่างที่มีมากที่สุด คือ เพศหญิง มีจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 71.4 และกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศชาย มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 28.6 ตามลำดับ

2) อายุ คณะกรรมการบริหารและผู้ตรวจสอบภายใน มีกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 35 คน พบว่ามีกลุ่มตัวอย่างที่มีมากที่สุด คือ อายุ 31 – 35 ปี มีจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 54.3 และกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอายุ 46 ปีขึ้นไป มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 17.1 ตามลำดับ

3) ระดับการศึกษาสูงสุด ของคณะกรรมการบริหารและผู้ตรวจสอบภายใน มีกลุ่มตัวอย่างที่มีมากที่สุด คือปริญญาตรี มีจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 65.7 และกลุ่มตัวอย่างที่เป็นสูงกว่าปริญญาตรี มีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 34.3 ตามลำดับ

4) สาขาวิชาที่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี พบว่า มีกลุ่มตัวอย่างที่มีมากที่สุด คือ การบัญชี มีจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 62.9 และกลุ่มตัวอย่างที่เป็นการบริหาร มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 ตามลำดับ

5) ตำแหน่งงาน พบว่า มีกลุ่มตัวอย่างที่มีมากที่สุด คือ ผู้ตรวจสอบภายใน มีจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 48.6 และกลุ่มตัวอย่างที่เป็นคณะกรรมการบริหาร มีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 25.7 ตามลำดับ

6) ประสบการณ์ในวิชาชีพตรวจสอบภายใน พบว่า มีกลุ่มตัวอย่างที่มีมากที่สุด คือ ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5 ปี มีจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 48.6 และมีประสบการณ์ 6 – 10 ปี มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 42.9 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์โครงสร้างของธุรกิจมีอิทธิพลต่อการกำกับดูแลกิจการที่ดี ซึ่งประกอบด้วย ขนาดธุรกิจและประเภทธุรกิจ

ตาราง 4 : การวิเคราะห์โครงสร้างของธุรกิจมีอิทธิพลต่อการกำกับดูแลกิจการที่ดี จำแนกตามขนาดธุรกิจ

ขนาดธุรกิจ	Mean	S.D	df	F	Sig.
ข้อ 1 นโยบายเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการที่ดี					
51-100 ล้านบาท	4.40	0.63	2,32	0.50	0.61
101-150 ล้านบาท	4.54	0.58			
151 ล้านบาท	4.25	0.76			
รวม	4.41	0.64			
ข้อ 2 สิทธิของผู้ถือหุ้น					
51-100 ล้านบาท	3.88	0.77	2,32	0.59	0.56
101-150 ล้านบาท	4.15	0.63			
151 ล้านบาท	4.09	0.46			
รวม	4.02	0.65			
ข้อ 3 สิทธิของผู้มีส่วนได้เสีย					
51-100 ล้านบาท	4.29	0.60	2,32	1.79	0.18
101-150 ล้านบาท	4.50	0.64			
151 ล้านบาท	3.96	0.65			
รวม	4.29	0.64			
ข้อ 4 การประชุมผู้ถือหุ้น					
51-100 ล้านบาท	4.42	0.32	2,32	1.05	0.36
101-150 ล้านบาท	4.36	0.36			
151 ล้านบาท	4.58	0.35			
รวม	4.44	0.34			
ข้อ 5 ภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์					
51-100 ล้านบาท	3.83	0.41	2,32	1.85	0.17
101-150 ล้านบาท	3.92	0.47			
151 ล้านบาท	3.56	0.32			
รวม	3.80	0.42			
ข้อ 6 ความขัดแย้งทางผลประโยชน์					
51-100 ล้านบาท	4.33	0.77	2,32	1.05	0.36

ตาราง 4 (ต่อ)

ขนาดธุรกิจ	Mean	S.D	df	F	Sig.
101-150 ล้านบาท	4.63	0.53			
151 ล้านบาท	4.25	0.46			
รวม	4.41	0.64			
ข้อ 7 จริยธรรมธุรกิจ					
51-100 ล้านบาท	3.30	0.53	2,32	13.77	0.00
101-150 ล้านบาท	4.50	0.64			
151 ล้านบาท	4.25	0.76			
รวม	3.93	0.82			
ข้อ 8 การถ่วงดุลของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร					
51-100 ล้านบาท	4.87	0.40	2,32	4.96	0.01
101-150 ล้านบาท	4.63	0.57			
151 ล้านบาท	4.19	0.53			
รวม	4.63	0.55			
ข้อ 9 การรวมหรือแยกตำแหน่ง					
51-100 ล้านบาท	4.90	0.39	2,32	10.45	0.00
101-150 ล้านบาท	4.54	0.69			
151 ล้านบาท	3.69	0.80			
รวม	4.50	0.76			
ข้อ 10 ค่าตอบแทนของกรรมการและผู้บริหาร					
51-100 ล้านบาท	4.67	0.62	2,32	2.66	0.09
101-150 ล้านบาท	4.54	0.58			
151 ล้านบาท	4.06	0.62			
รวม	4.49	0.64			
ข้อ 11 การประชุมคณะกรรมกร					
51-100 ล้านบาท	4.77	0.56	2,32	3.95	0.03
101-150 ล้านบาท	4.50	0.64			
151 ล้านบาท	4.00	0.71			
รวม	4.50	0.68			

ตาราง 4 (ต่อ)

ขนาดธุรกิจ	Mean	S.D	df	F	Sig.
ข้อ12 คณะกรรมการ					
51-100 ล้านบาท	4.87	0.35	2,32	2.00	0.15
101-150 ล้านบาท	4.39	1.08			
151 ล้านบาท	4.33	0.62			
รวม	4.58	0.76			
ข้อ13 ระบบการควบคุมและการตรวจสอบภายใน					
51-100 ล้านบาท	4.11	0.53	2,32	1.60	0.22
101-150 ล้านบาท	4.47	0.66			
151 ล้านบาท	4.08	0.56			
รวม	4.23	0.59			
ข้อ14 รายงานของคณะกรรมการ					
51-100 ล้านบาท	4.43	0.53	2,32	0.02	0.98
101-150 ล้านบาท	4.42	0.90			
151 ล้านบาท	4.38	0.52			
รวม	4.41	0.66			
ข้อ15 ความสัมพันธ์กับผู้ลงทุน					
51-100 ล้านบาท	4.77	0.56	2,32	2.22	0.13
101-150 ล้านบาท	4.54	0.58			
151 ล้านบาท	4.25	0.53			
รวม	4.57	0.58			

จากตาราง 4 พบว่าโครงสร้างของธุรกิจมีอิทธิพลต่อการกำกับดูแลกิจการที่ดี ตามความคิดเห็นของคณะกรรมการบริหารและผู้ตรวจสอบภายในที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ จำนวน 35 คน พบว่า

1. ขนาดธุรกิจที่แตกต่างกันทำให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการของคณะกรรมการบริหารและผู้ตรวจสอบภายในแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05
2. ขนาดธุรกิจที่แตกต่างกันทำให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับสิทธิของผู้ถือหุ้นของคณะกรรมการบริหารและผู้ตรวจสอบภายในแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

- [illegible]

ตาราง 5 : การวิเคราะห์โครงสร้างของธุรกิจมีอิทธิพลต่อการกำกับดูแลกิจการที่ดี จำแนกตามประเภทของธุรกิจ

ประเภทธุรกิจ	Mean	S.D	df	F	Sig.
ข้อ 1 นโยบายเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการที่ดี					
กลุ่มแพชั่นและออกแบบ	5.00	0.00	2,31	16.66	0.00
กลุ่มชิ้นส่วนยานยนต์	3.57	0.53			
กลุ่มอื่น	4.52	0.48			
รวม	4.40	0.64			
ข้อ 2 สิทธิของผู้ถือหุ้น					
กลุ่มแพชั่นและออกแบบ	4.55	0.27	2,31	11.94	0.00
กลุ่มชิ้นส่วนยานยนต์	3.21	0.91			
กลุ่มอื่น	4.15	0.38			
รวม	4.02	0.66			
ข้อ 3 สิทธิของผู้มีส่วนได้เสีย					
กลุ่มแพชั่นและออกแบบ	5	0	2,31	12.39	0.00
กลุ่มชิ้นส่วนยานยนต์	3.57	0.5			
กลุ่มอื่น	4.33	0.54			
รวม	4.28	0.65			
ข้อ 4 การประชุมผู้ถือหุ้น					
กลุ่มแพชั่นและออกแบบ	4.47	0.3	2,31	5.49	0.01
กลุ่มชิ้นส่วนยานยนต์	4.10	0.25			
กลุ่มอื่น	4.52	0.3			
รวม	4.42	0.33			
ข้อ 5 ภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์					
กลุ่มแพชั่นและออกแบบ	4.20	0.45	2,31	4.86	0.01
กลุ่มชิ้นส่วนยานยนต์	3.50	0.58			
กลุ่มอื่น	3.82	0.29			
รวม	3.81	0.43			
ข้อ 6 ความขัดแย้งทางผลประโยชน์					
กลุ่มแพชั่นและออกแบบ	5.00	0.00	2,31	16.42	0.00
กลุ่มชิ้นส่วนยานยนต์	3.57	0.79			
กลุ่มอื่น	4.55	0.38			
รวม	4.41	0.65			

ตาราง 5 (ต่อ)

ประเภทธุรกิจ	Mean	S.D	df	F	Sig.
ข้อ 7 จริยธรรมธุรกิจ					
กลุ่มแพชั่นและออกแบบ	5.00	0.00	2,31	7.55	0.00
กลุ่มชิ้นส่วนยานยนต์	3.64	0.48			
กลุ่มอื่น	3.73	0.80			
รวม	3.90	0.81			
ข้อ 8 การวางดุลของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร					
กลุ่มแพชั่นและออกแบบ	5.00	0.00	2,31	12.31	0.00
กลุ่มชิ้นส่วนยานยนต์	3.93	0.35			
กลุ่มอื่น	4.75	0.48			
รวม	4.62	0.55			
ข้อ 9 การรวมหรือแยกตำแหน่ง					
กลุ่มแพชั่นและออกแบบ	5.00	0.00	2,31	3.55	0.04
กลุ่มชิ้นส่วนยานยนต์	3.93	0.61			
กลุ่มอื่น	4.57	0.81			
รวม	4.50	0.77			
ข้อ 10 ค่าตอบแทนของกรรมการและผู้บริหาร					
กลุ่มแพชั่นและออกแบบ	5.00	0.00	2,31	15.16	0.00
กลุ่มชิ้นส่วนยานยนต์	3.64	0.38			
กลุ่มอื่น	4.64	0.54			
รวม	4.49	0.65			
ข้อ 11 การประชุมคณะกรรมการ					
กลุ่มแพชั่นและออกแบบ	5.00	0.00	2,31	12.47	0.00
กลุ่มชิ้นส่วนยานยนต์	3.64	0.38			
กลุ่มอื่น	4.64	0.60			
รวม	4.49	0.68			
ข้อ 12 คณะอนุกรรมการ					
กลุ่มแพชั่นและออกแบบ	5.00	0.00	2,31	19.26	0.00
กลุ่มชิ้นส่วนยานยนต์	3.48	0.98			
กลุ่มอื่น	4.82	0.37			
รวม	4.57	0.76			

ตาราง 5 (ต่อ)

ประเภทธุรกิจ	Mean	S.D	df	F	Sig.
ข้อ 13 ระบบการควบคุมและการตรวจสอบภายใน					
กลุ่มแพชั่นและออกแบบ	5.00	0.00	2,31	18.96	0.00
กลุ่มชิ้นส่วนยานยนต์	3.52	0.38			
กลุ่มอื่น	4.26	0.46			
รวม	4.22	0.60			
ข้อ 14 รายงานของคณะกรรมการ					
กลุ่มแพชั่นและออกแบบ	5.00	0.00	2,31	26.10	0.00
กลุ่มชิ้นส่วนยานยนต์	3.43	0.73			
กลุ่มอื่น	4.57	0.32			
รวม	4.40	0.66			
ข้อ 15 ความสัมพันธ์กับผู้ลงทุน					
กลุ่มแพชั่นและออกแบบ	5.00	0.00	2,31	15.14	0.00
กลุ่มชิ้นส่วนยานยนต์	3.79	0.39			
กลุ่มอื่น	4.70	0.48			
รวม	4.56	0.59			

จากตาราง 5 พบว่าโครงสร้างของธุรกิจมีอิทธิพลต่อการกำกับดูแลกิจการที่ดี ตามความคิดเห็นของคณะกรรมการบริหารและผู้ตรวจสอบภายในที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ จำนวน 35 คน พบว่า

1. ประเภทธุรกิจที่แตกต่างกันทำให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการของคณะกรรมการบริหารและผู้ตรวจสอบภายในแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05
2. ประเภทธุรกิจที่แตกต่างกันทำให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับสิทธิของผู้ถือหุ้นของคณะกรรมการบริหารและผู้ตรวจสอบภายในแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05
3. ประเภทธุรกิจที่แตกต่างกันทำให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับสิทธิของผู้มีส่วนได้เสีย ของคณะกรรมการบริหารและผู้ตรวจสอบภายในแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05
4. ประเภทธุรกิจที่แตกต่างกันทำให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการประชุมผู้ถือหุ้น ของคณะกรรมการบริหารและผู้ตรวจสอบภายในแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05
5. ประเภทธุรกิจที่แตกต่างกันทำให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ ของคณะกรรมการบริหารและผู้ตรวจสอบภายในแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

6. ประเภทรูทริกที่แตกต่างกันทำให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับความขัดแย้งทางประโยชน์ของคณะกรรมการบริหารและผู้ตรวจสอบภายในแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05
7. ประเภทรูทริกที่แตกต่างกันทำให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับจริยธรรมรูทริก ของคณะกรรมการบริหารและผู้ตรวจสอบภายในแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05
8. ประเภทรูทริกที่แตกต่างกันทำให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการถ่วงดุลของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร ของคณะกรรมการบริหารและผู้ตรวจสอบภายในแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05
9. ประเภทรูทริกที่แตกต่างกันทำให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการรวมหรือแยกตำแหน่ง ของคณะกรรมการบริหารและผู้ตรวจสอบภายในแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05
10. ประเภทรูทริกที่แตกต่างกันทำให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับค่าตอบแทนของกรรมการและผู้บริหารแตกต่างกัน ของคณะกรรมการบริหารและผู้ตรวจสอบภายในแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05
11. ประเภทรูทริกที่แตกต่างกันทำให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการประชุมคณะกรรมการ ของคณะกรรมการบริหารและผู้ตรวจสอบภายในแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05
12. ประเภทรูทริกที่แตกต่างกันทำให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับคณะอนุกรรมการของคณะกรรมการบริหารและผู้ตรวจสอบภายในแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05
13. ประเภทรูทริกที่แตกต่างกันทำให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับระบบการควบคุมและการตรวจสอบภายใน ของคณะกรรมการบริหารและผู้ตรวจสอบภายใน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05
14. ประเภทรูทริกที่แตกต่างกันทำให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับรายงานของคณะกรรมการของคณะกรรมการบริหารและผู้ตรวจสอบภายในแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05
15. ประเภทรูทริกที่แตกต่างกันทำให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสัมพันธ์กับผู้ลงทุน ของคณะกรรมการบริหารและผู้ตรวจสอบภายในแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์โครงสร้างหน่วยตรวจสอบภายในมีอิทธิพลต่อการกำกับดูแลกิจการที่ดี

ตาราง 6 : การวิเคราะห์โครงสร้างหน่วยตรวจสอบภายในมีอิทธิพลต่อการกำกับดูแลกิจการที่ดี
จำแนกตามลักษณะการทำงาน

ลักษณะการทำงาน	Mean	S.D	df	t	Sig (2-tailed)
ข้อ 1 นโยบายเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการที่ดี					
			33	-2.07	0.05
บุคลากรภายใน	4.28	0.66			
บุคลากรภายนอก	4.75	0.42			
ข้อ 2 สิทธิของผู้ถือหุ้น					
			33	-2.66	0.01
บุคลากรภายใน	3.85	0.66			
บุคลากรภายนอก	4.45				
ข้อ 3 สิทธิของผู้มีส่วนได้เสีย					
			33	-2.87	0.01
บุคลากรภายใน	4.11	0.63			
บุคลากรภายนอก	4.73	0.44			
ข้อ 4 การประชุมผู้ถือหุ้น					
			33	-1.84	0.07
บุคลากรภายใน	4.37	0.34			
บุคลากรภายนอก	4.60	0.31			
ข้อ 5 ภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์					
			33	-0.44	0.67
บุคลากรภายใน	3.78	0.38			
บุคลากรภายนอก	3.85	0.53			
ข้อ 6 ความขัดแย้งทางผลประโยชน์					
			33	-2.07	0.05
บุคลากรภายใน	4.28	0.65			
บุคลากรภายนอก	4.75	0.49			

ตาราง 6 (ต่อ)

ลักษณะการทำงาน	Mean	S.D	df	t	Sig (2-tailed)
ข้อ 7 จริยธรรมธุรกิจ					
			33	-4.78	0.00
บุคลากรภายใน	3.60	0.69			
บุคลากรภายนอก	4.75	0.49			
ข้อ 8 การถ่วงดุลของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร					
			33	-1.18	0.25
บุคลากรภายใน	4.56	0.58			
บุคลากรภายนอก	4.80	0.42			
ข้อ 9 การรวมหรือแยกตำแหน่ง					
			33	-1.25	0.22
บุคลากรภายใน	4.40	0.82			
บุคลากรภายนอก	4.75	0.54			
ข้อ 10 ค่าตอบแทนของกรรมการและผู้บริหาร					
			33	-0.37	0.71
บุคลากรภายใน	4.46	0.63			
บุคลากรภายนอก	4.55	0.69			
ข้อ 11 การประชุมคณะกรรมการ					
			33	-0.83	0.41
บุคลากรภายใน	4.44	0.74			
บุคลากรภายนอก	4.65	0.47			
ข้อ 12 คณะอนุกรรมการ					
			33	-0.75	0.46
บุคลากรภายใน	4.52	0.84			
บุคลากรภายนอก	4.73	0.49			
ข้อ 13 ระบบการควบคุมและการตรวจสอบภายใน					
			33	-3.75	0.00
บุคลากรภายใน	4.03	0.52			
บุคลากรภายนอก	4.73	0.47			

ตาราง 6 (ต่อ)

ลักษณะการทำงาน	Mean	S.D	df	t	Sig (2-tailed)
ข้อ 14 รายงานของคณะกรรมการ					
			33	-1.99	0.06
บุคลากรภายใน	4.28	0.69			
บุคลากรภายนอก	4.75	0.42			
ข้อ 15 ความสัมพันธ์กับผู้ลงทุน					
			33	-0.18	0.86
บุคลากรภายใน	4.56	0.60			
บุคลากรภายนอก	4.60	0.57			

จากตาราง 6 พบว่าโครงสร้างของหน่วยตรวจสอบภายในมีอิทธิพลต่อการกำกับดูแลกิจการที่ดี ตามความคิดเห็นของคณะกรรมการบริหารและผู้ตรวจสอบภายในที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ จำนวน 35 คน ดังนี้

1. ลักษณะการทำงานที่แตกต่างกันทำให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการของคณะกรรมการบริหารและผู้ตรวจสอบภายในแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05
2. ลักษณะการทำงานที่แตกต่างกันทำให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับสิทธิของผู้ถือหุ้นของคณะกรรมการบริหารและผู้ตรวจสอบภายในแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05
3. ลักษณะการทำงานที่แตกต่างกันทำให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับสิทธิของผู้มีส่วนได้เสียของคณะกรรมการบริหารและผู้ตรวจสอบภายในแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05
4. ลักษณะการทำงานที่แตกต่างกันทำให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการประชุมผู้ถือหุ้น ของคณะกรรมการบริหารและผู้ตรวจสอบภายในแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05
5. ลักษณะการทำงานที่แตกต่างกันทำให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ของคณะกรรมการบริหารและผู้ตรวจสอบภายในแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05
6. ลักษณะการทำงานที่แตกต่างกันทำให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับความขัดแย้งทางประโยชน์ ของคณะกรรมการบริหารและผู้ตรวจสอบภายในแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05
7. ลักษณะการทำงานที่แตกต่างกันทำให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับจริยธรรมธุรกิจ ของคณะกรรมการบริหารและผู้ตรวจสอบภายในแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

8. ลักษณะการทำงานที่แตกต่างกันทำให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการถ่วงดุลของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร ของคณะกรรมการบริหารและผู้ตรวจสอบภายในแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

9. ลักษณะการทำงานที่แตกต่างกันทำให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการรวมหรือแยกตำแหน่ง ของคณะกรรมการบริหารและผู้ตรวจสอบภายในแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

10. ลักษณะการทำงานที่แตกต่างกันทำให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับค่าตอบแทนของ กรรมการและผู้บริหารแตกต่างกัน ของคณะกรรมการบริหารและผู้ตรวจสอบภายในแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

11. ลักษณะการทำงานที่แตกต่างกันทำให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการประชุม คณะกรรมการ ของคณะกรรมการบริหารและผู้ตรวจสอบภายในแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

12. ลักษณะการทำงานที่แตกต่างกันทำให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับคณะอนุกรรมการของ คณะกรรมการบริหารและผู้ตรวจสอบภายในแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

13. ลักษณะการทำงานที่แตกต่างกันทำให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับระบบการควบคุมและ การตรวจสอบภายใน ของคณะกรรมการบริหารและผู้ตรวจสอบภายใน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

14. ลักษณะการทำงานที่แตกต่างกันทำให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับรายงานของ คณะกรรมการ ของคณะกรรมการบริหารและผู้ตรวจสอบภายในแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

15. ลักษณะการทำงานที่แตกต่างกันทำให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสัมพันธ์กับผู้ลงทุน ของคณะกรรมการบริหารและผู้ตรวจสอบภายในแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 7 : การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการทำกับดูละเลกิจการที่ดี

Correlations																
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	
1 นโยบายเกี่ยวกับกา กำกับดูแลกิจการ	Pearson	1.00	0.69**	0.61**	0.52**	0.51**	0.80**	0.41**	0.71**	0.50**	0.72**	0.57**	0.78**	0.72**	0.79**	
	Sig. (2-tailed)		0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.01	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	
	N	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	
2 สติภพของผู้ถือหุ้น	Pearson	0.69**	1.00	0.64**	0.61**	0.52**	0.80**	0.34**	0.54**	0.41**	0.58**	0.53**	0.60**	0.68**	0.49**	
	Sig. (2-tailed)	0.00		0.00	0.00	0.00	0.00	0.05	0.00	0.01	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	
	N	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	
3 สติภพของผู้มีส่วนได้เสีย	Pearson	0.61**	0.64**	1.00	0.44**	0.45**	0.72**	0.43**	0.66**	0.64**	0.74**	0.53**	0.79**	0.78**	0.68**	
	Sig. (2-tailed)	0.00	0.00		0.01	0.01	0.00	0.01	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	
	N	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	
4 การประชุมผู้ถือหุ้น	Pearson	0.52**	0.61**	0.44**	1.00	0.01	0.45**	0.32	0.40*	0.32	0.10	0.30	0.32	0.49**	0.48**	
	Sig. (2-tailed)	0.00	0.00	0.01		0.94	0.01	0.06	0.02	0.06	0.58	0.08	0.07	0.00	0.00	
	N	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	
5 ภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์	Pearson	0.51**	0.52**	0.45**	0.01	1.00	0.51**	0.15	0.46**	0.39*	0.62**	0.59**	0.37*	0.44**	0.62**	
	Sig. (2-tailed)	0.00	0.00	0.01	0.94		0.00	0.40	0.01	0.02	0.00	0.00	0.03	0.01	0.00	
	N	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	
6 ความขัดแย้งทาง ประโยชน์	Pearson	0.80**	0.80**	0.72**	0.45**	0.51**	1.00	0.35*	0.65**	0.49**	0.74**	0.65**	0.47**	0.73**	0.73**	
	Sig. (2-tailed)	0.00	0.00	0.00	0.01	0.00		0.04	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	
	N	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	
7 จริยธรรมธุรกิจ	Pearson	0.41**	0.34**	0.43**	0.32	0.15	0.35	1.00	0.07	0.00	0.05	0.13	0.10	0.75**	0.45**	
	Sig. (2-tailed)	0.01	0.05	0.01	0.06	0.40	0.04		0.69	1.00	0.76	0.45	0.57	0.00	0.01	
	N	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	

ตาราง 7 (ต่อ)

		Correlations														
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
		Pearson	0.71**	0.54**	0.66**	0.40*	0.46**	0.65**	1.00	0.87**	0.81**	0.94**	0.68**	0.59**	0.64**	0.80**
8 การวัดคุณของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร	Sig. (2-tailed)	0.00	0.00	0.00	0.02	0.01	0.00	0.69	.	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
	N	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00
	Pearson	0.50**	0.41*	0.63**	0.32	0.39*	0.49**	0.00	0.87**	1.00	0.64**	0.81**	0.56**	0.44**	0.49**	0.65**
9 การรวมหรือแยกตำแหน่ง	Sig. (2-tailed)	0.00	0.01	0.00	0.06	0.02	0.00	1.00	0.00	.	0.00	0.00	0.00	0.01	0.00	0.00
	N	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00
	Pearson	0.72**	0.58**	0.57**	0.10	0.62**	0.74**	0.05	0.81**	0.64**	1.00	0.86**	0.76**	0.54**	0.70**	0.89**
10 คำตอบแทนของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร	Sig. (2-tailed)	0.00	0.00	0.00	0.58	0.00	0.00	0.76	0.00	0.00	.	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
	N	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00
	Pearson	0.72**	0.52**	0.73**	0.30	0.59**	0.65**	0.13	0.94**	0.81**	0.86**	1.00	0.69**	0.65**	0.73**	0.90**
11 การประชุมคณะกรรมการ	Sig. (2-tailed)	0.00	0.00	0.00	0.08	0.00	0.00	0.45	0.00	0.00	0.00	.	0.00	0.00	0.00	0.00
	N	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00
	Pearson	0.57**	0.53**	0.53**	0.32	0.37**	0.47**	0.10	0.68**	0.56**	0.76**	0.69**	1.00	0.50**	0.86**	0.68**
12 คณะอนุกรรมการ	Sig. (2-tailed)	0.00	0.00	0.00	0.07	0.03	0.00	0.57	0.00	0.00	0.00	0.00	.	0.00	0.00	0.00
	N	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00
	Pearson	0.78**	0.60**	0.79**	0.49**	0.44**	0.73**	0.75**	0.59**	0.44**	0.54**	0.65**	0.51**	1.00	0.79**	0.67**
13 ระบบการควบคุมและการตรวจสอบภายใน	Sig. (2-tailed)	0.00	0.00	0.00	0.00	0.01	0.00	0.00	0.00	0.01	0.00	0.00	0.00	.	0.00	0.00
	N	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00
	Pearson	0.72**	0.68**	0.78**	0.48**	0.46**	0.65**	0.45**	0.64**	0.49**	0.70**	0.73**	0.86**	0.79**	1.00	0.74**
14 รายงานของคณะกรรมการ	Sig. (2-tailed)	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.01	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	.	0.00
	N	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00
	Pearson	0.72**	0.68**	0.78**	0.48**	0.46**	0.65**	0.45**	0.64**	0.49**	0.70**	0.73**	0.86**	0.79**	1.00	0.74**

ตาราง 7 (ต่อ)

Correlations																
15 ความสัมพันธ์กับผู้ลงทุน	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	
	Pearson	0.79**	0.49**	0.68**	0.21	0.62**	0.73**	0.15	0.80**	0.65**	0.89**	0.90**	0.68**	0.67**	0.74**	1.00
	Sig. (2-tailed)	0.00	0.00	0.00	0.23	0.00	0.00	0.39	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	.
N	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00	35.00

** . Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

*. Correlation is significant at the 0.05 level (2-tailed).

หมายเหตุ

- 1 หมายถึง นโยบายเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการ
- 2 หมายถึง สิทธิของผู้ถือหุ้น
- 3 หมายถึง สิทธิของผู้มีส่วนได้เสีย
- 4 หมายถึง การประชุมผู้ถือหุ้น
- 5 หมายถึง ภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์
- 6 หมายถึง ความขัดแย้งทางประโยชน์
- 7 หมายถึง จริยธรรมธุรกิจ
- 8 หมายถึง การตรวจสอบของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร
- 9 หมายถึง การรวมหรือแยกตำแหน่ง
- 10 หมายถึง ค่าตอบแทนของกรรมการและผู้บริหาร
- 11 หมายถึง การประชุมคณะกรรมการและผู้บริหาร
- 12 หมายถึง คณะกรรมการ
- 13 หมายถึง ระบบการควบคุมและการตรวจสอบภายใน
- 14 หมายถึง รายงานของคณะกรรมการ
- 15 หมายถึง ความสัมพันธ์กับผู้ลงทุน

จากตาราง 7 พบว่า การกำกับดูแลกิจการที่ดีมีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรดังนี้

1. การประชุมผู้ถือหุ้น ไม่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรอื่น ในระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 สามารถสรุปได้ว่า การประชุมผู้ถือหุ้นเป็นส่วนหนึ่งของสิทธิของผู้ถือหุ้น ไม่มีความสัมพันธ์กับการกำกับดูแลกิจการที่ดี
2. จริยธรรมธุรกิจ ไม่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรอื่น ในระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 สามารถสรุปได้ว่า จริยธรรมธุรกิจ เป็นส่วนหนึ่งของบทบาทของผู้มีส่วนได้เสีย ไม่มีความสัมพันธ์กับการกำกับดูแลกิจการที่ดี
3. การถ่วงดุลของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร ไม่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรอื่น ในระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 สามารถสรุปได้ว่า การถ่วงดุลของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร ไม่มีความสัมพันธ์กับการกำกับดูแลกิจการที่ดี
4. การรวมหรือแยกตำแหน่ง ไม่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรอื่น ในระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 สามารถสรุปได้ว่า การรวมหรือแยกตำแหน่ง ไม่มีความสัมพันธ์กับการกำกับดูแลกิจการที่ดี
5. ค่าตอบแทนของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร ไม่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรอื่น ในระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 สามารถสรุปได้ว่า ค่าตอบแทนของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร ไม่มีความสัมพันธ์กับการกำกับดูแลกิจการที่ดี
6. การประชุมคณะกรรมการ ไม่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรอื่น ในระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 สามารถสรุปได้ว่า การประชุมคณะกรรมการ ไม่มีความสัมพันธ์กับการกำกับดูแลกิจการที่ดี

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาจากแบบแสดงรายการประจำปี

(แบบ 56-1)

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์โครงสร้างของธุรกิจมีอิทธิพลต่อการกำกับดูแลกิจการที่ดี ซึ่งประกอบด้วย ขนาดธุรกิจและประเภทธุรกิจ ตามตารางดังต่อไปนี้

ตาราง 8 : การวิเคราะห์โครงสร้างของธุรกิจมีอิทธิพลต่อการกำกับดูแลกิจการที่ดี จำแนกตามขนาดธุรกิจ

ขนาดธุรกิจ	Mean	S.D	df	F	Sig.
ข้อ 1 นโยบายเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการที่ดี					
20 - 50 ล้านบาท	4.40	0.22	3,32	1.23	0.32
51-100 ล้านบาท	4.63	0.44			
101-150 ล้านบาท	4.63	0.22			
151 ล้านบาท	4.29	0.81			
รวม	4.53	0.45			
ข้อ 2 สิทธิของผู้ถือหุ้น					
20 - 50 ล้านบาท	2.70	0.82	3,32	1.07	0.37
51-100 ล้านบาท	2.59	0.79			
101-150 ล้านบาท	2.30	0.80			
151 ล้านบาท	1.96	0.91			
รวม	2.35	0.82			
ข้อ 3 สิทธิของผู้มีส่วนได้เสีย					
20 - 50 ล้านบาท	3.67	0.24	3,32	0.50	0.69
51-100 ล้านบาท	3.50	0.31			
101-150 ล้านบาท	3.71	0.32			
151 ล้านบาท	3.57	0.74			
รวม	3.63	0.41			
ข้อ 4 การประชุมผู้ถือหุ้น					
20 - 50 ล้านบาท	4.13	0.38	3,32	0.79	0.51
51-100 ล้านบาท	4.21	0.31			
101-150 ล้านบาท	4.10	0.43			
151 ล้านบาท	3.71	1.31			
รวม	4.06	0.66			

ตาราง 8 (ต่อ)

ขนาดธุรกิจ	Mean	S.D	df	F	Sig.
ข้อ 5 ภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์					
20 - 50 ล้านบาท	2.00	0.00	3,32	2.06	0.12
51-100 ล้านบาท	2.63	0.52			
101-150 ล้านบาท	2.19	0.63			
151 ล้านบาท	2.14	0.24			
รวม	2.25	0.53			
ข้อ 6 ความขัดแย้งทางผลประโยชน์					
20 - 50 ล้านบาท	4.20	0.27	3,32	2.32	0.09
51-100 ล้านบาท	4.25	0.27			
101-150 ล้านบาท	3.91	0.42			
151 ล้านบาท	3.79	0.57			
รวม	4.00	0.43			
ข้อ 7 จริยธรรมธุรกิจ					
20 - 50 ล้านบาท	3.80	0.45	3,32	2.05	0.13
51-100 ล้านบาท	3.81	0.59			
101-150 ล้านบาท	3.97	0.39			
151 ล้านบาท	3.29	1.04			
รวม	3.78	0.64			
ข้อ 8 การถ่วงดุลของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร					
20 - 50 ล้านบาท	4.10	0.22	3,32	2.23	0.10
51-100 ล้านบาท	4.50	0.46			
101-150 ล้านบาท	4.22	0.52			
151 ล้านบาท	4.64	0.38			
รวม	4.35	0.48			
ข้อ 9 การรวมหรือแยกตำแหน่ง					
20 - 50 ล้านบาท	3.50	1.50	3,32	0.81	0.50
51-100 ล้านบาท	3.88	0.79			
101-150 ล้านบาท	3.31	1.25			
151 ล้านบาท	2.93	1.27			
รวม	3.39	1.20			

ตาราง 8 (ต่อ)

ขนาดธุรกิจ	Mean	S.D	df	F	Sig.
ข้อ 10 ค่าตอบแทนของกรรมการและผู้บริหาร					
20 - 50 ล้านบาท	3.80	0.27	3,32	2.61	0.07
51-100 ล้านบาท	4.25	0.38			
101-150 ล้านบาท	3.78	0.45			
151 ล้านบาท	4.00	0.41			
รวม	3.93	0.43			
ข้อ 11 การประชุมคณะกรรมการ					
20 - 50 ล้านบาท	4.30	0.27	3,32	1.35	0.27
51-100 ล้านบาท	4.63	0.35			
101-150 ล้านบาท	4.53	0.43			
151 ล้านบาท	4.71	0.27			
รวม	4.56	0.37			
ข้อ 12 คณะอนุกรรมการ					
20 - 50 ล้านบาท	3.60	0.55	3,32	0.46	0.71
51-100 ล้านบาท	4.04	0.63			
101-150 ล้านบาท	3.75	0.87			
151 ล้านบาท	3.81	0.42			
รวม	3.81	0.70			
ข้อ 13 ระบบการควบคุมและการตรวจสอบภายใน					
20 - 50 ล้านบาท	3.93	0.15	3,32	2.30	0.10
51-100 ล้านบาท	4.29	0.28			
101-150 ล้านบาท	3.96	0.34			
151 ล้านบาท	3.81	0.60			
รวม	4.00	0.40			
ข้อ 14 รายงานของคณะกรรมการ					
20 - 50 ล้านบาท	3.90	0.22	3,32	0.69	0.56
51-100 ล้านบาท	3.69	0.37			
101-150 ล้านบาท	3.91	0.49			
151 ล้านบาท	3.71	0.39			
รวม	3.82	0.42			

ตาราง 8 (ต่อ)

ขนาดธุรกิจ	Mean	S.D	df	F	Sig.
ข้อ 15 ความสัมพันธ์กับผู้ลงทุน					
20 - 50 ล้านบาท	4.30	0.27	3,32	2.39	0.09
51-100 ล้านบาท	4.63	0.35			
101-150 ล้านบาท	4.50	0.26			
151 ล้านบาท	4.71	0.27			
รวม	4.54	0.30			

จากตาราง 8 พบว่าโครงสร้างของธุรกิจมีอิทธิพลต่อการกำกับดูแลกิจการที่ดี ตามแบบแสดงรายการประจำปี (แบบ 56-1) ที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษารั้งนี้ จำนวน 36 บริษัท ดังนี้

1. ขนาดธุรกิจที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อนโยบายเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการที่เปิดเผย
ในแบบแสดงรายการประจำปี (แบบ 56-1) แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05
2. ขนาดธุรกิจที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อสิทธิของผู้ถือหุ้นที่เปิดเผยในแบบแสดงรายการ
ประจำปี (แบบ 56-1) แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05
3. ขนาดธุรกิจที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อสิทธิของผู้มีส่วนได้เสีย ที่เปิดเผยในแบบแสดง
รายการประจำปี (แบบ 56-1) แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05
4. ขนาดธุรกิจที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อการประชุมผู้ถือหุ้น ที่เปิดเผยในแบบแสดง
รายการประจำปี (แบบ 56-1) แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05
5. ขนาดธุรกิจที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ ที่เปิดเผยในแบบแสดง
รายการประจำปี (แบบ 56-1) แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05
6. ขนาดธุรกิจที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อความขัดแย้งทางประโยชน์ ที่เปิดเผยในแบบ
แสดงรายการประจำปี (แบบ 56-1) แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05
7. ขนาดธุรกิจที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อจริยธรรมธุรกิจ ที่เปิดเผยในแบบแสดงรายการ
ประจำปี (แบบ 56-1) แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05
8. ขนาดธุรกิจที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อการถ่วงดุลของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร ที่
เปิดเผยในแบบแสดงรายการประจำปี (แบบ 56-1) แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05
9. ขนาดธุรกิจที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อการรวมหรือแยกตำแหน่ง ที่เปิดเผยในแบบ
แสดงรายการประจำปี (แบบ 56-1) แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

10. ขนาดธุรกิจที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อค่าตอบแทนของกรรมการและผู้บริหารแตกต่างกัน ที่เปิดเผยในแบบแสดงรายการประจำปี (แบบ 56-1) แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

11. ขนาดธุรกิจที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อการประชุมคณะกรรมการ ที่เปิดเผยในแบบแสดงรายการประจำปี (แบบ 56-1) แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

12. ขนาดธุรกิจที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อคณะกรรมการที่เปิดเผยในแบบแสดงรายการประจำปี (แบบ 56-1) แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

13. ขนาดธุรกิจที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อระบบการควบคุมและการตรวจสอบภายใน ที่เปิดเผยในแบบแสดงรายการประจำปี (แบบ 56-1) แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

14. ขนาดธุรกิจที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อรายงานของคณะกรรมการ ที่เปิดเผยในแบบแสดงรายการประจำปี (แบบ 56-1) แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

15. ขนาดธุรกิจที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์กับผู้ลงทุน ที่เปิดเผยในแบบแสดงรายการประจำปี (แบบ 56-1) แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 9 : การวิเคราะห์โครงสร้างของธุรกิจมีอิทธิพลต่อการกำกับดูแลกิจการที่ดี จำแนกตามประเภทธุรกิจ

ประเภทธุรกิจ	Mean	S.D	df	F	Sig.
ข้อ 1 นโยบายเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการที่ดี					
กลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร	4.83	0.29	4,31	0.74	0.57
กลุ่มแฟชั่นและออกแบบ	4.50	0.29			
กลุ่มชิ้นส่วนยานยนต์	4.50	0.00			
กลุ่มเทคโนโลยีและซอฟต์แวร์	4.75	0.29			
กลุ่มอื่น	4.45	0.54			
รวม	4.53	0.45			
ข้อ 2 สิทธิของผู้ถือหุ้น					
กลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร	2.00	0.87	4,31	2.41	0.07
กลุ่มแฟชั่นและออกแบบ	2.21	0.74			
กลุ่มชิ้นส่วนยานยนต์	1.38	0.18			
กลุ่มเทคโนโลยีและซอฟต์แวร์	3.25	0.20			
กลุ่มอื่น	2.38	0.83			
รวม	2.35	0.82			

ตาราง 9 (ต่อ)

ประเภทธุรกิจ	Mean	S.D	df	F	Sig.
ข้อ 3 สิทธิของผู้มีส่วนได้เสีย					
กลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร	3.33	0.33	4,31	1.43	0.25
กลุ่มแฟชั่นและออกแบบ	3.57	0.42			
กลุ่มชิ้นส่วนยานยนต์	3.17	0.71			
กลุ่มเทคโนโลยีและซอฟต์แวร์	3.75	0.17			
กลุ่มอื่น	3.72	0.41			
รวม	3.63	0.41			
ข้อ 4 การประชุมผู้ถือหุ้น					
กลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร	4.00	0.33	4,31	0.21	0.93
กลุ่มแฟชั่นและออกแบบ	4.14	0.33			
กลุ่มชิ้นส่วนยานยนต์	4.33	0.94			
กลุ่มเทคโนโลยีและซอฟต์แวร์	3.83	0.58			
กลุ่มอื่น	4.05	0.80			
รวม	4.06	0.66			
ข้อ 5 ภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์					
กลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร	2.33	0.58	4,31	2.26	0.08
กลุ่มแฟชั่นและออกแบบ	2.21	0.57			
กลุ่มชิ้นส่วนยานยนต์	1.75	0.35			
กลุ่มเทคโนโลยีและซอฟต์แวร์	2.88	1.03			
กลุ่มอื่น	2.18	0.29			
รวม	2.25	0.53			
ข้อ 6 ความขัดแย้งทางผลประโยชน์					
กลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร	3.83	0.29	4,31	0.71	0.59
กลุ่มแฟชั่นและออกแบบ	4.21	0.27			
กลุ่มชิ้นส่วนยานยนต์	3.75	0.35			
กลุ่มเทคโนโลยีและซอฟต์แวร์	4.00	0.41			
กลุ่มอื่น	3.98	0.50			
รวม	4.00	0.43			
ข้อ 7 จริยธรรมธุรกิจ					
กลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร	4.00	0.00	4,31	0.27	0.90

ตาราง 9 (ต่อ)

ประเภทธุรกิจ	Mean	S.D	df	F	Sig.
กลุ่มแฟชั่นและออกแบบ	3.64	0.48			
กลุ่มชิ้นส่วนยานยนต์	3.50	0.00			
กลุ่มเทคโนโลยีและซอฟต์แวร์	3.88	0.63			
กลุ่มอื่น	3.80	0.77			
รวม	3.78	0.64			
ข้อ 8 การถ่วงดุลของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร					
กลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร	4.67	0.29	4,31	0.73	0.58
กลุ่มแฟชั่นและออกแบบ	4.29	0.39			
กลุ่มชิ้นส่วนยานยนต์	4.00	0.71			
กลุ่มเทคโนโลยีและซอฟต์แวร์	4.50	0.41			
กลุ่มอื่น	4.33	0.52			
รวม	4.35	0.48			
ข้อ9 การรวมหรือแยกตำแหน่ง					
กลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร	3.33	1.15	4,31	0.79	0.54
กลุ่มแฟชั่นและออกแบบ	3.07	1.24			
กลุ่มชิ้นส่วนยานยนต์	2.25	0.35			
กลุ่มเทคโนโลยีและซอฟต์แวร์	3.88	1.93			
กลุ่มอื่น	3.53	1.08			
รวม	3.39	1.20			
ข้อ10 ค่าตอบแทนของกรรมการและผู้บริหาร					
กลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร	4.33	0.58	4,31	1.99	0.12
กลุ่มแฟชั่นและออกแบบ	3.71	0.57			
กลุ่มชิ้นส่วนยานยนต์	3.50	0.00			
กลุ่มเทคโนโลยีและซอฟต์แวร์	4.13	0.48			
กลุ่มอื่น	3.95	0.32			
รวม	3.93	0.43			
ข้อ11 การประชุมคณะกรรมการ					
กลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร	4.67	0.29	4,31	0.30	0.87
กลุ่มแฟชั่นและออกแบบ	4.57	0.35			

ตาราง 9 (ต่อ)

ประเภทธุรกิจ	Mean	S.D	df	F	Sig.
กลุ่มชิ้นส่วนยานยนต์	4.50	0.00			
กลุ่มเทคโนโลยีและซอฟต์แวร์	4.38	0.25			
กลุ่มอื่น	4.58	0.44			
รวม	4.56	0.37			
ข้อ12 คณะอนุกรรมการ					
กลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร	4.33	0.58	4,31	1.35	0.27
กลุ่มแฟชั่นและออกแบบ	3.76	0.37			
กลุ่มชิ้นส่วนยานยนต์	3.83	0.24			
กลุ่มเทคโนโลยีและซอฟต์แวร์	3.17	1.45			
รวม	3.81	0.70			
ข้อ13 ระบบการควบคุมและการตรวจสอบภายใน					
กลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร	4.33	0.33	4,31	1.50	0.23
กลุ่มแฟชั่นและออกแบบ	3.76	0.42			
กลุ่มชิ้นส่วนยานยนต์	3.83	0.24			
กลุ่มเทคโนโลยีและซอฟต์แวร์	4.17	0.19			
กลุ่มอื่น	4.02	0.41			
รวม	4.00	0.40			
ข้อ14 รายงานของคณะกรรมการ					
กลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร	3.83	0.29	4,31	1.28	0.30
กลุ่มแฟชั่นและออกแบบ	4.00	0.50			
กลุ่มชิ้นส่วนยานยนต์	3.50	0.71			
กลุ่มเทคโนโลยีและซอฟต์แวร์	3.50	0.71			
กลุ่มอื่น	3.85	0.29			
รวม	3.82	0.42			
ข้อ15 ความสัมพันธ์กับผู้ลงทุน					
กลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร	4.67	0.29	4,31	0.68	0.61
กลุ่มแฟชั่นและออกแบบ	4.57	0.35			
กลุ่มชิ้นส่วนยานยนต์	4.75	0.35			
กลุ่มเทคโนโลยีและซอฟต์แวร์	4.38	0.25			
กลุ่มอื่น	4.53	0.30			
รวม	4.54	0.30			

จากตาราง 9 พบว่าโครงสร้างของธุรกิจมีอิทธิพลต่อการกำกับดูแลกิจการที่ดี ตามแบบแสดงรายการประจำปี (แบบ 56-1) ที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ จำนวน 36 บริษัท

1. ประเภทธุรกิจที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อนโยบายเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการที่เปิดเผยในรูปแบบแสดงรายการประจำปี (แบบ 56-1) แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

2. ประเภทธุรกิจที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อสิทธิของผู้ถือหุ้นที่เปิดเผยในรูปแบบแสดงรายการประจำปี (แบบ 56-1) แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

3. ประเภทธุรกิจที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อสิทธิของผู้มีส่วนได้เสีย ที่เปิดเผยในรูปแบบแสดงรายการประจำปี (แบบ 56-1) แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

4. ประเภทธุรกิจที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อการประชุมผู้ถือหุ้น ที่เปิดเผยในรูปแบบแสดงรายการประจำปี (แบบ 56-1) แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

5. ประเภทธุรกิจที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ ที่เปิดเผยในรูปแบบแสดงรายการประจำปี (แบบ 56-1) แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

6. ประเภทธุรกิจที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อความขัดแย้งทางประโยชน์ ที่เปิดเผยในรูปแบบแสดงรายการประจำปี (แบบ 56-1) แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

7. ประเภทธุรกิจที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อจริยธรรมธุรกิจ ที่เปิดเผยในรูปแบบแสดงรายการประจำปี (แบบ 56-1) แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

8. ประเภทธุรกิจที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อการถ่วงดุลของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร ที่เปิดเผยในรูปแบบแสดงรายการประจำปี (แบบ 56-1) แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

9. ประเภทธุรกิจที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อการรวมหรือแยกตำแหน่ง ที่เปิดเผยในรูปแบบแสดงรายการประจำปี (แบบ 56-1) แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

10. ประเภทธุรกิจที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อค่าตอบแทนของกรรมการและผู้บริหาร แตกต่างกัน ที่เปิดเผยในรูปแบบแสดงรายการประจำปี (แบบ 56-1) แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

11. ประเภทธุรกิจที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อการประชุมคณะกรรมการ ที่เปิดเผยในรูปแบบแสดงรายการประจำปี (แบบ 56-1) แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

12. ประเภทธุรกิจที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อคณะกรรมการ ที่เปิดเผยในรูปแบบแสดงรายการประจำปี (แบบ 56-1) แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

13. ประเภทธุรกิจที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อระบบการควบคุมและการตรวจสอบภายใน ที่เปิดเผยในรูปแบบแสดงรายการประจำปี (แบบ 56-1) อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

14. ประเภทธุรกิจที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อรายงานของคณะกรรมการ ที่เปิดเผยในรูปแบบแสดงรายการประจำปี (แบบ 56-1) แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

15. ประเภทธุรกิจที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์กับผู้ลงทุน ที่เปิดเผยในรูปแบบแสดงรายการประจำปี (แบบ 56-1) แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์โครงสร้างของหน่วยตรวจสอบภายในมีอิทธิพลต่อการกำกับดูแลกิจการที่ดี
ตาราง 10 : ค่าสถิติการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างหน่วยตรวจสอบภายในกับหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี

ลักษณะการทำงาน	Mean	S.D	df	t	Sig (2-tailed)
ข้อ 1 นโยบายเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการที่ดี					
			34	0.23	0.82
บุคลากรภายใน	4.54	0.51			
บุคลากรภายนอก	4.50	0.24			
ข้อ 2 สิทธิของผู้ถือหุ้น					
			34	-1.23	0.23
บุคลากรภายใน	2.25	0.83			
บุคลากรภายนอก	2.63	0.78			
ข้อ 3 สิทธิของผู้มีส่วนได้เสีย					
			34	-0.93	0.36
บุคลากรภายใน	3.59	0.44			
บุคลากรภายนอก	3.73	0.34			
ข้อ 4 การประชุมผู้ถือหุ้น					
			34	-0.25	0.81
บุคลากรภายใน	4.04	0.77			
บุคลากรภายนอก	4.10	0.27			
ข้อ 5 ภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์					
			34	0.00	1.00
บุคลากรภายใน	2.25	0.53			
บุคลากรภายนอก	2.25	0.54			

ตาราง 10 (ต่อ)

ลักษณะการทำงาน	Mean	S.D	df	t	Sig (2-tailed)
ข้อ 6 ความขัดแย้งทางผลประโยชน์					
			34	-0.43	0.67
บุคลากรภายใน	3.98	0.44			
บุคลากรภายนอก	4.05	0.44			
ข้อ 7 จริยธรรมธุรกิจ					
			34	0.16	0.87
บุคลากรภายใน	3.79	0.70			
บุคลากรภายนอก	3.75	0.49			
ข้อ 8 การถ่วงดุลของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร					
			34	0.37	0.72
บุคลากรภายใน	4.37	0.52			
บุคลากรภายนอก	4.30	0.35			
ข้อ 9 การรวมหรือแยกตำแหน่ง					
			34	-2.35	0.02
บุคลากรภายใน	3.12	1.28			
บุคลากรภายนอก	4.10	0.46			
ข้อ 10 ค่าตอบแทนของกรรมการและผู้บริหาร					
			34	0.69	0.50
บุคลากรภายใน	3.96	0.47			
บุคลากรภายนอก	3.85	0.34			
ข้อ 11 การประชุมคณะกรรมการ					
			34	0.05	0.96
บุคลากรภายใน	4.56	0.38			
บุคลากรภายนอก	4.55	0.37			
ข้อ 12 คณะอนุกรรมการ					
			34	-0.67	0.51
บุคลากรภายใน	3.76	0.74			
บุคลากรภายนอก	3.93	0.60			

ตาราง 10 (ต่อ)

ลักษณะการทำงาน	Mean	S.D	df	t	Sig (2-tailed)
ข้อ 13 ระบบการควบคุมและการตรวจสอบภายใน					
			34	0.00	1.00
บุคลากรภายใน	4.00	0.45			
บุคลากรภายนอก	4.00	0.22			
ข้อ 14 รายงานของคณะกรรมการ					
			34	-0.27	0.79
บุคลากรภายใน	3.81	0.45			
บุคลากรภายนอก	3.85	0.34			
ข้อ 15 ความสัมพันธ์กับผู้ลงทุน					
			34	1.13	0.26
บุคลากรภายใน	4.58	0.31			
บุคลากรภายนอก	4.45	0.28			

จากตาราง 10 พบว่าข้อมูลที่เป็นประเภทรูขี้อยู่มีอิทธิพลต่อการกำกับดูแลกิจการที่ดี ที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ จำนวน 36 บริษัท จำแนกตามลักษณะการทำงาน ดังนี้

1. ลักษณะการทำงานที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อนโยบายเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการที่เปิดเผยในแบบแสดงรายการประจำปี (แบบ 56-1) แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05
2. ลักษณะการทำงานที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อสิทธิของผู้ถือหุ้นที่เปิดเผยในแบบแสดงรายการประจำปี (แบบ 56-1) แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05
3. ลักษณะการทำงานที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อสิทธิของผู้มีส่วนได้เสีย ที่เปิดเผยในแบบแสดงรายการประจำปี (แบบ 56-1) แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05
4. ลักษณะการทำงานที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อการประชุมผู้ถือหุ้น ที่เปิดเผยในแบบแสดงรายการประจำปี (แบบ 56-1) แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05
5. ลักษณะการทำงานที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ ที่เปิดเผยในแบบแสดงรายการประจำปี (แบบ 56-1) แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05
6. ลักษณะการทำงานที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อความขัดแย้งทางประโยชน์ ที่เปิดเผยในแบบแสดงรายการประจำปี (แบบ 56-1) แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05
7. ลักษณะการทำงานที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อจริยธรรมธุรกิจ ที่เปิดเผยในแบบแสดงรายการประจำปี (แบบ 56-1) แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

8. ลักษณะการทำงานที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อการถ่วงดุลของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร ที่เปิดเผยในแบบแสดงรายการประจำปี (แบบ 56-1) แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

9. ลักษณะการทำงานที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อการรวมหรือแยกตำแหน่ง ที่เปิดเผยในแบบแสดงรายการประจำปี (แบบ 56-1) แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

10. ลักษณะการทำงานที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อค่าตอบแทนของกรรมการและผู้บริหาร แตกต่างกัน ที่เปิดเผยในแบบแสดงรายการประจำปี (แบบ 56-1) แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

11. ลักษณะการทำงานที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อการประชุมคณะกรรมการ ที่เปิดเผยในแบบแสดงรายการประจำปี (แบบ 56-1) แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

12. ลักษณะการทำงานที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อคณะกรรมการที่เปิดเผยในแบบแสดงรายการประจำปี (แบบ 56-1) แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

13. ลักษณะการทำงานที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อระบบการควบคุมและการตรวจสอบภายใน ที่เปิดเผยในแบบแสดงรายการประจำปี (แบบ 56-1) แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

14. ลักษณะการทำงานที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อรายงานของคณะกรรมการ ที่เปิดเผยในแบบแสดงรายการประจำปี (แบบ 56-1) แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

15. ลักษณะการทำงานที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์กับผู้ลงทุน ที่เปิดเผยในแบบแสดงรายการประจำปี (แบบ 56-1) แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 11 : การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการทำกับดูแลกิจการที่ดี

Correlations															
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
1 นโยบายเกี่ยวกับการ															
Pearson	1	0.25	-0.36*	0.54**	0.12	0.22	0.70**	-0.05	0.33	-0.03	-0.05	0.08	0.62**	-0.01	0.15
ทำกับดูแลกิจการ															
Sig. (2-tailed)		0.14	0.03	0.00	0.48	0.19	0.00	0.79	0.05	0.88	0.76	0.65	0.00	0.95	0.38
N	36	36	36	36	36	36	36	36	36	36	36	36	36	36	36
2 สิทธิของผู้ถือหุ้น															
Pearson	0.25	1	-0.11	-0.02	0.23	0.42*	0.30	-0.07	0.47**	0.14	-0.12	0.04	0.28	0.03	-0.22
Sig. (2-tailed)	0.14		0.53	0.91	0.17	0.01	0.08	0.70	0.00	0.41	0.47	0.80	0.10	0.88	0.20
N	36	36	36	36	36	36	36	36	36	36	36	36	36	36	36
3 สิทธิของผู้มีส่วนได้เสีย															
Pearson	-0.36*	-0.11	1	-0.48**	-0.04	-0.05	-0.30	-0.01	-0.11	-0.02	0.01	-0.08	-0.39*	0.24	-0.18
Sig. (2-tailed)	0.03	0.53		0.00	0.80	0.76	0.07	0.98	0.54	0.93	0.94	0.64	0.02	0.16	0.30
N	36	36	36	36	36	36	36	36	36	36	36	36	36	36	36
4 การประชุมผู้ถือหุ้น															
Pearson	0.54**	-0.02	-0.48**	1	-0.30	0.23	0.57**	-0.17	0.02	-0.33*	-0.11	0.18	0.38*	-0.07	0.25
Sig. (2-tailed)	0.00	0.91	0.00		0.08	0.17	0.00	0.33	0.91	0.05	0.53	0.29	0.02	0.70	0.14
N	36	36	36	36	36	36	36	36	36	36	36	36	36	36	36
5 ภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์															
Pearson	0.12	0.23	-0.04	-0.30	1	-0.09	-0.02	0.27	0.16	0.55**	0.07	-0.33	0.20	-0.34*	-0.02
Sig. (2-tailed)	0.48	0.17	0.80	0.08		0.59	0.90	0.11	0.36	0.00	0.68	0.05	0.23	0.04	0.90
N	36	36	36	36	36	36	36	36	36	36	36	36	36	36	36
6 ความขัดแย้งทาง															
Pearson	0.22	0.42*	-0.05	0.23	-0.09	1	0.29	-0.17	0.37*	-0.08	-0.04	0.11	0.25	0.04	-0.06
ประโยชน์	0.19	0.01	0.76	0.17	0.59		0.09	0.31	0.03	0.66	0.80	0.52	0.14	0.82	0.75
Sig. (2-tailed)															
N	36	36	36	36	36	36	36	36	36	36	36	36	36	36	36
7 จริยธรรมธุรกิจ															
Pearson	0.70**	0.30	-0.30	0.57**	-0.02	0.29	1	-0.12	0.29	-0.19	-0.10	0.10	0.75**	-0.13	-0.03
Sig. (2-tailed)	0.00	0.08	0.07	0.00	0.90	0.09		0.50	0.09	0.28	0.58	0.55	0.00	0.46	0.89
N	36	36	36	36	36	36	36	36	36	36	36	36	36	36	36

ตาราง 11 (ต่อ)

Correlations															
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
15 ความสัมพันธ์กับผู้ลงทุน															
	Pearson	0.15	-0.22	-0.18	0.25	-0.02	-0.06	0.44**	-0.13	0.08	0.55**	0.11	0.04	-0.17	1
	Sig. (2-tailed)	0.38	0.20	0.30	0.14	0.90	0.75	0.89	0.01	0.47	0.65	0.00	0.54	0.82	0.33
N	36	36	36	36	36	36	36	36	36	36	36	36	36	36	36

** . Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

*. Correlation is significant at the 0.05 level (2-tailed).

หมายเหตุ

- 1 หมายถึง นโยบายเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการ
- 2 หมายถึง สิทธิของผู้ถือหุ้น
- 3 หมายถึง สิทธิของผู้มีส่วนได้เสีย
- 4 หมายถึง การประชุมผู้ถือหุ้น
- 5 หมายถึง ภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์
- 6 หมายถึง ความชัดเจนทางประโยชน์
- 7 หมายถึง จริยธรรมธุรกิจ
- 8 หมายถึง การตรวจสอบของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร
- 9 หมายถึง การรวมหรือแยกตำแหน่ง
- 10 หมายถึง ค่าตอบแทนของกรรมการและผู้บริหาร
- 11 หมายถึง การประชุมคณะกรรมการและผู้บริหาร
- 12 หมายถึง คณะกรรมการ
- 13 หมายถึง ระบบการควบคุมและการตรวจสอบภายใน
- 14 หมายถึง รายงานของคณะกรรมการ
- 15 หมายถึง ความสัมพันธ์กับผู้ลงทุน

จากตาราง 11 พบว่า การกำกับดูแลกิจการที่ดีมีความสัมพันธ์กับตัวแปรอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

1. การประชุมผู้ถือหุ้น ไม่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรอื่น ในระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 สามารถสรุปได้ว่า การประชุมผู้ถือหุ้นเป็นส่วนหนึ่งของสิทธิของผู้ถือหุ้น ไม่มีความสัมพันธ์กับการกำกับดูแลกิจการที่ดี

2. จริยธรรมธุรกิจ ไม่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรอื่น ในระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 สามารถสรุปได้ว่า จริยธรรมธุรกิจ เป็นส่วนหนึ่งของบทบาทของผู้มีส่วนได้เสีย ไม่มีความสัมพันธ์กับการกำกับดูแลกิจการที่ดี

3. การถ่วงดุลของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร ไม่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรอื่น ในระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 สามารถสรุปได้ว่า การถ่วงดุลของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร ไม่มีความสัมพันธ์กับการกำกับดูแลกิจการที่ดี

4. การรวมหรือแยกตำแหน่ง ไม่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรอื่น ในระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 สามารถสรุปได้ว่า การรวมหรือแยกตำแหน่ง ไม่มีความสัมพันธ์กับการกำกับดูแลกิจการที่ดี

5. ค่าตอบแทนของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร ไม่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรอื่น ในระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 สามารถสรุปได้ว่า ค่าตอบแทนของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร ไม่มีความสัมพันธ์กับการกำกับดูแลกิจการที่ดี

6. การประชุมคณะกรรมการ ไม่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรอื่น ในระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 สามารถสรุปได้ว่า การประชุมคณะกรรมการ ไม่มีความสัมพันธ์กับการกำกับดูแลกิจการที่ดี

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษา “การกำกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย” โดยศึกษาเฉพาะบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (mai) ข้อมูล ณ วันที่ 31 พฤษภาคม 2549 และนำมาวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามการปฏิบัติตามหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการกำกับดูแลกิจการที่ดี ดังต่อไปนี้

สังเขปความมุ่งหมาย สมมติฐาน และวิธีการดำเนินการวิจัย

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาโครงสร้างของธุรกิจ ที่มีผลต่อการกำกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (mai)
2. เพื่อศึกษาโครงสร้างของหน่วยตรวจสอบภายใน ที่มีผลต่อการกำกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (mai)

สมมติฐานการวิจัย

1. โครงสร้างของธุรกิจที่แตกต่างกันที่มีผลทำให้การกำกับดูแลกิจการที่ดีแตกต่างกัน
 - 1.1 ขนาดของธุรกิจที่แตกต่างกันมีผลทำให้การกำกับดูแลกิจการที่ดีแตกต่างกัน
 - 1.2 ประเภทธุรกิจที่แตกต่างกันมีผลทำให้การกำกับดูแลกิจการที่ดีแตกต่างกัน
2. ความคิดเห็นที่ความแตกต่างกันระหว่างบุคลากรตรวจสอบภายในกับบุคลากรตรวจสอบภายนอก เกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการที่ดี
3. มีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่เป็นองค์ประกอบของการกำกับดูแลกิจการที่ดี

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลไปวิเคราะห์โดยเครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for Social Science Version) ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานโดยใช้การคำนวณ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. วิเคราะห์โครงสร้างของธุรกิจมีอิทธิพลต่อการกำกับดูแลกิจการที่ดี
3. วิเคราะห์โครงสร้างของหน่วยตรวจสอบภายในมีอิทธิพลต่อการกำกับดูแลกิจการที่ดี
4. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการที่ดี

สรุปผลการวิจัย

ผลจากการศึกษาวิจัย “การกำกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย” สรุปได้ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา ได้แก่

1. ข้อมูลทั่วไปคุณสมบัติส่วนบุคคล

จากผลการวิจัยแบบสอบถามของคณะกรรมการบริหารและผู้ตรวจสอบภายใน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย มีอายุ ระหว่าง 31 – 35 ปี รองลงมาอายุ 46 ปีขึ้นไป ระดับการศึกษาสูงสุดคือระดับปริญญาตรี รองลงมาคือสูงกว่าปริญญาตรี สาขาวิชาที่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี มากที่สุดการบัญชี รองลงมาคือสาขาการบริหารตำแหน่งงาน มีมากที่สุด คือ ผู้ตรวจสอบภายใน รองลงมาคือคณะกรรมการบริหาร ประสบการณ์ในวิชาชีพตรวจสอบภายใน มีมากที่สุด คือ ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5 ปี รองลงมา มีประสบการณ์ 6 – 10 ปี

ส่วนที่ 2 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมานเพื่อทดสอบสมมติฐาน

ตอนที่ 1 แบบสอบถามคณะกรรมการบริหารและผู้ตรวจสอบภายใน

สมมติฐานที่ 1 วิเคราะห์โครงสร้างของธุรกิจ โครงสร้างของหน่วยตรวจสอบภายใน มีอิทธิพลต่อการกำกับดูแลกิจการที่ดี จากการศึกษาสามารถสรุปได้เป็น 2 กลุ่มดังนี้

1. โครงสร้างของธุรกิจที่ทำให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายการกำกับดูแลกิจการแตกต่างกัน ได้แก่ ประเภทธุรกิจ
2. โครงสร้างของธุรกิจ ที่ทำให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับสิทธิของผู้ถือหุ้นแตกต่างกัน ได้แก่ ประเภทธุรกิจ
3. โครงสร้างของธุรกิจ ที่ทำให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับสิทธิของผู้มีส่วนได้เสียแตกต่างกัน ได้แก่ ประเภทธุรกิจ
4. โครงสร้างของธุรกิจ ที่ทำให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการประชุมผู้ถือหุ้นแตกต่างกัน ได้แก่ ประเภทธุรกิจ
5. โครงสร้างของธุรกิจ ที่ทำให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์แตกต่างกัน ได้แก่ ประเภทธุรกิจ

6. โครงสร้างของธุรกิจ ที่ทำให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับความขัดแย้งทางประโยชน์ แตกต่างกันได้แก่ ประเภทธุรกิจ

7. โครงสร้างของธุรกิจ ที่ทำให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับจริยธรรมธุรกิจแตกต่างกัน ได้แก่ ขนาดของธุรกิจ ประเภทธุรกิจ

8. โครงสร้างของธุรกิจ ที่ทำให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการถ่วงดุลของกรรมการที่ไม่เป็น ผู้บริหารแตกต่างกัน ได้แก่ ขนาดของธุรกิจ ประเภทธุรกิจ

9. โครงสร้างของธุรกิจ ที่ทำให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการรวมหรือแยกตำแหน่งแตกต่างกัน ได้แก่ ขนาดของธุรกิจ ประเภทธุรกิจ

10. โครงสร้างของธุรกิจ ที่ทำให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับค่าตอบแทนของกรรมการและ ผู้บริหารแตกต่างกัน ได้แก่ ประเภทธุรกิจ

11. โครงสร้างของธุรกิจ ที่ทำให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการประชุมคณะกรรมการแตกต่างกัน ได้แก่ ขนาดของธุรกิจ ประเภทธุรกิจ

12. โครงสร้างของธุรกิจ ที่ทำให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับคณะกรรมการแตกต่างกัน ได้แก่ ประเภทธุรกิจ

13. โครงสร้างของธุรกิจ ที่ทำให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับระบบการควบคุมและการ ตรวจสอบภายในแตกต่างกัน ได้แก่ ประเภทธุรกิจ

14. โครงสร้างของธุรกิจ ที่ทำให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับรายงานของคณะกรรมการ แตกต่างกันได้แก่ ประเภทธุรกิจ

15. โครงสร้างของธุรกิจ ที่ทำให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสัมพันธ์กับผู้ลงทุนแตกต่างกัน ได้แก่ ประเภทธุรกิจ

โดยสามารถสรุปเป็นตารางได้ดังนี้

โครงสร้างของธุรกิจ	หลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี														
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
ขนาดของธุรกิจ	-	-	-	-	-	-	/	/	/	-	/	-	-	-	
ประเภทธุรกิจ	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
รวม	1	1	1	1	1	1	2	2	2	1	2	1	1	1	1

สมมติฐานที่ 2 วิเคราะห์ความคิดเห็นของคณะกรรมการบริหารและผู้ตรวจสอบภายใน ต่อโครงสร้างของหน่วยตรวจสอบภายในที่เป็นบุคลากรภายในและบุคลากรภายนอก มีอิทธิพลต่อการกำกับดูแลกิจการที่ดี จากการศึกษาพบว่า โครงสร้างหน่วยตรวจสอบภายในที่มีบุคลากรเป็นพนักงานภายในบริษัทกับบุคคลภายนอกบริษัท มีความคิดเห็นต่อนโยบายเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการ การประชุมผู้ถือหุ้น ภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ ความขัดแย้งทางประโยชน์ การถ่วงดุลของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร การรวมหรือแยกตำแหน่ง ค่าตอบแทนของกรรมการและผู้บริหาร การรวมหรือแยกตำแหน่ง ค่าตอบแทนของกรรมการและผู้บริหาร การรวมหรือแยกตำแหน่ง ค่าตอบแทนของกรรมการและผู้บริหาร การประชุมคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ รายงานของคณะกรรมการ ความสัมพันธ์กับผู้ลงทุน ไม่แตกต่างกัน แต่คณะกรรมการบริหารและผู้ตรวจสอบภายใน มีความคิดเห็นแตกต่างกัน มีการเปิดเผยข้อมูลของแต่ละบริษัทแตกต่างกันในเรื่อง สิทธิของผู้ถือหุ้น สิทธิของผู้มีส่วนได้เสีย จริยธรรมธุรกิจ ระบบการควบคุมและการตรวจสอบภายใน ซึ่งแตกต่างกันไม่มากนัก สามารถสรุปเป็นตารางได้ ดังนี้

โครงสร้างของ หน่วยตรวจสอบภายใน	หลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี														
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
บุคลากรภายใน	มากที่สุด	มาก	มาก	มากที่สุด	มาก	มากที่สุด	มาก	มากที่สุด	มากที่สุด	มากที่สุด	มากที่สุด	มากที่สุด	มาก	มากที่สุด	มากที่สุด
บุคลากรภายนอก	มากที่สุด	มากที่สุด	มากที่สุด	มากที่สุด	มาก	มากที่สุด	มากที่สุด	มากที่สุด	มากที่สุด	มากที่สุด	มากที่สุด	มากที่สุด	มากที่สุด	มากที่สุด	มากที่สุด

หมายเหตุ

- 1 หมายถึง นโยบายเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการ
- 2 หมายถึง สิทธิของผู้ถือหุ้น
- 3 หมายถึง สิทธิของผู้มีส่วนได้เสีย
- 4 หมายถึง การประชุมผู้ถือหุ้น
- 5 หมายถึง ภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์
- 6 หมายถึง ความขัดแย้งทางประโยชน์
- 7 หมายถึง จริยธรรมธุรกิจ
- 8 หมายถึง การถ่วงดุลของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร
- 9 หมายถึง การรวมหรือแยกตำแหน่ง
- 10 หมายถึง ค่าตอบแทนของกรรมการและผู้บริหาร
- 11 หมายถึง การประชุมคณะกรรมการและผู้บริหาร
- 12 หมายถึง คณะอนุกรรมการ
- 13 หมายถึง ระบบการควบคุมและการตรวจสอบภายใน
- 14 หมายถึง รายงานของคณะกรรมการ

15 หมายถึง ความสัมพันธ์กับผู้ลงทุน

วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการกำกับดูแลกิจการที่ดี

1. นโยบายเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการ มีความสัมพันธ์กับความขัดแย้งทางผลประโยชน์ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ สิทธิของผู้ถือหุ้น สิทธิของผู้มีส่วนได้เสีย การถ่วงดุลของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร ค่าตอบแทนของกรรมการและผู้บริหาร การประชุมคณะกรรมการ ระบบการควบคุมและการตรวจสอบภายใน รายงานคณะกรรมการ และความสัมพันธ์กับผู้ลงทุนในระดับมาก

2. สิทธิของผู้ถือหุ้น มีความสัมพันธ์กับความขัดแย้งทางผลประโยชน์ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ นโยบายเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการ สิทธิของผู้มีส่วนได้เสีย การประชุมผู้ถือหุ้น ระบบการควบคุมและการตรวจสอบภายใน รายงานคณะกรรมการ ในระดับมาก และด้านที่มีความสัมพันธ์ในระดับน้อย คือ จริยธรรมธุรกิจ

3. สิทธิของผู้มีส่วนได้เสีย มีความสัมพันธ์กับนโยบายเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการ สิทธิของผู้ถือหุ้น ความขัดแย้งทางผลประโยชน์ การถ่วงดุลของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร การรวมหรือแยกตำแหน่ง การประชุมคณะกรรมการ ระบบการควบคุมและการตรวจสอบภายใน รายงานคณะกรรมการ และความสัมพันธ์กับผู้ลงทุน

4. การประชุมผู้ถือหุ้นมีความสัมพันธ์กับสิทธิของผู้ถือหุ้น ในระดับมาก และมีความสัมพันธ์ในระดับน้อยคือ จริยธรรมธุรกิจ การรวมหรือแยกตำแหน่ง และคณะกรรมการ และความสัมพันธ์กับผู้ลงทุน และมีความสัมพันธ์ในระดับน้อยที่สุด คือ ภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ ค่าตอบแทนของกรรมการและผู้บริหาร

5. ภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ มีความสัมพันธ์กับค่าตอบแทนของกรรมการและผู้บริหาร และความสัมพันธ์กับผู้ลงทุน ในระดับมาก และมีความสัมพันธ์ในระดับน้อย คือ การรวมหรือแยกตำแหน่ง และคณะกรรมการ และมีความสัมพันธ์ในระดับน้อยที่สุด คือ การประชุมผู้ถือหุ้น และจริยธรรมธุรกิจ

6. ความขัดแย้งทางผลประโยชน์ มีความสัมพันธ์กับนโยบายเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการ และสิทธิของผู้ถือหุ้น รองลงมาคือ สิทธิของผู้มีส่วนได้เสีย การถ่วงดุลของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร ค่าตอบแทนของกรรมการและผู้บริหาร การประชุมคณะกรรมการ ระบบการควบคุมและการตรวจสอบภายใน รายงานคณะกรรมการ และความสัมพันธ์กับผู้ลงทุน และด้านที่มีความสัมพันธ์ในระดับน้อย คือ จริยธรรมธุรกิจ

7. จริยธรรมธุรกิจ มีความสัมพันธ์กับระบบการควบคุมการตรวจสอบภายใน อยู่ในระดับมาก และมีความสัมพันธ์ในระดับน้อยคือ สิทธิของผู้ถือหุ้น การประชุมผู้ถือหุ้น ความขัดแย้งทางผลประโยชน์ และกลุ่มที่มีความสัมพันธ์ในระดับน้อยที่สุดคือ ภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ การถ่วงดุลของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร การรวมหรือแยกตำแหน่ง ค่าตอบแทนของกรรมการ และผู้บริหาร การประชุมคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ และความสัมพันธ์กับผู้ลงทุน

8. การถ่วงดุลของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร มีความสัมพันธ์กับการรวมหรือแยกตำแหน่ง ค่าตอบแทนของกรรมการและผู้บริหาร และความสัมพันธ์กับผู้ลงทุนอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ นโยบายเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการ สิทธิของผู้มีส่วนได้เสีย ความขัดแย้งทางผลประโยชน์ การประชุมคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการและรายงานคณะกรรมการในระดับมาก และด้านที่มีความสัมพันธ์ในระดับน้อยที่สุด คือ จริยธรรมธุรกิจ

9. การรวมหรือแยกตำแหน่ง มีความสัมพันธ์กับการถ่วงดุลของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร และการประชุมคณะกรรมการในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ สิทธิของผู้มีส่วนได้เสีย ค่าตอบแทนของกรรมการและผู้บริหาร และความสัมพันธ์กับผู้ลงทุนในระดับมาก และด้านที่มีความสัมพันธ์ในระดับน้อย คือ การประชุมผู้ถือหุ้น ภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ และกลุ่มที่มีความสัมพันธ์ในระดับน้อยที่สุด คือ จริยธรรมธุรกิจ

10. ค่าตอบแทนของกรรมการและผู้บริหาร มีความสัมพันธ์กับการถ่วงดุลของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร การประชุมคณะกรรมการ และความสัมพันธ์กับผู้ลงทุนในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ นโยบายเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการ ภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ ความขัดแย้งทางผลประโยชน์ การรวมหรือแยกตำแหน่ง คณะอนุกรรมการ และรายงานคณะกรรมการ และด้านที่มีความสัมพันธ์ในระดับน้อยที่สุดคือ การประชุมผู้ถือหุ้น และจริยธรรมธุรกิจ

11. การประชุมคณะกรรมการ มีความสัมพันธ์กับการถ่วงดุลของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร การรวมหรือแยกตำแหน่ง ค่าตอบแทนของกรรมการและผู้บริหาร และความสัมพันธ์กับผู้ลงทุนในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ นโยบายเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการ สิทธิของผู้มีส่วนได้เสีย ความขัดแย้งทางผลประโยชน์ คณะอนุกรรมการ ระบบการควบคุมและการตรวจสอบภายใน และรายงานคณะกรรมการ ด้านที่มีความสัมพันธ์ในระดับน้อย คือ การประชุมผู้ถือหุ้น และด้านที่มีความสัมพันธ์ในระดับน้อยที่สุด คือ จริยธรรมธุรกิจ

12. คณะอนุกรรมการ มีความสัมพันธ์กับรายงานของคณะกรรมการในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ การถ่วงดุลของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร ค่าตอบแทนของกรรมการและผู้บริหาร การประชุมคณะกรรมการ และความสัมพันธ์กับผู้ลงทุน และด้านที่มีความสัมพันธ์ในระดับน้อยคือ

การประชุมผู้ถือหุ้น และภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ และด้านที่มีความสัมพันธ์ในระดับน้อยที่สุด คือ จริยธรรมธุรกิจ

13. ระบบการควบคุมและการตรวจสอบภายใน มีความสัมพันธ์กับนโยบายเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการ สิทธิของผู้ถือหุ้น สิทธิของผู้มีส่วนได้เสีย ความขัดแย้งทางผลประโยชน์ จริยธรรมธุรกิจ การประชุมคณะกรรมการ รายงานคณะกรรมการ และความสัมพันธ์กับผู้ลงทุน

14. รายงานของคณะกรรมการ มีความสัมพันธ์กับคณะกรรมการในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ นโยบายเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการ สิทธิของผู้ถือหุ้น สิทธิของผู้มีส่วนได้เสีย ความขัดแย้งทางผลประโยชน์ การถ่วงดุลของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร ค่าตอบแทนของ กรรมการและผู้บริหาร การประชุมคณะกรรมการ ระบบการควบคุมและการตรวจสอบภายใน และความสัมพันธ์กับผู้ลงทุน

15. ความสัมพันธ์กับผู้ลงทุน มีความสัมพันธ์กับการถ่วงดุลของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร ค่าตอบแทนของกรรมการและผู้บริหาร และการประชุมคณะกรรมการในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ นโยบายเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการ สิทธิของผู้มีส่วนได้เสีย ภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ ความขัดแย้งทางผลประโยชน์ การรวมหรือแยกตำแหน่ง คณะกรรมการ ระบบการควบคุมและการตรวจสอบภายใน และรายงานคณะกรรมการในระดับมาก และความสัมพันธ์ในระดับน้อย คือ การประชุมผู้ถือหุ้น และด้านที่มีความสัมพันธ์ในระดับน้อยที่สุด คือ จริยธรรมธุรกิจ

ตอนที่ 2 แบบแสดงรายการประจำปี (แบบ 56-1)

สมมติฐานที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลที่เปิดเผยในรูปแบบแสดงรายการประจำปี (แบบ 56-1)

โครงสร้างของธุรกิจไม่มีอิทธิพลต่อการกำกับดูแลกิจการที่ดี จากการศึกษาสามารถสรุปเป็นตารางได้ดังนี้

โครงสร้างของธุรกิจ	หลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี														
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
ขนาดของธุรกิจ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
ประเภทธุรกิจ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

สมมติฐานที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลที่เปิดเผยในรูปแบบแสดงรายการประจำปี (แบบ 56-1) ต่อโครงสร้างของหน่วยตรวจสอบภายในที่เป็นบุคลากรภายในและบุคลากรภายนอก มีอิทธิพลต่อ

การกำกับดูแลกิจการที่ดี จากการศึกษาพบว่า มีการเปิดเผยข้อมูลในรูปแบบแสดงรายการประจำปี (แบบ 56-1) โดยเปิดเผยข้อมูลนโยบายเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการ การประชุมผู้ถือหุ้น ภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ ความขัดแย้งทางประโยชน์ การถ่วงดุลของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร การรวมหรือแยกตำแหน่ง ค่าตอบแทนของกรรมการและผู้บริหาร การรวมหรือแยกตำแหน่ง ค่าตอบแทนของกรรมการและผู้บริหาร การรวมหรือแยกตำแหน่ง ค่าตอบแทนของกรรมการและผู้บริหาร การประชุมคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ รายงานของคณะกรรมการ ความสัมพันธ์กับผู้ลงทุน ไม่แตกต่างกัน แต่ข้อมูลที่มีการเปิดเผยในรูปแบบแสดงรายการประจำปี (แบบ 56-1)ในเรื่อง สิทธิของผู้ถือหุ้น สิทธิของผู้มีส่วนได้เสีย จริยธรรมธุรกิจ ระบบการควบคุมและการตรวจสอบภายใน ซึ่งแตกต่างกันไม่มากนัก สามารถสรุปเป็นตารางได้ ดังนี้

โครงสร้างของ หน่วยตรวจสอบภายใน	หลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี														
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
บุคลากรภายใน	มากที่สุด	น้อย	มาก	มาก	น้อย	มาก	มาก	มากที่สุด	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	มาก	มาก	มาก	มากที่สุด
บุคลากรภายนอก	มากที่สุด	ปานกลาง	มาก	มาก	น้อย	มาก	มาก	มากที่สุด	มาก	มาก	มากที่สุด	มาก	มาก	มาก	มากที่สุด

หมายเหตุ

- 1 หมายถึง นโยบายเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการ
- 2 หมายถึง สิทธิของผู้ถือหุ้น
- 3 หมายถึง สิทธิของผู้มีส่วนได้เสีย
- 4 หมายถึง การประชุมผู้ถือหุ้น
- 5 หมายถึง ภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์
- 6 หมายถึง ความขัดแย้งทางประโยชน์
- 7 หมายถึง จริยธรรมธุรกิจ
- 8 หมายถึง การถ่วงดุลของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร
- 9 หมายถึง การรวมหรือแยกตำแหน่ง
- 10 หมายถึง ค่าตอบแทนของกรรมการและผู้บริหาร
- 11 หมายถึง การประชุมคณะกรรมการและผู้บริหาร
- 12 หมายถึง คณะอนุกรรมการ
- 13 หมายถึง ระบบการควบคุมและการตรวจสอบภายใน
- 14 หมายถึง รายงานของคณะกรรมการ
- 15 หมายถึง ความสัมพันธ์กับผู้ลงทุน

วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการกำกับดูแลกิจการที่ดี

1 นโยบายเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการ มีความสัมพันธ์กับจริยธรรมธุรกิจในระดับมากที่สุด และด้านที่มีความสัมพันธ์ในระดับน้อยคือ สิทธิของผู้ถือหุ้น ความขัดแย้งทางผลประโยชน์ จริยธรรมธุรกิจ การรวมหรือแยกตำแหน่ง และด้านที่มีความสัมพันธ์ในระดับน้อยที่สุดคือ ภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ คณะอนุกรรมการ และความสัมพันธ์กับผู้ลงทุน และที่ไม่มีความสัมพันธ์กับนโยบายเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการ ประกอบด้วย สิทธิของผู้มีส่วนได้เสีย การถ่วงดุลของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร ค่าตอบแทนของกรรมการและผู้บริหาร การประชุมคณะกรรมการ

2 สิทธิของผู้ถือหุ้น มีความสัมพันธ์กับนโยบายเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการ ภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ จริยธรรมธุรกิจ ระบบการควบคุมและการตรวจสอบภายในอยู่ในระดับน้อย และด้านที่มีความสัมพันธ์ในระดับน้อยที่สุด คือ ค่าตอบแทนของกรรมการและผู้บริหาร คณะอนุกรรมการ รายงานคณะกรรมการ

3 สิทธิของผู้มีส่วนได้เสีย มีความสัมพันธ์กับรายงานคณะกรรมการในระดับน้อย และด้านที่มีความสัมพันธ์ในระดับน้อยที่สุด คือ การประชุมคณะกรรมการ

4 การประชุมผู้ถือหุ้นมีความสัมพันธ์กับความขัดแย้งทางผลประโยชน์ ระบบการควบคุมและการตรวจสอบภายใน และความสัมพันธ์กับผู้ลงทุนอยู่ในระดับน้อย และด้านที่มีความสัมพันธ์ในระดับน้อยที่สุดคือ การรวมหรือแยกตำแหน่ง

5 ภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ มีความสัมพันธ์กับสิทธิของผู้ถือหุ้น การถ่วงดุลของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร ระบบการควบคุมและการตรวจสอบภายในอยู่ในระดับน้อย และมีความสัมพันธ์ในระดับน้อยที่สุด คือ นโยบายการเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการ การรวมหรือแยกตำแหน่ง การประชุมคณะกรรมการ

6 ความขัดแย้งทางผลประโยชน์ มีความสัมพันธ์กับนโยบายเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการ การประชุมผู้ถือหุ้น จริยธรรมธุรกิจ การรวมหรือแยกตำแหน่ง และระบบการควบคุมและการตรวจสอบภายใน อยู่ในระดับน้อย และด้านที่มีความสัมพันธ์กับคณะอนุกรรมการ และรายงานคณะกรรมการ ในระดับน้อยที่สุด

7 จริยธรรมธุรกิจ มีความสัมพันธ์กับนโยบายเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการ และระบบการควบคุมการตรวจสอบภายในอยู่ในระดับมาก และมีความสัมพันธ์กับสิทธิของผู้ถือหุ้น ความขัดแย้งทางผลประโยชน์ การรวมหรือแยกตำแหน่ง และคณะอนุกรรมการ ในระดับน้อย

8 การถ่วงดุลของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร มีความสัมพันธ์กับการประชุม คณะกรรมการในระดับมาก และด้านที่มีความสัมพันธ์กับภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ ในระดับน้อย และด้านที่มีความสัมพันธ์ในระดับน้อยที่สุด คือ การรวมหรือแยกตำแหน่ง ค่าตอบแทนของ กรรมการและผู้บริหาร คณะอนุกรรมการ ระบบการควบคุมและการตรวจสอบภายใน

9 การรวมหรือแยกตำแหน่ง มีความสัมพันธ์กับนโยบายเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการ ความขัดแย้งทางผลประโยชน์ จริยธรรมธุรกิจ ค่าตอบแทนของกรรมการและผู้บริหาร ระบบการ ควบคุมและการตรวจสอบภายในอยู่ในระดับน้อย และด้านที่มีความสัมพันธ์ในระดับน้อยที่สุด คือ การประชุมผู้ถือหุ้น ภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ การถ่วงดุลของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร

10 ค่าตอบแทนของกรรมการและผู้บริหาร มีความสัมพันธ์กับการรวมหรือแยก ตำแหน่งในระดับน้อย และด้านที่มีความสัมพันธ์ในระดับน้อยที่สุดคือ สิทธิของผู้ถือหุ้น การ ถ่วงดุลของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร การประชุมคณะกรรมการ ระบบการควบคุมและการ ตรวจสอบภายใน

11 การประชุมคณะกรรมการ มีความสัมพันธ์กับการถ่วงดุลของกรรมการที่ไม่เป็น ผู้บริหาร ในระดับมาก และด้านที่มีความสัมพันธ์ในระดับน้อยที่สุดคือ สิทธิของผู้มีส่วนได้เสีย ภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ ค่าตอบแทนของกรรมการและผู้บริหาร ระบบการควบคุมและการ ตรวจสอบภายใน และรายงานคณะกรรมการ

12 คณะอนุกรรมการ มีความสัมพันธ์กับนโยบายเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการ สิทธิ ของผู้ถือหุ้น การประชุมผู้ถือหุ้น ความขัดแย้งทางผลประโยชน์ จริยธรรมธุรกิจ การถ่วงดุลของ กรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร ระบบการควบคุมและการตรวจสอบภายใน และความสัมพันธ์กับผู้ ลงทุน ในระดับน้อยที่สุด

13 ระบบการควบคุมและการตรวจสอบภายใน มีความสัมพันธ์กับนโยบายเกี่ยวกับการ กำกับดูแลกิจการ และจริยธรรมธุรกิจ ในระดับมาก และด้านที่มีความสัมพันธ์ในระดับน้อย คือ สิทธิของผู้ถือหุ้น การประชุมผู้ถือหุ้น ภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ ความขัดแย้งทางผลประโยชน์ การรวมหรือแยกตำแหน่ง และด้านที่มีความสัมพันธ์ในระดับน้อยที่สุด คือ การถ่วงดุลของ กรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร ค่าตอบแทนของกรรมการและผู้บริหาร การประชุมคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ และความสัมพันธ์กับผู้ลงทุน

14 รายงานของคณะกรรมการ มีความสัมพันธ์กับสิทธิของผู้มีส่วนได้เสียในระดับน้อย และด้านที่มีความสัมพันธ์ในระดับน้อยที่สุด คือ สิทธิของผู้ถือหุ้น ความขัดแย้งทางผลประโยชน์

การถ่วงดุลของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร ค่าตอบแทนของกรรมการและผู้บริหาร การประชุม คณะกรรมการ

15 ความสัมพันธ์กับผู้ลงทุน มีความสัมพันธ์กับการประชุมผู้ถือหุ้นในระดับน้อย และด้านที่มีความสัมพันธ์กับนโยบายเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการ ค่าตอบแทนของกรรมการและผู้บริหาร คณะอนุกรรมการ และระบบการควบคุมและการตรวจสอบภายในในระดับน้อยที่สุด

เมื่อเปรียบเทียบข้อมูลทั้งสองส่วนแสดงให้เห็นว่าโครงสร้างธุรกิจมีความสัมพันธ์กับการกำกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (mai) ในด้านจริยธรรมธุรกิจ การถ่วงดุลของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร การรวมหรือแยกตำแหน่ง การประชุม คณะกรรมการยิ่งธุรกิจมีเงินทุนมากเท่าไรการให้ความสำคัญกับการกำกับดูแลกิจการที่ดีก็มากขึ้นเท่านั้น นอกจากนี้โครงสร้างของหน่วยตรวจสอบภายใน ยังมีความสัมพันธ์กับการกำกับดูแลกิจการที่ดีในด้านความขัดแย้งผลประโยชน์ จริยธรรมธุรกิจ และระบบการควบคุมและการตรวจสอบภายใน นั้นแสดงให้เห็นว่าโครงสร้างของหน่วยตรวจสอบภายในยิ่งมีความเป็นอิสระมากก็สามารถทำให้ลดความขัดแย้งผลประโยชน์ จริยธรรมธุรกิจ และระบบการควบคุมและการตรวจสอบภายใน

สรุปผลจากการศึกษาวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการที่ดี จากการวิจัยสามารถสรุปได้ว่า

1. นโยบายเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการ

	หลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี															รวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	
มากที่สุด	/*					/										2
มาก		/	/				-	/		/	/		/-	/	/	9
ปานกลาง				/-	/				/			/				4
น้อย						-										1
น้อยที่สุด																
รวม	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	15

หมายเหตุ / หมายถึง ข้อมูลจากแบบสอบถาม

- หมายถึง ข้อมูลจากแบบแสดงรายการประจำปี (แบบ 56-1)

จากตารางดังกล่าวพบว่า ความขัดแย้งทางประโยชน์มีความสัมพันธ์ในระดับมากที่สุด สิทธิของผู้ถือหุ้น, สิทธิของผู้มีส่วนได้เสีย, จริยธรรมธุรกิจ, การถ่วงดุลของกรรมการที่ไม่เป็น

ผู้บริหาร, ค่าตอบแทนของกรรมการและผู้บริหาร, การประชุมคณะกรรมการ, ระบบการควบคุม และการตรวจสอบภายใน, รายงานของคณะกรรมการและความสัมพันธ์กับผู้ลงทุนมีความสัมพันธ์ในระดับมาก การประชุมผู้ถือหุ้นและภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง จึงสามารถสรุปได้ว่า นโยบายเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการ มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับมาก จึงมีความสอดคล้องกับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2545) ได้กำหนดไว้เรื่อง สิทธิของผู้ถือหุ้น การเปิดเผยข้อมูลและความโปร่งใส และความรับผิดชอบของคณะกรรมการ

2. สิทธิของผู้ถือหุ้น

	หลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี															
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	รวม
มากที่สุด		/*														1
มาก						/	-						/-	/		4
ปานกลาง				-	/			/	/	/	/	/			/	8
น้อย	-		-													2
น้อยที่สุด																
รวม	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	15

หมายเหตุ / หมายถึง ข้อมูลจากแบบสอบถาม

- หมายถึง ข้อมูลจากแบบแสดงรายการประจำปี (แบบ 56-1)

จากตารางดังกล่าวพบว่าความขัดแย้งทางผลประโยชน์, จริยธรรมธุรกิจ, ระบบการควบคุมและการตรวจสอบภายในและรายงานคณะกรรมการ มีความสัมพันธ์ในระดับมาก การประชุมผู้ถือหุ้น, ภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์, การถ่วงดุลของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร, การรวมหรือแยกตำแหน่ง, ค่าตอบแทนของกรรมการและผู้บริหาร, การประชุมคณะกรรมการ และ คณะอนุกรรมการและความสัมพันธ์กับผู้ลงทุน มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง นโยบายเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการและสิทธิของผู้ถือหุ้น มีความสัมพันธ์ในระดับน้อย สามารถสรุปได้ว่า สิทธิของผู้ถือหุ้นมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งไม่สอดคล้องกับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2545) ได้กำหนดไว้ในเรื่องสิทธิของผู้ถือหุ้น ความเท่าเทียมกันของผู้ถือหุ้น

3. สิทธิของผู้มีส่วนได้เสีย

	หลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี															รวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	
มากที่สุด			/*													1
มาก	/	/				/		/	/		/		/	/	/	9
ปานกลาง				/-	/					/		/				4
น้อย							/									1
น้อยที่สุด																
รวม	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	15

หมายเหตุ / หมายถึง ข้อมูลจากแบบสอบถาม

- หมายถึง ข้อมูลจากแบบแสดงรายการประจำปี (แบบ 56-1)

จากตารางดังกล่าวพบว่านโยบายการกำกับดูแลกิจการ,สิทธิของผู้ถือหุ้น,ความขัดแย้งทางผลประโยชน์, การถ่วงดุลของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร,การรวมหรือแยกตำแหน่ง, การประชุมคณะกรรมการ, ระบบการควบคุมและการตรวจสอบภายใน, รายงานคณะกรรมการ และความสัมพันธ์กับผู้ลงทุน มีความสัมพันธ์ในระดับมาก สิทธิของผู้มีส่วนได้เสีย, ภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์, ค่าตอบแทนของกรรมการของผู้บริหาร และคณะอนุกรรมการ มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง จริยธรรมธุรกิจมีความสัมพันธ์ในระดับน้อย สามารถสรุปได้ว่า สิทธิของผู้มีส่วนได้เสียมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2545) ได้กำหนดไว้ในเรื่อง บทบาทของผู้มีส่วนได้เสีย

4. การประชุมผู้ถือหุ้น

	หลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี															รวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	
มากที่สุด				/*												1
มาก		/														1
ปานกลาง	/-		/-			/		/					/	/		6
น้อย					-		/		/	-	/	/			/-	7
น้อยที่สุด																
รวม	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	15

หมายเหตุ / หมายถึง ข้อมูลจากแบบสอบถาม

- หมายถึง ข้อมูลจากแบบแสดงรายการประจำปี (แบบ 56-1)

จากตารางดังกล่าวพบว่า สิทธิของผู้ถือหุ้น มีความสัมพันธ์ในระดับมาก นโยบายเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการ, สิทธิของผู้มีส่วนได้เสีย, ความขัดแย้งทางผลประโยชน์, การถ่วงดุลของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร, ระบบการควบคุมภายในและการตรวจสอบภายใน และรายงานของคณะกรรมการ มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง ภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์, จริยธรรมธุรกิจ, การรวมหรือแยกตำแหน่ง, ค่าตอบแทนของกรรมการของผู้บริหาร, การประชุมคณะกรรมการและผู้บริหาร, คณะอนุกรรมการ และความสัมพันธ์กับผู้ลงทุน มีความสัมพันธ์ในระดับน้อย สามารถสรุปได้ว่า การประชุมผู้ถือหุ้นมีความสัมพันธ์ในระดับน้อย ซึ่งไม่สอดคล้องกับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2545) ได้กำหนดไว้ในเรื่อง สิทธิของผู้ถือหุ้น

5. ภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์

	หลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี															รวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	
มากที่สุด					/*											1
มาก																
ปานกลาง	/	/	/			/		/		-	/		/	/		9
น้อย				-					/			/-				3
น้อยที่สุด							/-								-	2
รวม	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	15

หมายเหตุ / หมายถึง ข้อมูลจากแบบสอบถาม

- หมายถึง ข้อมูลจากแบบแสดงรายการประจำปี (แบบ 56-1)

จากตารางดังกล่าวพบว่า นโยบายเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการ, สิทธิของผู้ถือหุ้น, สิทธิของผู้มีส่วนได้เสีย, ความขัดแย้งทางผลประโยชน์, การถ่วงดุลของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร, ค่าตอบแทนของกรรมการของผู้บริหาร, การประชุมคณะกรรมการ, ระบบการควบคุมและการตรวจสอบภายในและรายงานของคณะกรรมการ มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง การประชุมผู้ถือหุ้น, การรวมหรือแยกตำแหน่ง และคณะอนุกรรมการ มีความสัมพันธ์ในระดับน้อย จริยธรรมธุรกิจและความสัมพันธ์กับผู้ลงทุน มีความสัมพันธ์ในระดับน้อยที่สุด สามารถสรุปได้ว่า ภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2545) ได้กำหนดไว้ในเรื่อง ความรับผิดชอบของคณะกรรมการ

6. ความขัดแย้งทางผลประโยชน์

[illegible]

หมายเหตุ / หมายถึง ข้อมูลจากแบบสอบถาม

- หมายถึง ข้อมูลจากแบบแสดงรายการประจำปี (แบบ 56-1)

จากตารางดังกล่าวพบว่า นโยบายเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการ และสิทธิของผู้ถือหุ้น มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ สิทธิของผู้มีส่วนได้เสีย การถ่วงดุลของ กรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร ค่าตอบแทนของกรรมการและผู้บริหาร การประชุมคณะกรรมการ ระบบการควบคุมและการตรวจสอบภายใน รายงานคณะกรรมการ และความสัมพันธ์กับผู้ลงทุน ที่มีความสัมพันธ์ในระดับมาก การประชุมผู้ถือหุ้น, ภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์, การรวมหรือแยก ตำแหน่ง มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง จริยธรรมธุรกิจ มีความสัมพันธ์ในระดับน้อย สามารถสรุปได้ว่าความขัดแย้งทางผลประโยชน์มีความสัมพันธ์ในระดับมาก ซึ่งตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2545) ได้กำหนดไว้ในเรื่อง การปฏิบัติต่อผู้ถือหุ้นอย่างเท่าเทียมกัน และความรับผิดชอบต่อคณะกรรมการ

7. ឧទាហរណ៍

[illegible]

หมายเหตุ / หมายถึง ข้อมูลจากแบบสอบถาม

- หมายถึง ข้อมูลจากแบบแสดงรายการประจำปี (แบบ 56-1)

จากตารางดังกล่าวพบว่า ระบบการควบคุมการตรวจสอบภายใน มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับมาก นโยบายเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการ, สิทธิของผู้มีส่วนได้เสีย และรายงานของคณะกรรมการ มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง สิทธิของผู้ถือหุ้น มีความสัมพันธ์ในระดับน้อย การประชุมผู้ถือหุ้น, ภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์, ความขัดแย้งทางผลประโยชน์, การถ่วงดุลของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร, การรวมหรือแยกตำแหน่ง, ค่าตอบแทนของกรรมการและผู้บริหาร การประชุมคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ และความสัมพันธ์กับผู้ลงทุน มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับน้อยที่สุด สามารถสรุปได้ว่า จริยธรรมธุรกิจมีความสัมพันธ์ในระดับน้อย ซึ่งไม่สอดคล้องกับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2545) ได้กำหนดไว้ในเรื่อง ความรับผิดชอบของคณะกรรมการ

8. การถ่วงดุลของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร

	หลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี															
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	รวม
มากที่สุด								/*	/				-		/	4
มาก														/		1
ปานกลาง					/											1
น้อย																
น้อยที่สุด	-	-	-	-		-	/-			-	-	-				9
รวม	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	15

หมายเหตุ / หมายถึง ข้อมูลจากแบบสอบถาม

- หมายถึง ข้อมูลจากแบบแสดงรายการประจำปี (แบบ 56-1)

จากตารางดังกล่าวพบว่า การรวมหรือแยกตำแหน่ง ระบบการควบคุมและการตรวจสอบภายใน และความสัมพันธ์กับผู้ลงทุน มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ รายงานของคณะกรรมการ มีความสัมพันธ์ในระดับมาก ภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง นโยบายเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการ, สิทธิของผู้ถือหุ้น, สิทธิของผู้มีส่วนได้เสีย การประชุมผู้ถือหุ้น ความขัดแย้งทางผลประโยชน์ จริยธรรมธุรกิจ ค่าตอบแทนของกรรมการและผู้บริหาร การประชุมคณะกรรมการ และคณะอนุกรรมการ มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับน้อยที่สุด สามารถสรุปได้ว่า การถ่วงดุลของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร มีความสัมพันธ์ใน

ระดับน้อยที่สุด ซึ่งไม่สอดคล้องกับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2545) ได้กำหนดไว้ในเรื่อง ความรับผิดชอบของคณะกรรมการ

9. การรวมหรือแยกตำแหน่ง

	หลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี															รวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	
มากที่สุด								/	/*		/					3
มาก			/							/					/	3
ปานกลาง	/	/-										/	/	/		5
น้อย				/	/	/-	/-									4
น้อยที่สุด																
รวม	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	15

หมายเหตุ / หมายถึง ข้อมูลจากแบบสอบถาม

- หมายถึง ข้อมูลจากแบบแสดงรายการประจำปี (แบบ 56-1)

จากตารางดังกล่าวพบว่า การถ่วงดุลของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร และการประชุม คณะกรรมการมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ สิทธิของผู้มีส่วนได้เสียกับ ค่าตอบแทนของกรรมการและผู้บริหาร และความสัมพันธ์กับผู้ลงทุนมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับ มาก นโยบายเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการ สิทธิของผู้ถือหุ้น คณะอนุกรรมการ ระบบการควบคุม และการตรวจสอบภายใน รายงานของคณะกรรมการ มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง การ ประชุมผู้ถือหุ้น ภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ ความขัดแย้งทางผลประโยชน์ และจริยธรรมธุรกิจ มี ความสัมพันธ์ในระดับน้อย สามารถสรุปได้ว่า การรวมหรือแยกตำแหน่งมีความสัมพันธ์ในระดับ ปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2545) ได้กำหนดไว้ในเรื่อง ความ รับผิดชอบของคณะกรรมการ

10. คำตอบแทนของกรรมการและผู้บริหาร

[illegible]

หมายเหตุ / หมายถึง ข้อมูลจากแบบสอบถาม

- หมายถึง ข้อมูลจากแบบแสดงรายการประจำปี (แบบ 56-1)

จากตารางดังกล่าวพบว่า การถ่วงดุลของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร การประชุม คณะกรรมการ และความสัมพันธ์กับผู้ลงทุนมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ นโยบายเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการ ภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ ความขัดแย้งทางผลประโยชน์ การรวมหรือแยกตำแหน่ง คณะอนุกรรมการ และรายงานคณะกรรมการ มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับมาก สิทธิของผู้ถือหุ้น สิทธิของผู้มีส่วนได้เสีย และระบบการควบคุมและการตรวจสอบ ภายใน มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง การประชุมผู้ถือหุ้น และจริยธรรมธุรกิจ มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับน้อยที่สุด สามารถสรุปได้ว่า ค่าตอบแทนของกรรมการและผู้บริหารมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2545) ได้กำหนดไว้ในเรื่อง การเปิดเผยข้อมูลและความโปร่งใส และความรับผิดชอบของคณะกรรมการ

11. การประชุมคณะกรรมการ

[illegible]

หมายเหตุ / หมายถึง ข้อมูลจากแบบสอบถาม

- หมายถึง ข้อมูลจากแบบแสดงรายการประจำปี (แบบ 56-1)

จากตารางพบว่า การถ่วงดุลของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร มีความสัมพันธ์ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ คณะอนุกรรมการ และความสัมพันธ์กับผู้ลงทุน มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง นโยบายเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการ สิทธิของผู้ถือหุ้น สิทธิของผู้มีส่วนได้เสีย การประชุมผู้ถือหุ้น ภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ ความขัดแย้งทางผลประโยชน์ จริยธรรมธุรกิจ การรวมหรือแยกตำแหน่ง ค่าตอบแทนของกรรมการและผู้บริหาร ระบบการควบคุมและการตรวจสอบภายใน รายงานคณะกรรมการ และความสัมพันธ์กับผู้ลงทุน มีความสัมพันธ์ในระดับน้อยที่สุด สามารถสรุปได้ว่า การประชุมคณะกรรมการมีความสัมพันธ์ในระดับน้อยที่สุด ซึ่งไม่สอดคล้องกับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2545) ได้กำหนดไว้ในเรื่อง ความรับผิดชอบของคณะกรรมการ กำหนดให้มีบทบาทสำคัญในการกำกับดูแลกิจการเพื่อประโยชน์สูงสุดของบริษัท คณะกรรมการมีความรับผิดชอบต่อผลการปฏิบัติหน้าที่ต่อผู้ถือหุ้นและเป็นอิสระจากฝ่ายจัดการ

12. คณะอนุกรรมการ

	หลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี														
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	รวม
มากที่สุด												/*			1
มาก															
ปานกลาง											-		/	-	3
น้อย					/										1
น้อยที่สุด	-	-	-	-		-	/-	-	-	-				-	10
รวม	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	15

หมายเหตุ / หมายถึง ข้อมูลจากแบบสอบถาม

- หมายถึง ข้อมูลจากแบบแสดงรายการประจำปี (แบบ 56-1)

จากตารางดังกล่าวพบว่า การประชุมคณะกรรมการ ระบบการควบคุมและการตรวจสอบภายใน รายงานของคณะกรรมการมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง รองลงมาคือ ภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ มีความสัมพันธ์ในระดับน้อย นโยบายเกี่ยวกับการกำกับดูแล สิทธิของผู้ถือหุ้น สิทธิของผู้มีส่วนได้เสีย การประชุมผู้ถือหุ้น ความขัดแย้งทางผลประโยชน์ จริยธรรมธุรกิจ การถ่วงดุลของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร การรวมหรือแยกตำแหน่ง ค่าตอบแทนของกรรมการและผู้บริหาร และความสัมพันธ์กับผู้ลงทุน มีความสัมพันธ์ในระดับน้อยที่สุด สามารถสรุปได้ว่า

คณะกรรมการมีความสัมพันธ์ในระดับน้อยที่สุด ซึ่งไม่สอดคล้องกับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2545) ได้กำหนดไว้ในเรื่อง ความรับผิดชอบของคณะกรรมการ

13. ระบบการควบคุมและการตรวจสอบภายใน

	หลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี															
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	รวม
มากที่สุด													/*			1
มาก	/-	/	/			/	/-				/			/	/	8
ปานกลาง				/	/			/	/	/		/				6
น้อย																
น้อยที่สุด																
รวม	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	15

หมายเหตุ / หมายถึง ข้อมูลจากแบบสอบถาม

- หมายถึง ข้อมูลจากแบบแสดงรายการประจำปี (แบบ 56-1)

จากตารางดังกล่าวพบว่า นโยบายเกี่ยวกับการกำกับดูแล สิทธิของผู้ถือหุ้น สิทธิของผู้มีส่วนได้เสีย ความขัดแย้งทางผลประโยชน์ จริยธรรมธุรกิจ การประชุมคณะกรรมการ รายงานของคณะกรรมการ และความสัมพันธ์กับผู้ลงทุน มีความสัมพันธ์ในระดับมาก รองลงมาคือ การประชุมผู้ถือหุ้น ภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ การถ่วงดุลของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร การรวมหรือแยกตำแหน่ง ค่าตอบแทนของกรรมการและผู้บริหาร และคณะกรรมการ มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง สามารถสรุปได้ว่าระบบการควบคุมและการตรวจสอบภายในมีความสัมพันธ์ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2545) ได้กำหนดไว้ในเรื่อง ความรับผิดชอบของคณะกรรมการ

14. รายงานของคณะกรรมการ

	หลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี															รวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	
มากที่สุด														/*		1
มาก	/	/	/					/		/	/				/	7
ปานกลาง				/	/		/		/			-				5
น้อย													-			1
น้อยที่สุด						-										1
รวม	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	15

หมายเหตุ / หมายถึง ข้อมูลจากแบบสอบถาม

- หมายถึง ข้อมูลจากแบบแสดงรายการประจำปี (แบบ 56-1)

จากตารางดังกล่าวพบว่า สิทธิของผู้มีส่วนได้เสีย การถ่วงดุลของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร ค่าตอบแทนของกรรมการและผู้บริหาร การประชุมคณะกรรมการ และความสัมพันธ์กับผู้ลงทุน มีความสัมพันธ์ในระดับมาก รองลงมาคือ การประชุมผู้ถือหุ้น ภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ จริยธรรมธุรกิจ และการรวมหรือแยกตำแหน่ง มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง ระบบการควบคุมและการตรวจสอบภายใน มีความสัมพันธ์ในระดับน้อย นโยบายเกี่ยวกับการกำกับดูแลสิทธิของผู้ถือหุ้น ความขัดแย้งทางผลประโยชน์ มีความสัมพันธ์ในระดับน้อยที่สุด สามารถสรุปได้ว่า รายงานของคณะกรรมการมีความสัมพันธ์ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2545) ได้กำหนดไว้ในเรื่อง การเปิดเผยข้อมูลและความโปร่งใส

15. ความสัมพันธ์กับผู้ลงทุน

	หลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี															รวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	
มากที่สุด										/	/				/*	3
มาก	/		/		/	/						/	/	/		7
ปานกลาง								-								1
น้อย		-		/-												2
น้อยที่สุด						/-		-								2
รวม	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	15

หมายเหตุ / หมายถึง ข้อมูลจากแบบสอบถาม

- หมายถึง ข้อมูลจากแบบแสดงรายการประจำปี (แบบ 56-1)

จากตารางดังกล่าวพบว่า ค่าตอบแทนของกรรมการและผู้บริหาร การประชุม คณะกรรมการ มีความสัมพันธ์ในระดับมากที่สุด นโยบายเกี่ยวกับการกำกับดูแล สิทธิของผู้มีส่วนได้เสีย ภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ ความขัดแย้งทางผลประโยชน์ คณะอนุกรรมการ ระบบการควบคุมและการตรวจสอบภายใน และการประชุมคณะกรรมการ มีความสัมพันธ์ในระดับมาก สิทธิของผู้ถือหุ้น และการประชุมผู้ถือหุ้น มีความสัมพันธ์ในระดับน้อย จริยธรรมธุรกิจ มีความสัมพันธ์ในระดับน้อยที่สุด สามารถสรุปได้ว่า ความสัมพันธ์กับผู้ลงทุนมีความสัมพันธ์ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2545) ได้กำหนดไว้ในเรื่อง การเปิดเผยข้อมูลและความโปร่งใส

อภิปรายผล

จากการศึกษาค้นคว้า “การกำกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย” สามารถสรุปผลการวิเคราะห์การกำกับดูแลกิจการที่ดีในภาพรวม โดยมีประเด็นที่นำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ผลจากการศึกษาโครงสร้างธุรกิจ จากการวิจัยพบว่า บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (mai) ที่มีขนาดของธุรกิจแตกต่างกัน มีผลต่อการกำกับดูแลกิจการที่ดีแตกต่างกัน และประเภทธุรกิจที่แตกต่างกันมีผลต่อการกำกับดูแลกิจการที่ดีไม่แตกต่างกัน สามารถสรุปได้ว่า ขนาดของธุรกิจและประเภทธุรกิจมีผลต่อการกำกับดูแลกิจการที่ดีแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับเดือนเด่น นิคมบริรักษ์ (2542:2-4) ที่กล่าวไว้ว่า มีการบริหารจัดการธุรกิจที่เป็นธรรมและโปร่งใส โดยผู้ที่มีอำนาจบริหารจัดการธุรกิจนั้น ๆ มีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่และผลการทำงานของตนต่อผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียกับบริษัท (Stakeholders) ทุกฝ่าย รวมถึงผู้ถือหุ้น เจ้าหนี้ พนักงาน รัฐ ลูกค้า ตลอดจนประชาชนทั่วไป คณะกรรมการ (Board) มีหน้าที่ตรวจสอบ (Monitor) การบริหารงานของผู้บริหาร (Management) ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และนโยบายของบริษัท หรือกรณีบริษัท เวลต์คอม และบริษัทเฮรอน โดยบริษัท เวลต์คอม จำกัด ได้ตกแต่งบัญชีตัวเลขของเวลต์คอมเป็นจำนวนเงิน 3.85 พันล้านดอลลาร์สหรัฐอเมริกา หรือประมาณ 170,000 ล้านบาท (อัตราแลกเปลี่ยน 1 ดอลลาร์สหรัฐอเมริกา = 44.15 บาท) หรือประมาณเท่ากับร้อยละ 17 ของงบประมาณรายจ่ายของประเทศไทย ประจำปีงบประมาณ 2546 (กรุงเทพมหานคร 11 ก.ค. 2545) จึงเป็นการกระตุ้นเตือนให้ภาครัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เช่น ตลาดหลักทรัพย์ หรือ คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ได้ออกกฎระเบียบและมาตรการลงโทษที่เข้มงวดกับผู้ที่กระทำผิดหรือฝ่าฝืนกฎระเบียบที่ได้กำหนดไว้และยังรวมไปถึงผู้บริหารองค์กรที่ยึดหลัก”บรรษัทภิบาล”โดยมีหลักการบริหารที่มีความโปร่งใสมีความรับผิดชอบต่อสังคม และสามารถตรวจสอบการทำงานได้ในทุกขั้นตอน นอกจากนี้ยังมีบริษัทรอยเนท ซึ่งเป็นบริษัทที่จดทะเบียนในประเทศไทย โดยผู้บริหารตกแต่งบัญชีให้มีผลกำไรที่ดีและกระตุ้นให้นักลงทุนเข้ามาซื้อหุ้น โดยพยายามปิดบังข้อมูลการขายหุ้นของตนเอง ซึ่งมีโทษทางอาญา โทษทางแพ่ง และโทษทางสังคม แต่ความผิดถูกเหมารวมที่ผู้บริหารบริษัทเท่านั้น และสอดคล้องกับองค์กรเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (ศูนย์พัฒนาการกำกับดูแลกิจการบริษัทจดทะเบียน. 2549:10-12) ที่ออกแนวทางการกำกับดูแลกิจการที่ดีสำหรับรัฐวิสาหกิจ ในเรื่องการเปิดเผยข้อมูลและโปร่งใส เมื่อสรุปข้อมูลข้างต้นแสดงให้เห็นว่าการกำกับดูแลกิจการที่ดีจะเกิดขึ้นได้ต้องเกิดจากการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นผู้ถือหุ้น เจ้าหนี้ คณะกรรมการของบริษัท

ประชาชน ตลอดจนรัฐบาล ที่ต้องการให้เกิดการกำกับดูแลกิจการที่ดีเกิดขึ้นภายในองค์กร เมื่อตัวแปรดังกล่าวเปลี่ยน คือขนาดของธุรกิจเปลี่ยนก็จะทำให้จริยธรรมธุรกิจ การถ่วงดุลของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร การรวมหรือแยกตำแหน่ง และการประชุมคณะกรรมการเปลี่ยนแปลงไป เช่นเดียวกับโครงสร้างของธุรกิจหากมีการเปลี่ยนแปลงไปก็จะมีผลทำให้นโยบายเกี่ยวกับการกำกับดูแลที่ดี สิทธิของผู้ถือหุ้น สิทธิของผู้มีส่วนได้เสีย การประชุมผู้ถือหุ้น ภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ ความขัดแย้งทางผลประโยชน์ จริยธรรมธุรกิจ การถ่วงดุลของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร การรวมหรือแยกตำแหน่ง ค่าตอบแทนของกรรมการและผู้บริหาร การประชุมคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ ระบบการควบคุมและการตรวจสอบภายใน รายงานของคณะกรรมการ และความสัมพันธ์กับผู้ลงทุนเปลี่ยนแปลงไปด้วย

2. ผลจากการศึกษาโครงสร้างของหน่วยตรวจสอบภายใน จากการวิจัยพบว่า บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (mai) ที่มีโครงสร้างของหน่วยตรวจสอบภายในแตกต่างกัน มีผลต่อการกำกับดูแลกิจการที่ดีไม่แตกต่างกัน สามารถสรุปได้ว่า บุคลากรที่ทำหน้าที่ตรวจสอบภายในที่เป็นพนักงานภายในบริษัทและบุคคลภายนอก และมีสายการบังคับบัญชาขึ้นตรงต่อคณะกรรมการตรวจสอบมีผลต่อการกำกับดูแลกิจการที่ดีไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของถวิลวดี บุรีกุล (2546:18) ที่กล่าวว่า หลักความคุ้มค่า (Value for Money) จะคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดแก่ส่วนรวมในการบริหารจัดการและการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด ในด้านการประหยัด โดยจัดให้มีการตรวจสอบภายในและการจัดทำรายงานการเงิน หรือธรรมาภิบาลเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมทางสังคม พื้นฐานศีลธรรม ซึ่งขึ้นอยู่กับคุณภาพของคน เช่น การศึกษา สุขภาพ วัฒนธรรม และศาสนา เป็นต้น (แอนโทนี เอ็ม ไชลา: 2547 :17) และคำกล่าวที่ว่า ความซื่อสัตย์สุจริตของกรรมการและผู้บริหาร เพราะเป็นบุคคลที่มีบทบาทสูงสุดในการบริหารจัดการองค์กร หากกรรมการและผู้บริหารมีจรรยาบรรณและจริยธรรมในการประกอบธุรกิจ องค์กรธุรกิจนั้นจะได้รับความเชื่อถือและศรัทธาจากสังคมเป็นอย่างมาก (ทองทิพภา วิริยะพันธุ์:2545 :105) จากข้อมูลดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่า เมื่อตัวแปรดังกล่าวเปลี่ยนแปลงไปบุคลากรเป็นพนักงานภายในกับบุคลากรภายนอกบริษัท มีผลต่อการกำกับดูแลกิจการที่ดีไม่แตกต่างกันมากนัก ส่วนหนึ่งอาจเป็นเพราะบุคลากรที่เข้ามาทำหน้าที่ตรวจสอบภายใน ต้องปฏิบัติตามมาตรฐานวิชาชีพตรวจสอบภายใน ซึ่งบุคลากรเหล่านี้จะต้องมีความเป็นอิสระ เที่ยงธรรมและเป็นกลาง แนวทางในการปฏิบัติงานจึงเป็นไปในทิศทางเดียวกัน และสอดคล้องกับหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีที่มุ่งรักษาผลประโยชน์ในระยะยาวขององค์กร

3. ผลจากการศึกษาวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการทำกับดูละเลกิจการที่ดี จากการวิจัยสามารถสรุปได้ดังนี้

3.1 สิทธิของผู้ถือหุ้น

จากการวิจัยพบว่า นโยบายการกำกับดูแลกิจการ มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับมาก สิทธิของผู้ถือหุ้น มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง กับการประชุมผู้ถือหุ้นมีความสัมพันธ์ในระดับน้อย สามารถสรุปได้ว่า บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (mai) ให้ความสำคัญไม่มากนัก เกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการ สิทธิของผู้ถือหุ้นและการประชุมผู้ถือหุ้น ซึ่งสอดคล้องกับเดือนเด่น นิคมบริรักษ์ (2542:2-4) กล่าวว่า ความเสมอภาค (Equity) หมายถึง การที่ผู้ถือหุ้นรายย่อยมีสิทธิที่จะได้รับผลประโยชน์จากการประกอบธุรกิจเท่าเทียมกับผู้ถือหุ้นรายใหญ่ การที่ผู้ถือหุ้นรายย่อยจะได้รับการปฏิบัติที่เป็นธรรมเท่าใดนั้นขึ้นอยู่กับความสามารถที่จะปกป้องผลประโยชน์ของตนเองได้ และสอดคล้องกับศูนย์พัฒนาการกำกับดูแลกิจการบริษัทจดทะเบียน. (2547:1) ที่กล่าวว่า ข้อมูลที่ผู้ถือหุ้นจะได้รับควรมีความละเอียดเพียงพอที่ผู้ถือหุ้นจะใช้ในการตัดสินใจหรือมอบฉันทะให้กับตัวแทนได้ หรือแนวทางปฏิบัติของผู้ทำหน้าที่กำกับดูแลการประชุมผู้ถือหุ้น (2549:ออนไลน์) กำหนดว่า ควรที่จะมีผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ หรือเป็นผู้ที่มีความเป็นกลางเข้ามาดูแลเพื่อให้การประชุมเป็นไปด้วยความโปร่งใส เป็นธรรมต่อผู้ถือหุ้นทุกราย และเป็นไปตามกฎหมายหรือกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง ตลาดหลักทรัพย์ฯ จึงอาจกำหนดให้บริษัทจดทะเบียนจัดให้มีคนกลางที่จะทำหน้าที่กำกับดูแลการประชุมผู้ถือหุ้นให้เป็นไปตามหลักการดังกล่าวข้างต้น

3.2 การปฏิบัติต่อผู้ถือหุ้นอย่างเท่าเทียมกัน

จากการวิจัยพบว่า สิทธิของผู้ถือหุ้น มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง และความขัดแย้งทางผลประโยชน์ มีความสัมพันธ์ในระดับมาก สามารถสรุปได้ว่า บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (mai) ให้ความสำคัญกับสิทธิของผู้ถือหุ้น และความขัดแย้งทางผลประโยชน์ในการกำกับดูแลกิจการที่ดีอย่างเพียงพอ ซึ่งสอดคล้องกับเดือนเด่น นิคมบริรักษ์ (2542:2-4) ที่กล่าวว่า การที่ผู้ถือหุ้นรายย่อยมีสิทธิที่จะได้รับผลประโยชน์จากการประกอบธุรกิจเท่าเทียมกับผู้ถือหุ้นรายใหญ่ การที่ผู้ถือหุ้นรายย่อยจะได้รับการปฏิบัติที่เป็นธรรมเท่าใดนั้นขึ้นอยู่กับความสามารถที่จะปกป้องผลประโยชน์ของตนเองได้ (Minority shareholders rights) หรือข้อบังคับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เรื่อง การเปิดเผยข้อมูลและการปฏิบัติการใดๆ และการเปิดเผยการถือครองหลักทรัพย์ของผู้บริหารและผู้สอบบัญชีของบริษัทจดทะเบียนใน “ตลาดหลักทรัพย์ใหม่” พ.ศ. 2546 กำหนดว่า ให้บริษัทจดทะเบียน ผู้บริหารและผู้สอบบัญชีของบริษัท

จดทะเบียนดังกล่าว เปิดเผยข้อมูลและปฏิบัติการใดๆ ตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไขและวิธีการในเรื่องดังกล่าวตามข้อกำหนดของตลาดหลักทรัพย์ที่ใช้บังคับกับบริษัทจดทะเบียนตามข้อกำหนดของตลาดหลักทรัพย์ว่าด้วย การรับหุ้นสามัญหรือหุ้นบริวารสิทธิเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียน ยกเว้นกรณีที่มีการกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการไว้เป็นการเฉพาะที่ใช้บังคับกับบริษัทจดทะเบียนตามข้อบังคับนี้

3.3 บทบาทของผู้มีส่วนได้เสีย

จากการวิจัยพบว่า สิทธิของผู้มีส่วนได้เสีย มีความสัมพันธ์ในระดับมาก สามารถสรุปได้ว่าหากบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (mai) ต่างให้ความสำคัญกับสิทธิของผู้มีส่วนได้เสียอย่างเพียงพอ ซึ่งสอดคล้องกับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2545:ออนไลน์) ตามคำกล่าวที่ว่า ผู้มีส่วนได้เสียควรได้รับการดูแลจากบริษัทตามสิทธิที่มีตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง คณะกรรมการควรพิจารณาให้มีกระบวนการส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือระหว่างบริษัทกับผู้มีส่วนได้เสียในการสร้างความมั่นคง ความมั่นคงทางการเงินและความยั่งยืนของกิจการ

3.4 การเปิดเผยข้อมูลและความโปร่งใส

จากการวิจัยพบว่า นโยบายการกำกับดูแลกิจการ รายงานของคณะกรรมการความสัมพันธ์กับผู้ลงทุนมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับมาก คำตอบแทนของกรรมการและผู้บริหารมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง สามารถสรุปได้ว่า บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (mai) ให้ความสำคัญนโยบายการกำกับดูแลกิจการ รายงานของคณะกรรมการความสัมพันธ์กับผู้ลงทุน คำตอบแทนของกรรมการและผู้บริหารค่อนข้างมาก ซึ่งสอดคล้องกับถวิลวดี บุรีกุล (2546:18) ที่กล่าวว่า ความโปร่งใสด้านการเปิดเผยข้อมูล เพื่อให้ประชาชนสามารถรับรู้การทำงานของฝ่ายบริหารมากขึ้น และระดับการให้ข้อมูล เป็นระดับต่ำสุดและเป็นวิธีการที่ง่ายที่สุดของการติดต่อสื่อสารระหว่างผู้วางแผนโครงการกับประชาชน และยังเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็นหรือเข้ามาเกี่ยวข้องใดๆ และความโปร่งใสด้านให้ทุน ประกอบด้วยพฤติการณ์โดยมีคำตอบแทนให้การปฏิบัติงานตามผลสำเร็จของงาน ความมีประสิทธิภาพ และความซื่อสัตย์ของเจ้าหน้าที่ ตามมาตรฐานเงินเดือนที่เหมาะสม นอกจากนี้ยังมีเรื่องคำตอบแทนของกรรมการ ซึ่งสอดคล้องกับยุทธ วรรณธรร (2548:4-5) กล่าวว่า การกำหนดคำตอบแทนต้องแตกต่างกันตามบทบาทหน้าที่ของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร จึงต้องมีการแต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดคำตอบแทน และนโยบายเรื่องข้อพึงปฏิบัติที่ดีสำหรับกรรมการบริษัทจดทะเบียน ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เลขที่ บจ/ร 26-00 ข้อ 2.1.8 กำหนดไว้ว่า คณะกรรมการบริษัทจดทะเบียนรายงานการประชุมของคณะกรรมการและของผู้ถือหุ้นต้องจัดทำให้ครบถ้วนสมบูรณ์

ภายในกำหนดเวลาของกฎหมาย โดยเลขานุการบริษัท (Company Secretary) และกรรมการมีสิทธิที่จะตรวจสอบรายงานการประชุมดังกล่าวได้ในเวลาทำการเมื่อได้ออกกล่าวล่วงหน้าด้วยเวลาอันสมควร และข้อ 2.3.4 กำหนดความรับผิดชอบของคณะกรรมการบริษัทจดทะเบียนต่อรายงานทางการเงินว่า กรรมการควรจัดทำรายงานแสดงถึงความรับผิดชอบของคณะกรรมการต่อการจัดทำและการเปิดเผยรายงานทางการเงินของกิจการ (Statement of Directors Responsibilities) เสนอไว้ในรายงานประจำปีควบคู่กับการเงินที่ตรวจสอบโดยผู้สอบบัญชี รายงานควรครอบคลุมเรื่องดังนี้

- ข้อกำหนดของกฎหมายที่กำหนดให้คณะกรรมการของบริษัทต้องจัดให้มีการจัดทำงบการเงินเพื่อแสดงถึงฐานะการเงินและผลการดำเนินงานในรอบปีที่ผ่านมาที่เป็นจริงและสมเหตุสมผล (True and Fair Presentation)

- ความรับผิดชอบของคณะกรรมการบริษัทในการจัดการให้มีข้อมูลทางบัญชีที่ถูกต้องครบถ้วนเพียงพอที่จะดำรงรักษาไว้ซึ่งทรัพย์สินของบริษัท และเพื่อให้ทราบจุดอ่อนเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการทุจริตหรือมีการดำเนินการที่ผิดปกติ

- ให้คำยืนยันว่าบริษัทใช้นโยบายบัญชีที่เหมาะสมและถือปฏิบัติโดยสม่ำเสมอตลอดจนได้มีการพิจารณาถึงความสมเหตุสมผลและอย่างรอบคอบในการจัดทำงบการเงินของบริษัท

- ให้คำยืนยันว่าบริษัทได้ถือปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีที่รับรองโดยทั่วไปโดยถือปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีที่กำหนดโดยสมาคมนักบัญชีและผู้สอบบัญชีรับอนุญาตแห่งประเทศไทย ในกรณีที่มาตรฐานไทยไม่ครอบคลุมถึงบริษัทได้ใช้มาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ (International Accounting Standards) หรือมาตรฐานการบัญชีของสหรัฐอเมริกา (Financial Accounting Standards Board หรือ FASB) ตามลำดับ และระบุที่มาของมาตรฐานการบัญชีที่ใช้ในหมายเหตุประกอบงบการเงินด้วย

3.5 ความรับผิดชอบของคณะกรรมการ

จากการวิจัยพบว่า นโยบายเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการ ความขัดแย้งทางประโยชน์ และระบบการควบคุมและการตรวจสอบภายในมีความสัมพันธ์ในระดับมาก ภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ การรวมหรือแยกตำแหน่ง และค่าตอบแทนของกรรมการและผู้บริหาร มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง จริยธรรมธุรกิจ มีความสัมพันธ์ในระดับน้อย การถ่วงดุลของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร การประชุมคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการมีความสัมพันธ์ในระดับน้อยที่สุด สามารถสรุปได้ว่า บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (mai) ได้ให้ความสำคัญกับนโยบายเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการ ความขัดแย้งทางประโยชน์ ระบบการควบคุมและการตรวจสอบ

ภายใน ภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ การรวมหรือแยกตำแหน่ง และค่าตอบแทนของกรรมการและผู้บริหาร เพียงพอต่อการกำกับดูแลกิจการที่ดี ซึ่งสอดคล้องกับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2545:ออนไลน์) ที่กล่าวไว้ว่า คณะกรรมการควรมีภาวะผู้นำ วิสัยทัศน์ และมีความเป็นอิสระในการตัดสินใจ เพื่อประโยชน์สูงสุดของบริษัทและผู้ถือหุ้นโดยรวม นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับยุทธวิธีบรรณ (2548:4-5) กล่าวไว้ว่า กรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหารถือเป็นกรรมการจากบุคคลภายนอก ซึ่งได้รับการคัดเลือกและคาดหวังว่าจะทำประโยชน์ให้กับบริษัทและสร้างมูลค่าเพิ่มให้ผู้ถือหุ้นหรือประกาศตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เรื่อง กรรมการที่เป็นอิสระของบริษัทจดทะเบียนใน “ตลาดหลักทรัพย์ใหม่” พ.ศ. 2544 ที่กำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบในเรื่อง (1) ดูแลผลประโยชน์ของผู้ถือหุ้นทุกรายให้เท่าเทียมกัน (2) ดูแลไม่ให้เกิดความขัดแย้งทางผลประโยชน์ระหว่างบริษัทกับผู้บริหาร ผู้ถือหุ้นรายใหญ่ หรือบริษัทอื่นซึ่งมีผู้บริหารหรือผู้ถือหุ้นรายใหญ่กลุ่มเดียวกัน เป็นต้น และนโยบายเรื่องข้อพึงปฏิบัติที่ดีสำหรับกรรมการบริษัทจดทะเบียน เลขที่ บจ/ร 26-00 กำหนดว่า กรรมการอิสระทุกคนควรพร้อมที่จะใช้ดุลยพินิจของตนอย่างเป็นอิสระ และในกรณีที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ของบริษัท กรรมการอิสระต้องพร้อมที่จะคัดค้านการกระทำของกรรมการอื่น ๆ หรือของฝ่ายจัดการในกรณีที่กรรมการอิสระมีความเห็นแย้งกับกรรมการคนอื่น ๆ จะต้องมีการบันทึกความเห็นแย้งในรายงานการประชุมคณะกรรมการดังกล่าวด้วย เดือนเด่น นิคมบริรักษ์ (2542:2-4) ที่กล่าวว่า ความโปร่งใสในการบริหารธุรกิจ เพื่อที่ผู้ถือหุ้นจะมีความมั่นใจว่า การดำเนินธุรกิจนั้น จะเป็นไปในทิศทางที่ก่อให้เกิดผลประโยชน์สูงสุดแก่ผู้ถือหุ้น การดำเนินธุรกิจที่มีความโปร่งใสนั้นควรจะมีลักษณะสำคัญบางประการ และถวิลวดี บุรีกุล (2546:18) ที่กล่าวว่า หลักความคุ้มค่าที่คำนึงถึงประโยชน์สูงสุดแก่ส่วนรวมในการบริหารการจัดการและการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด สิ่งเหล่านี้เป็นผลในการปฏิบัติอันเกิดจากการใช้หลักธรรมาภิบาลนั่นเอง โดยใช้หลักการประหยัที่ที่ต้องมีการตรวจสอบภายในและการจัดทำรายงานการเงิน หรือตามประกาศตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เรื่อง คุณสมบัติและขอบเขตการดำเนินงานของคณะกรรมการตรวจสอบ (ฉบับที่ 1) พ.ศ. 2542 กำหนดไว้ว่า ข้อ 9 คณะกรรมการตรวจสอบมีหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการของบริษัท (2) สอบทานให้บริษัทมีระบบการควบคุมภายใน (Internal Control) และการตรวจสอบภายใน (Internal Audit) ที่เหมาะสมและมีประสิทธิผล แต่ในเรื่องของจริยธรรมธุรกิจ การถ่วงดุลของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร การประชุมคณะกรรมการ และคณะอนุกรรมการ ยังไม่ค่อยให้ความสำคัญเท่าที่ควร ซึ่งไม่สอดคล้องกับเดือนเด่น นิคมบริรักษ์ (2542:2-4) ที่กำหนดว่า การบริหารจัดการธุรกิจที่เป็นธรรมและโปร่งใส โดยผู้ที่มีอำนาจบริหารจัดการธุรกิจนั้น ๆ มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่และผล

การกระทำของตนต่อผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียกับบริษัท (Stakeholders) ทุกฝ่าย รวมถึงผู้ถือหุ้น เจ้าหนี้ พนักงาน รัฐ ลูกค้า ตลอดจนประชาชนทั่วไป คณะกรรมการ (Board) มีหน้าที่ตรวจสอบ (Monitor) การบริหารงานของผู้บริหาร (Management) ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และนโยบายของบริษัท และสอดคล้องกับดร.สุเมธ ตันติเวชกุล (2548) ที่กล่าวว่า ปัญหาที่สำคัญที่สุดปัญหาหนึ่งของการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยในขณะนี้คือการฉ้อราษฎร์บังหลวงหรือการคอร์รัปชัน ซึ่งก่อให้เกิดความเสียหาย และความสูญเสียทางเศรษฐกิจ และทางสังคม หากว่าคนไทยทุกคนไม่ร่วมกันต่อต้านแล้ว ก็จะทำให้ประเทศชาติเสียหายอย่างใหญ่หลวง และสำนักงานคณะกรรมการ ก.ล.ต. (2546:ออนไลน์) ได้กำหนดปัจจัยชี้วัด Operational/Management Risk ว่า ทัศนคติและจรรยาบรรณผู้บริหารในการส่งเสริมให้เกิดวัฒนธรรมการกำกับดูแลการปฏิบัติงานที่ดีใน บล. (compliance culture) โดยพิจารณาจากการให้ความสำคัญของผู้บริหารในเรื่องการส่งเสริมให้เกิด compliance culture ที่ดี การดูแลให้มีการจัดทำคู่มือการปฏิบัติงานการแก้ไขหรือการปฏิบัติตามคำแนะนำของสำนักงานหรือหน่วยงาน compliance เป็นต้น และสอดคล้องกับศนิพร จันทรสถาพร (2549:19-26) กล่าวว่า คณะกรรมการควรจะปฏิบัติหน้าที่ที่กำหนดทุกประการด้วยความตั้งใจและรับผิดชอบ กรรมการทุกคนควรจะต้องเข้าประชุมอย่างสม่ำเสมอและปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถ และนโยบายเรื่องข้อพึงปฏิบัติที่ดีสำหรับกรรมการบริษัทจดทะเบียน เลขที่ บจ/ร 26-00 กำหนดไว้ว่า ข้อ 2.1.1 คณะกรรมการควรจัดให้มีการประชุมคณะกรรมการอย่างสม่ำเสมอ และควรต้องเป็นการประชุมเต็มคณะเมื่อมีการพิจารณาลงมติในเรื่องหรือรายการที่มีนัยสำคัญ รายการที่มีนัยสำคัญควรรวมถึง รายการได้มาหรือจำหน่ายทรัพย์สินของบริษัทจดทะเบียนและบริษัทย่อยที่มีผลกระทบสำคัญต่อบริษัทจดทะเบียน รายการซื้อหรือขายสินทรัพย์ที่สำคัญ การขยายโครงการลงทุน การกำหนดระดับอำนาจดำเนินการและการกำหนดนโยบายการบริหารการเงินและการบริหารความเสี่ยงของกิจการ เป็นต้น

ข้อเสนอแนะ

1. สิทธิของผู้ถือหุ้น

1.1 นโยบายการกำกับดูแลกิจการ

ควรมีการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการที่มีความละเอียด ครอบคลุมบุคคลที่เกี่ยวข้องทั้งหมดให้ชัดเจน ตลอดจนบทลงโทษหากไม่ปฏิบัติตามนโยบายที่กำหนดไว้ และให้ผู้ลงทุนได้รับทราบนโยบายเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการผ่านช่องทางต่างๆ ได้

1.2 สิทธิของผู้ถือหุ้น

เพื่อให้ผู้ถือหุ้นตระหนักในสิทธิของตนเอง โดยศึกษานโยบายเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจ จริยธรรมธุรกิจ ค่าตอบแทนของกรรมการและผู้บริหาร คณะอนุกรรมการ รายงานคณะกรรมการ หรือข้อมูลที่เปิดเผยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยก่อนที่ลงทุน และใช้สิทธิเข้าร่วมการประชุมผู้ถือหุ้นทุกครั้ง เพื่อรับทราบนโยบายหรือคัดเลือกคณะกรรมการบริหาร หากไม่สามารถเข้าร่วมประชุมผู้ถือหุ้นได้ก็ควรมีการมอบฉันทะให้ผู้อื่นเข้าร่วมประชุมแทนเพื่อรักษาผลประโยชน์ของตนเอง

1.3 การประชุมผู้ถือหุ้น

เพื่อให้การประชุมผู้ถือหุ้นมีประสิทธิภาพมากขึ้น ควรมีการกำหนดให้ผู้ถือหุ้นสามารถเพิ่มวาระการประชุมได้ล่วงหน้าหรือสามารถซักถามเรื่องนโยบายหรือมาตรการที่ลดความขัดแย้งทางผลประโยชน์ของกิจการ ระบบการควบคุมและการตรวจสอบภายในที่มีประสิทธิภาพ ควรมีการประชาสัมพันธ์และแจ้งข้อมูลที่จำเป็นต้องใช้ในการตัดสินใจที่จะเข้าร่วมประชุมหรือมอบฉันทะให้ผู้อื่นเข้าประชุมแทน

2. การปฏิบัติต่อผู้ถือหุ้นอย่างเท่าเทียมกัน

2.1 สิทธิของผู้ถือหุ้น

เพื่อให้ผู้ถือหุ้นตระหนักในสิทธิของตนเอง โดยสามารถรับทราบข้อมูลเกี่ยวกับการประชุมได้ภายในระยะเวลาที่เหมาะสม ตลอดจนสามารถกำหนดหรือเพิ่มวาระการประชุมได้ หากผู้ถือหุ้นไม่สามารถเข้าร่วมประชุมผู้ถือหุ้นได้ก็ควรมีการมอบฉันทะให้ผู้อื่นเข้าร่วมประชุมแทนเพื่อรักษาผลประโยชน์ของตนเอง

2.2 ความขัดแย้งทางผลประโยชน์

ควรมีการกำหนดเป็นนโยบายในการเปิดเผยข้อมูลของบริษัท และกำหนดมาตรการลงโทษหากมีการนำข้อมูลภายในไปใช้เพื่อผลประโยชน์ของตนเองและพวกพ้อง เน้นการกำกับดูแลกิจการที่ชัดเจน และให้ผู้ถือหุ้นมีส่วนในการตรวจสอบข้อมูล เพื่อให้เกิดความโปร่งใส เพิ่ม

สัดส่วนของกรรมการอิสระให้มากขึ้น เพื่อเข้ามามีส่วนในการตรวจทานกระบวนการปฏิบัติงานของผู้บริหาร ดังนั้นคณะกรรมการบริหารและผู้ถือหุ้นควรพิจารณาปัญหาความขัดแย้งด้วยความซื่อสัตย์ สุจริตอย่างมีเหตุมีผลและเป็นอิสระภายในจริยธรรมที่ดี เพื่อประโยชน์ของบริษัทโดยรวมเป็นสำคัญ นอกจากนี้ควรให้ผู้มีส่วนได้เสียให้ข้อมูลที่จำเป็นในการพิจารณา และกำหนดบทลงโทษให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้นเมื่อไม่ปฏิบัติตามนโยบายหรือกฎหมายที่กำหนดไว้

3. บทบาทของผู้มีส่วนได้เสีย

เพื่อให้ผู้มีส่วนได้เสียได้รับการดูแลและเอาใจใส่จากคณะกรรมการบริหารเนื่องจากผู้มีส่วนได้เสียมีหลายกลุ่ม ซึ่งแต่ละกลุ่มคาดหวังผลประโยชน์หรือผลตอบแทนจากกิจการแตกต่างกัน โดยกิจการควรเพิ่มข้อมูลในรายงานคณะกรรมการเกี่ยวกับผู้มีส่วนได้เสียให้ครอบคลุมทุกกลุ่มอย่างละเอียด และให้ผู้มีส่วนได้เสียเข้าไปมีส่วนหรือรับทราบข้อมูลในการประชุมคณะกรรมการผ่านช่องทางต่างๆ

4. การเปิดเผยข้อมูลและความโปร่งใส

4.1 ความสัมพันธ์กับผู้ลงทุน

เพื่อให้ผู้ลงทุนสามารถรับทราบข้อมูลต่างๆ ของกิจการ ในการประชุมผู้ถือหุ้นผ่านช่องทางต่างๆ ของบริษัท เช่น เอกสารรายงานประจำปี, website ของบริษัท หรือข้อมูลที่เผยแพร่ใน website ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และมีการเปิดเผยการกำหนดค่าตอบแทนของกรรมการและผู้บริหารว่ามีความเหมาะสมกับตำแหน่ง หน้าที่และความรับผิดชอบหรือไม่ ตลอดจนบทบาทของคณะกรรมการในควบคุมดูแลระบบการควบคุมและการตรวจสอบภายในว่ามีประสิทธิภาพ เพียงพอและมีความน่าเชื่อถือว่าสามารถรักษาผลประโยชน์ของผู้ลงทุนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4.2 นโยบายการกำกับดูแลกิจการ

ควรมีการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการที่มีความละเอียด ชัดเจน และนำนโยบายที่กำหนดไปปฏิบัติอย่างจริงจัง โดยคณะกรรมการบริหารเข้ามามีส่วนในการกำหนดนโยบายของบริษัทเพื่มนโยบายลดความขัดแย้งทางผลประโยชน์ในองค์กร เช่น การกำหนดให้มีการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการซื้อขายระหว่างบริษัทกับผู้ที่เกี่ยวข้องกับผู้บริหารเช่น ญาติ พี่น้องหรือภรรยา ตลอดจนบุคคลใกล้ชิดให้ครบถ้วน กำหนดคุณสมบัติของคณะกรรมการและคณะกรรมการที่จะมากำหนดนโยบาย และเปิดโอกาสให้แสดงวิสัยทัศน์ก่อนที่จะมากำหนดนโยบายเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการ และให้ผู้ลงทุนได้รับทราบนโยบายเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการผ่านช่องทางต่างๆ ได้

4.3 รายงานของคณะกรรมการ

ควรมีการกำหนดให้รายงานของคณะกรรมการ แสดงข้อมูลให้ผู้ถือหุ้นสามารถนำมาใช้ประกอบการตัดสินใจได้อย่างถูกต้อง มีการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการประชุมคณะกรรมการโดย ให้ผู้มีส่วนได้เสียและแสดงรายการที่อาจทำให้เกิดความขัดแย้งทางผลประโยชน์ของบริษัทไว้ในรายงานอย่างครบถ้วนและเพียงพอ

4.4 ค่าตอบแทนของกรรมการและผู้บริหาร

เพื่อกำหนดค่าตอบแทนของกรรมการและผู้บริหาร ควรกำหนดโดยคณะกรรมการ ในลักษณะที่เปรียบเทียบกับระดับที่ปฏิบัติอยู่ในอุตสาหกรรมเดียวกัน และผ่านการพิจารณาจากการประชุมผู้ถือหุ้นหรือการประชุมคณะกรรมการ โดยมีการเพิ่มสัดส่วนของกรรมการอิสระที่ไม่เป็นผู้บริหารในจำนวนที่เหมาะสม เพื่อให้สามารถบริหารงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของกรรมการทั้งหมดให้ดำเนินงานอย่างถูกต้องตามกฎหมายและจริยธรรมที่ดี โดยมีการจัดทำเป็นแนวทางจริยธรรมของบริษัทและเสนอให้กรรมการและบุคลากรในบริษัทให้ทราบและปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด

5. ความรับผิดชอบต่อคณะกรรมการ

5.1 นโยบายการกำกับดูแลกิจการ

ควรมีการกำหนดให้คณะกรรมการบริหารเข้ามามีส่วนในการกำหนดนโยบายของบริษัทโดยเพิ่มนโยบายลดความขัดแย้งทางผลประโยชน์ในองค์กร เช่น การกำหนดให้มีการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการซื้อขายระหว่างบริษัทกับผู้ที่เกี่ยวข้องกับผู้บริหารเช่น ญาติ พี่น้องหรือภรรยา ตลอดจนบุคคลใกล้ชิดให้ครบถ้วน กำหนดคุณสมบัติของคณะกรรมการและคณะกรรมการที่จะมากำหนดนโยบาย และเปิดโอกาสให้แสดงวิสัยทัศน์ก่อนที่จะมากำหนดนโยบายเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการ และเปิดเผยนโยบายเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการผ่านช่องทางต่างๆ ที่ผู้สนใจสามารถเข้าไปศึกษาข้อมูลได้

5.2 ภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์

เพื่อให้ผู้บริหารตระหนักถึงคุณสมบัติของคณะกรรมการว่าควรมีภาวะผู้นำวิสัยทัศน์ในการบริหารและการดำเนินธุรกิจในการประชุมผู้ถือหุ้นและมีความเป็นอิสระในการตัดสินใจเพื่อรักษาผลประโยชน์ของบริษัทและผู้ถือหุ้นโดยรวม ซึ่งจะต้องให้ความสำคัญกับสิทธิของผู้ถือหุ้น และเพิ่มการถ่วงดุลของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร โดยให้ผู้ที่มีความรู้ความสามารถเข้ามาเป็นผู้บริหารกำหนดนโยบายในการดำรงตำแหน่งบริหารว่าจะรวมหรือแยกตำแหน่งเพื่อให้มีความชัดเจนและโปร่งใสมากยิ่งขึ้น และเพิ่มคณะกรรมการเพื่อกำหนดค่าตอบแทนของ

กรรมการและผู้บริหาร และให้ความสำคัญกับระบบการควบคุมภายในที่มีความรัดกุมสามารถป้องกันความเสียหายที่จะเกิดขึ้นในองค์กรและเพิ่มระบบตรวจสอบภายในที่มีประสิทธิภาพ

5.3 ความขัดแย้งทางผลประโยชน์

ควรมีการกำหนดเป็นนโยบายในการเปิดเผยข้อมูลของบริษัท และกำหนดมาตรการลงโทษหากมีการนำข้อมูลภายในไปใช้เพื่อผลประโยชน์ของตนเองและพวกพ้อง เน้นการกำกับดูแลกิจการที่ชัดเจน และให้ผู้ถือหุ้นมีส่วนในการตรวจสอบข้อมูล เพื่อให้เกิดความโปร่งใส เพิ่มสัดส่วนของกรรมการอิสระให้มากขึ้น เพื่อเข้ามามีส่วนในการตรวจทานกระบวนการปฏิบัติงานของผู้บริหาร ดังนั้นคณะกรรมการบริหารและผู้ถือหุ้นควรพิจารณาปัญหาความขัดแย้งด้วยความซื่อสัตย์ สุจริตอย่างมีเหตุมีผลและเป็นอิสระภายในจริยธรรมที่ดี เพื่อประโยชน์ของบริษัทโดยรวมเป็นสำคัญ นอกจากนี้ควรให้ผู้มีส่วนได้เสียให้ข้อมูลที่จำเป็นในการพิจารณา และกำหนดบทลงโทษให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้นเมื่อไม่ปฏิบัติตามนโยบายหรือกฎหมายที่กำหนดไว้

5.4 จริยธรรมธุรกิจ

ควรกำหนดให้มีกรรมการอิสระ คณะกรรมการบริหาร และคณะอนุกรรมการ เข้าไปมีส่วนในการกำหนดนโยบายหรือมาตรการต่างๆ ในบริษัทให้มีความชัดเจน และครอบคลุมทุกเรื่อง เพื่อกำหนดกิจกรรมต่างๆ ของบริษัทดำเนินไปในลักษณะที่ถูกต้องตามกฎหมายและจริยธรรมที่ดี นอกจากนี้ควรเพิ่มบทลงโทษหากบริษัท ไม่ปฏิบัติตามแนวทางที่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกำหนด

5.5 การถ่วงดุลของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร

เพื่อให้กรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร สามารถถ่วงดุลกับคณะกรรมการบริหารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ควรมีการกำหนดตำแหน่งของผู้บริหารให้ชัดเจน และกำหนดค่าตอบแทนของกรรมการและผู้บริหารให้สอดคล้องกับหน้าที่และความรับผิดชอบ เพิ่มบทบาทและหน้าที่ของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหารต่อการเสริมสร้างระบบการควบคุมและการตรวจสอบภายในที่มีประสิทธิภาพ และเน้นจริยธรรมของบริษัทที่ต่อผู้ที่มีส่วนได้เสีย

5.6 การรวมหรือแยกตำแหน่ง

ควรกำหนดโครงสร้างของตำแหน่งผู้บริหารให้ชัดเจน เพื่อให้เกิดการถ่วงดุลของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร และทำให้การประชุมคณะกรรมการมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น และควรมีการจัดประชุมผู้ถือหุ้น เพื่อให้ผู้ถือหุ้นได้ทราบนโยบายและข้อมูลของโครงสร้างองค์กร

5.7 ค่าตอบแทนของกรรมการและผู้บริหาร

เพื่อกำหนดค่าตอบแทนของกรรมการและผู้บริหาร ควรกำหนดโดย คณะอนุกรรมการ ในลักษณะที่เปรียบเทียบกับระดับที่ปฏิบัติอยู่ในอุตสาหกรรมเดียวกันให้เห็น ความแตกต่างอย่างชัดเจน และผ่านการพิจารณาจากการประชุมผู้ถือหุ้นหรือการประชุม คณะกรรมการ โดยมีการเพิ่มสัดส่วนของกรรมการอิสระที่ไม่เป็นผู้บริหารในจำนวนที่เหมาะสม เพื่อให้สามารถบริหารงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของ กรรมการทั้งหมดให้ดำเนินงานอย่างถูกต้องตามกฎหมายและจริยธรรมที่ดี โดยมีการจัดทำเป็น แนวทางจริยธรรมของบริษัทและเสนอให้กรรมการและบุคลากรในบริษัทให้ทราบและปฏิบัติตาม อย่างเคร่งครัด

5.8 การประชุมคณะกรรมการ

ควรมีการกำหนดมาตรการที่ใช้ในการจัดการประชุม เพื่อให้การประชุม คณะกรรมการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยให้คณะกรรมการเข้าร่วมประชุมทุกครั้งอย่างน้อย กี่หนึ่ง ไม่ว่าจะเป็นการประชุมผู้ถือหุ้นหรือประชุมคณะกรรมการ เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ถือหุ้น หรือ ผู้มีส่วนได้เสียได้มีโอกาสซักถามข้อสงสัยหรือรายการที่มีความขัดแย้งกับผลประโยชน์ของบริษัท นอกจากนี้ควรมีการเพิ่มจำนวนค่าตอบแทนให้กับกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหารให้มากขึ้น เพื่อให้ สอดคล้องกับหน้าที่และความรับผิดชอบ

5.9 คณะอนุกรรมการ

ควรมีการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการโดยให้ผู้ที่มีคุณสมบัติเหมาะสมได้แสดง วิสัยทัศน์ในที่ประชุมผู้ถือหุ้น เพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ถือหุ้นมีส่วนร่วมในการแต่งตั้ง คณะอนุกรรมการเข้ามา เพื่อกำหนดค่าตอบแทนให้กับกรรมการต่างๆ ภายในบริษัท หรือ คณะอนุกรรมการตรวจสอบได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีความเหมาะสมต่อตำแหน่ง หน้าที่และ ความรับผิดชอบของกรรมการต่างๆ

5.10 ระบบการควบคุมและการตรวจสอบภายใน

เพื่อเสริมสร้างระบบการควบคุมและการตรวจสอบภายในของบริษัทให้มี ประสิทธิภาพ โดยคณะกรรมการเข้ามามีส่วนในการควบคุมและดูแลการปฏิบัติงานด้านต่างๆ ตั้งแต่กำหนดนโยบายเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการ ให้ผู้ถือหุ้นและผู้มีส่วนได้เสียสามารถเข้ามา มีส่วนในการควบคุมดูแลกิจการได้ โดยการเข้าร่วมประชุมและกำหนดมาตรการในการปฏิบัติงาน

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างประชากร ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยไม่ได้นำปัจจัยส่วนบุคคล ซึ่งอาจจะมีผลต่อการปฏิบัติตามหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีของคณะกรรมการบริหารและผู้ตรวจสอบภายใน มาเป็นตัวแปรในการศึกษา นอกจากนี้ควรเพิ่มกลุ่มตัวอย่างประชากรที่เกี่ยวข้อง เช่น นักลงทุนกลุ่มสถาบัน นักลงทุนรายย่อยในแต่ละจังหวัด หรือนักลงทุนต่างประเทศ ตลอดจนประชาชนที่สนใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (mai)

2. การกำหนดกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเฉพาะบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (mai) ซึ่งอาจให้ความสำคัญและการปฏิบัติตามหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีแตกต่างจากบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET) ดังนั้นในการศึกษาครั้งต่อไปควรเพิ่มการศึกษากลุ่มตัวอย่างให้มากขึ้น เพื่อให้ครอบคลุมกับกลุ่มตัวอย่างของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

3. ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาวิจัยเฉพาะความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่มีผลต่อการกำกับดูแลกิจการที่ดี ซึ่งอาจทำให้ไม่ทราบว่าปัจจัยด้านใดบ้างที่มีผลต่อการกำกับดูแลกิจการที่ดี ดังนั้นในการศึกษาครั้งต่อไปจึงควรเพิ่มเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการกำกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (mai)

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2545). *การวิเคราะห์สถิติ : สถิติเพื่อการตัดสินใจ*. พิมพ์ครั้งที่ 6 กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- . (2548). *สถิติสำหรับงานวิจัย*. พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จิรวรรณ ครูกระโทก. (2548). *ปัจจัยภายในที่มีผลต่อการกำกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย*. วิทยานิพนธ์ บช.ม. (การบัญชี). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.ถ่ายเอกสาร.
- เจริญ เจษฎาวัลย์. (2545) *การวางมาตรฐานธรรมาภิบาล*. กรุงเทพฯ:พอดี.
- . (2546). *การตรวจสอบภายในและการควบคุมภายใน*. กรุงเทพฯ:พอดี.
- ณัฐพงศ์ พันธเกียรติไพศาล. (2548). *คัมภีร์เศรษฐกิจ mai* .กรุงเทพฯ:ไฮ-ควอน มัลติมีเดีย.
- เดือนเด่น นิคมบริรักษ์.การสัมมนาวิชาการประจำปี 2542 เรื่อง บรรษัทภิบาลกับเศรษฐกิจพอเพียง. สืบค้นเมื่อวันที่ 21 กรกฎาคม 2549,จาก <http://www.thaigovernance.org/thaicg/research/yearend99-thai.pdf>
- เดือนเด่น นิคมบริรักษ์ และ รจิตกนก จิตมั่นชัยธรรม. (2543) *การคอร์รัปชันในภาคธุรกิจกับบรรษัทภิบาลในประเทศไทย*. สืบค้นเมื่อวันที่ 21 กรกฎาคม 2549 จาก http://www.thaigovernance.org/thaicg/research/TDRI_29Thai.pdf
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2541). *แนวทางการปฏิบัติการตรวจสอบภายใน*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ:บุญศิริการพิมพ์.
- . (2542ข). *แนวทางปฏิบัติที่ดีของคณะกรรมการตรวจสอบ*. กรุงเทพฯ : บุญศิริการพิมพ์.
- . (2545). *หลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี (เอกสารเผยแพร่)*. กรุงเทพฯ:ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.
- . (2549). *หลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีสำหรับบริษัทจดทะเบียน ปี 2549.ม.ป.พ.*
- ทาดาโอะ คิโยนาริ (เขียน). ไว จามรมาน (แปล).(1999). *ทฤษฎีธุรกิจขนาดกลางย่อม*.กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์วิบูลย์.
- นฤมล ทับจุมพล. (2541) *แนวคิดและวาทกรรมว่าด้วยธรรมรัฐแห่งชาติ*. กรุงเทพฯ:โครงการวิจัย ทรรศน์.
- นพร เรื่องสกุล. (2545). *Corporate Governance บรรษัทภิบาลเรื่องที่ดินลงทุนและกรรมการต้องรู้*. พิมพ์ครั้งที่ 1. ม.ป.พ.

- ปราโมช ธรรมกรณ. (2544). *การศึกษาสภาพความต้องการและความคิดเห็นที่มีต่อสารสนเทศของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ). กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี. ถ่ายเอกสาร.
- สุทธินันท์ พรหมสุวรรณ. (2548, มกราคม – เมษายน). การยอมรับหลักการบรรษัทภิบาลของผู้ถือหุ้น: ศึกษากรณีของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในตลาดหลักทรัพย์ใหม่. *วารสารการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน*. 12(1):1 - 24.
- ศิริชัย พงษ์รัช. (2547). *การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยคอมพิวเตอร์*. พิมพ์ครั้งที่ 13. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศุภชัย ศรีสุชาติ. (2547). *ตลาดหุ้นในประเทศไทย*. กรุงเทพฯ:บุญศิริการพิมพ์.
- ศูนย์พัฒนาการกำกับดูแลกิจการบริษัทจดทะเบียน. (2549, มีนาคม). รัฐวิสาหกิจไทยกับการกำกับดูแลกิจการที่ดีตามกติกาสากล (1). *วารสารตลาดหลักทรัพย์*. 9(10): 18-19.
- (2549, เมษายน). รัฐวิสาหกิจไทยกับการกำกับดูแลกิจการที่ดีตามกติกาสากล (2). *วารสารตลาดหลักทรัพย์*. 9(11): 10-12.
- อุษณา ภัทรมนตรี. (2542). *การตรวจสอบและการควบคุมภายใน:แนวคิดและกรณีศึกษา*. กรุงเทพฯ:ภาคิชาปัญญา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ตลาดทุนไทยเดินหน้ายกระดับ"บรรษัทภิบาล" เทียบชั้นสากล สืบค้นเมื่อวันที่ 21 กรกฎาคม 2549 จาก http://www.bangkokbiznews.com/2005/10/27/f004reg_47145.php?news_id=47145
- บริษัทที่มี Governance Rating ดี. สืบค้นเมื่อวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2549 , จาก http://capital.sec.or.th/webapp/good/good_show.php?system_name=GOV_RATE
- บรรษัทภิบาลกับตลาดการเงิน. สืบค้นเมื่อวันที่ 12 พฤษภาคม 2549 , จาก http://www.econ.chula.ac.th/about/member/sothitorn/Corporate_Governance.doc
- Behdad Nowroozi. Financial Accountability and Corporate Governance Reform in Thailand and Korea Progress to Date and Challenges Ahead, , EAPCO, The world Bank. Retrieved June 21, 2006, from http://www1.oecd.org/daf/ASIAcom/pdf/Nowroozi_paper.pdf
- Christian Strenger. (2002). *The Corporate Governance Scorecard – a Tool for the Implementation of Corporate Governance*. Retrieved May 20, 2006, from <http://www.thaigovernance.org>

- Leora F. Klapper. (2002). *Corporate Governance, Investor Protection and Performance in Emerging Markets*. Retrieved May 20, 2006. from [http://www.thaigovernance.org/thaicg/research.html#Anchor-2\)2D-4540](http://www.thaigovernance.org/thaicg/research.html#Anchor-2)2D-4540)
- Thomas Philippona.(2005). *Corporate governance over the business cycle*. Received May 20,2006. from <http://www.thaigovernance.org>
- King Prajadhikok's Institute. (2005). *Indicators of Good Governance*. First edition. Bangkok : King Prajadhikok's Institute.
- Krier, Daniel Alan.(2001). *Speculative management: Corporate restructuring and the American stock market, 1984-1997*.Retrieved May 20,2006.
<http://proquest.umi.com/pqdweb?did=728981791&sid=5&Fmt=2&clientId=61839&RQT=309&VName=PQD>
- Xu, Liping. (2004). *Types of large shareholders, corporate governance, and firm performance: Evidence from China's listed companies*. Retrieved May 20,2006.
from URL:<http://proquest.umi.com/pqdweb?did=795939021&sid=5&Fmt=2&clientId=61839&RQT=309&VName=PQD>
- WHAT IS GOOD GOVERNANCE? Retrieved September 21, 2005, from <http://www.unescap.org/huset/gg/governance.htm>
- UNESCAP. (2006).Retrieved May 20, 2006, from <http://www.unescap.org/huset/gg/governance.htm>

ภาคผนวก

แบบสอบถามการวิจัย
การกำกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ตอนที่ 1 ลักษณะด้านประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง: โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

1. เพศ

() ชาย () หญิง

2. อายุ

() ไม่เกิน 30 ปี () 41 - 45 ปี
 () 31 - 35 ปี () 46 ปี ขึ้นไป
 () 36 - 40 ปี

3. ระดับการศึกษาสูงสุด

()ปริญญาตรี () สูงกว่าปริญญาตรี

4. สาขาวิชาที่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี

() การบริหาร () เศรษฐศาสตร์
 () การบัญชี () ด้านอื่นๆ(โปรดระบุ)
 () การเงินการธนาคาร

5. ตำแหน่งงาน

() ผู้ตรวจสอบภายใน () คณะกรรมการตรวจสอบ
 () หัวหน้าทีม () คณะกรรมการบริหาร
 () ผู้บริหารหน่วยงานตรวจสอบ (อื่นๆ โปรดระบุ).....

6. ประสบการณ์ในวิชาชีพตรวจสอบภายใน

() ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5 ปี () 16 - 20 ปี
 () 6 - 10 ปี () 21 ปี ขึ้นไป
 () 11 - 15 ปี

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับธุรกิจขององค์กรที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (mai)

7. ขนาดของธุรกิจ

() จดทะเบียนตั้งแต่ 20 - 50 ล้านบาท
 () จดทะเบียนตั้งแต่ 51 - 100 ล้านบาท
 () จดทะเบียนตั้งแต่ 101 - 150 ล้านบาท
 () จดทะเบียนตั้งแต่ 151 ล้านบาทขึ้นไป

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับธุรกิจขององค์กรที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (mai) (ต่อ)

8. ประเภทธุรกิจ

- () อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับอาหาร
- () กลุ่มแฟชั่นและออกแบบ
- () กลุ่มชิ้นส่วนยานยนต์
- () กลุ่มท่องเที่ยว
- () กลุ่มเทคโนโลยีขั้นสูงและซอฟต์แวร์
- () อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับโครงสร้างของหน่วยตรวจสอบภายใน

9. บุคลากรที่ทำการตรวจสอบให้กับบริษัท เป็น

- () บุคลากรในบริษัท (Internal Audit)
- () จ้างบริการจากภายนอก (External Audit)

10. โครงสร้างองค์การของหน่วยตรวจสอบภายใน

- () ขึ้นตรงต่อคณะกรรมการตรวจสอบ
- () ขึ้นตรงต่อผู้บริหาร

11. อัตรากำลังของหน่วยตรวจสอบภายใน

- () มีตั้งแต่ 1 - 3 คน
- () มีตั้งแต่ 4 - 6 คน
- () มีตั้งแต่ 7 คนขึ้นไป

ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับการนำหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีมาปฏิบัติ

คำชี้แจง: โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

คำอธิบาย: บริษัทของท่านให้ความสำคัญกับการปฏิบัติตามหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี ในด้านต่างๆ

ดังต่อไปนี้ อยู่ในระดับใด

เรื่อง	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
สิทธิของผู้ถือหุ้น					
1 มีการกำหนดนโยบายการกำกับดูแลกิจการของบริษัทโดยผ่านการเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหาร					
2 ในการประชุมผู้ถือหุ้นต้องมีเอกสารที่ใช้แสดงตัว เพื่อเข้าประชุม เช่น บัตรประจำตัวประชาชน					
3 กรณีที่มีการมอบหมายให้ผู้อื่นเข้าประชุมแทนได้ จะต้อง มีหนังสือมอบฉันทะทุกครั้ง					
4 มีการแจ้งวาระประชุมในหนังสือนัดประชุมผู้ถือหุ้นได้ รับทราบล่วงหน้า					
5 ในการประชุมได้มีการเปิดโอกาสให้ผู้ถือหุ้นแสดงความคิดเห็นและซักถาม					
6 มีประธานอนุกรรมการและกรรมการเข้าร่วมประชุมครบทุก ท่าน เพื่อให้ผู้ถือหุ้นสามารถแสดงความคิดเห็นและซักถาม					
การปฏิบัติต่อผู้ถือหุ้นอย่างเท่าเทียมกัน					
7 ผู้ถือหุ้นสามารถเสนอวาระการประชุมเพิ่มเติมได้ล่วงหน้า ก่อนวันเปิดประชุม					
8 คณะกรรมการมีการกำหนดนโยบายให้ผู้ถือหุ้นสามารถเพิ่ม วาระการประชุมล่วงหน้าก่อนวันประชุมผู้ถือหุ้น					
9 ผู้ถือหุ้นที่ไม่สามารถประชุมด้วยตัวเอง สามารถใช้สิทธิออกเสียงโดยมอบฉันทะให้ผู้อื่นเข้าประชุมแทน					

เรื่อง	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
10 มีการกำหนดมาตรการป้องกันการรั่วไหลข้อมูลภายใน เพื่อหาผลประโยชน์ให้แก่ตนเอง					
11 มีการกำหนดให้กรรมการบริษัทและผู้บริหารเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับส่วนได้ส่วนเสียของตนและผู้ที่เกี่ยวข้อง					
12 ในการซื้อสินค้าและบริการจากคู่ค้าเป็นไปตามสัญญาและเงื่อนไขทางการค้า					
บทบาทของผู้มีส่วนได้เสีย					
13 มีการกำหนดนโยบายให้มีการปฏิบัติต่อผู้มีส่วนได้เสียแต่ละกลุ่มโดยคำนึงถึงกฎหมายหรือข้อตกลงกับบริษัท					
14 มีนโยบายในการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวข้องกับผู้มีส่วนได้เสียอย่างเพียงพอ					
15 คณะกรรมการมีการกำหนดมาตรการในการแจ้งเบาะแสเกี่ยวกับการทำผิดกฎหมาย ความถูกต้องของรายงานทางการเงิน ระบบการควบคุมภายในที่บกพร่อง					
16 คณะกรรมการเข้าไปมีส่วนดูแลให้มีระบบควบคุมภายในที่เพียงพอ และติดตามอย่างสม่ำเสมอ					
17 คณะกรรมการได้มีการกำหนดแนวทางการเก็บรักษาและป้องกันการรั่วไหลข้อมูลภายใน โดยแจ้งแนวทางให้กรรมการพนักงาน และผู้เกี่ยวข้องทราบ					
18 มีการเปิดเผยรายการที่เกี่ยวข้องกันหรือความขัดแย้งทางผลประโยชน์ในรายงานประจำปีและแบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี (แบบ 56-1)					
การเปิดเผยข้อมูลและความโปร่งใส					
19 คณะกรรมการได้รายงานนโยบายการกำกับดูแลกิจการที่ได้รับความเห็นชอบและผลการปฏิบัติงานผ่านช่องทางต่างๆ เช่น Website ,รายงานประจำปี เป็นต้น					

เรื่อง	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
20 มีการเปิดเผยนโยบายและจำนวนค่าตอบแทนของกรรมการและผู้บริหาร ไว้ในรายการประจำปี และแบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี (แบบ 56-1)					
21 การกำหนดค่าตอบแทนของคณะกรรมการและผู้บริหารมีความเหมาะสม เปรียบเทียบได้กับระดับที่ปฏิบัติอยู่ในอุตสาหกรรม และประโยชน์ที่คาดว่าจะได้จากคณะกรรมการ					
22 มีการจัดหน่วยงานหรือบุคคลที่ทำหน้าที่ตรวจสอบภายใน เพื่อตรวจสอบการปฏิบัติตามระบบที่วางไว้ ที่มีความเป็นอิสระในการรายงานผลการตรวจสอบ (เป็นหน่วยงานภายในหรือภายนอกก็ได้)					
23 มีการจัดทำรายงานความรับผิดชอบของคณะกรรมการต่อรายงานทางการเงินไว้ในรายงานประจำปีถัดจากรายงานของผู้สอบบัญชี					
24 มีการเปิดเผยข้อมูลทางการเงิน และข้อมูลทั่วไป เช่น โครงสร้าง การถือหุ้น ปัจจัยความเสี่ยง ให้เป็นไปตามเกณฑ์ของ กลต. และตลาดหลักทรัพย์					
25 มีการเปิดเผยรายงานการกำกับดูแลกิจการที่ดีในรายงานประจำปี และแบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี (แบบ 56-1)					
ความรับผิดชอบต่อคณะกรรมการและความเป็นอิสระ					
26 การแต่งตั้งกรรมการอิสระอย่างน้อย 1/3 ของกรรมการทั้งคณะ แต่ต้องไม่น้อยกว่า 3 คน					
27 มีการแยกอำนาจหน้าที่ระหว่างประธานกรรมการบริษัท ประธานกรรมการบริหาร (ถ้ามี) และกรรมการผู้จัดการใหญ่ เพื่อไม่ให้คนใดคนหนึ่งมีอำนาจเกินไป					

เรื่อง	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
28 ประธานกรรมการบริษัทสามารถดำเนินงานได้อย่างเป็นอิสระ					
29 มีคณะกรรมการและกรรมการทุกท่านเข้าประชุมทุกครั้งเว้นแต่มีเหตุจำเป็น และเปิดเผยจำนวนครั้งที่กรรมการแต่ละท่านเข้าประชุมในรายงานประจำปี					
30 มีการจัดทำรายงานของคณะกรรมการตรวจสอบ เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการบริษัทอย่างสม่ำเสมอและรายงานต่อผู้ถือหุ้นในรายงานประจำปี					
31 มีการประชุมคณะกรรมการตรวจสอบอย่างสม่ำเสมออย่างน้อยไตรมาสละ 1 ครั้ง เพื่อกำกับดูแล ติดตามและสอบทาน					
32 ในคณะกรรมการมีกรรมการอย่างน้อย 1 คนมีความรู้ความเข้าใจหรือมีประสบการณ์ด้านบัญชีและการเงิน					

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	พรมนต์ สอนดี
วันเดือนปีเกิด	24 กรกฎาคม 2522
สถานที่เกิด	อำเภอท่าเรือ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	37 หมู่ที่ 8 ตำบลศาลาลอย อำเภอท่าเรือ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 13130
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	ผู้ตรวจสอบภายใน
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	บริษัท เบทาโกร อโกรกรุ๊ป จำกัด(มหาชน)
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2540	ประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาบัญชี จาก สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา วาสกรี
พ.ศ. 2542	ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี จาก สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา วาสกรี
พ.ศ. 2544	บริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชี จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ. 2550	รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ